

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 16-31 AĞUSTOS 1995 SAYI: 57 FİYATI: 30.000 TL (KDV DAHİL)

M. TAHSİN BUDAK'TI TRAFİK KAZASINDA
YİTİRDİK
SAYFA 7
İŞÇİ PARTİSİNDE AYRILIK
SAYFA 7
KÜRT YURTSEVERLERİNİN AÇLIK GREVLERİ
YAYILIYOR
SAYFA 9
CENAZE TÖRENİNE POLİS SALDIRISI
SAYFA 9
TMLGB OPK'YI MOLOTOFLARLA SELAMLADI
SAYFA 10
SUN TEKSTİL'DE DİRENİŞ
SAYFA 11
ÜMRANIYE TABUTLUĞUNA KARŞI MÜCADELE
ÇAĞIRIMIZDIR
SAYFA 11
ACI BİR ÇIĞLIK:HİROŞİMA-NAGAZAKİ
SAYFA 14
PROVOKASYON VE PROVOKATÖRLER SENDROMU
SAYFA 19

İşçilerin Ankara çıkartması

▼ Hükümetin toplu iş sözleşmelerindeki uzlaşmaz tavrını ve hükümet uygulamalarını protesto etmek için 5 ağustosta Ankara'da 100 bini aşkın işçi yapmış olduğu mitingde hükümete karşı gövde gösterisinde bulunurken 8 ağustosta da tüm Türkiye'de bir günlük üretim durduruldu.

▼ Kamu çalışanları sendikalarının da destekte bulunduğu eylemliliklerde güçlü bir birliktelik yakalanmasına rağmen Türk-İş sendika ağalarının uzlaşmacı tavrı nedeniyle yapılan eylemlilikler siyasi iktidar tarafından pek ciddiye alınmadı ve kendi koyduğu noktadan geri adım atmadı.

Sayfa 6

Partizan bilinciyle donanan yürekler yine bir aradaydı

▼ Dayanışma devrimciliğin en temel ilkelerinden biridir. İşte bundan dolayıdır ki binlerce partizan kendi sesleri, kulakları, gözleri olan Partizan Dergisi'yle dayanışmak ve bu ilkeyi yaşatmak amacıyla doğanın yeşilliklerinde birbirlerini kucakladılar.
▼ Çok özel, çok ayrı bir önemi vardı bu gezinin aynı zamanda. Proletarya Partisi'nin gerçekleştirmiş olduğu 2. OPK büyük bir sevinç ve coşkuyla selamlandı, kutlandı. "OPK'ya Selam, Savaşa Devam!", "Yaşasın 2. OPK'mız!"

Sayfa 10

TOBB'un Kürt Raporu egemenlerin çelişkilerini keskinleştirdi

▼ Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin (TOBB) Prof. Doğu Ergil'e hazırlanmış olduğu "Güneydoğu Raporu" egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerini keskinleştirdi.
▼ Kamuoyunun hiçe yabancı olmadığı bu tartışmalar uzun süre daha devam edeceğe benziyor. PKK'nın uzun süre öncesinden savrulduğu siyasi ve barışçıl "çözüm" hattının bir yansıması olarak egemenlerce piyasaya sürülen rapor Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden emekçi

halkımız için sadece ve sadece bir aldatmacadır. Amaç kamuoyunun bu tür söylemler karşısındaki nabzını ölçmektir.

▼ Kürt sorununun çözümü; ne piyasaya sürülen raporlarda gizlidir, ne emperyalizme sırtını dayayarak barış, siyasi "çözüm" çıgıklarıyla çare arayan yapılarda, ne de iktidarı elinde tutan komprador patron-ağa devletinin "sıcak merhametinde"dir. Çözüm; zora dayalı sistemi yine zorla yerle bir etmek ve halk iktidarını gerçekleştirmek için Maoist güzergahta savaşımla mümkündür.

Sayfa 8

Serbest Kürsü

2. OPK'nın yol göstericiliğinde herşey parti için, parti devrim içindir

Bilindiği gibi düşmanın partimize yönelik saldırıları ve arkasından darbe ve tasfiye çabalarına maruz kalmasıyla birlikte merkezi önderliğini yitirdi. Dağınıklık ve zorluklarla dolu bir sürece girdi. Parti güçleri bir araya gelerek geçici iradeseni sağlayarak 2. Olağanüstü Parti Konferansı (OPK)'yla yeniden merkezileşme görevini koymuştu. İçte ve dışta karşılaştığı engeller, saldırılar ve zorluklara rağmen partimiz 2. OPK'sını başarıyla gerçekleştirdi ve merkezi yapısını yeniden sağlamış bulunuyor. P. mizin yaralarını sarması, sınıf mücadelesinde yerini daha aktif alması için OPK'nı başarıyla tamamlaması önemli bir adımdır. Bu adımı coşkuyla selamlıyoruz. Kuşkusuz düşmanın partimizi çökertmek amacıyla giriştiği yoğun saldırılara, operasyonlara rağmen bu koşullar altında OPK'nı yapması İP-Aydınlık ve aynı hevesleri olan bir takım leş kargalarının özlemlerini, beklentilerini, parti içinden çıkan bazı sağ tasfiyeciler unsurların her türlü saldırılarını engellemelerini boşa çıkarma bakımından da önemli bir adımdır, başarıdır.

Partimiz 2. OPK'nı başarıyla yapmakla birinci adımını tamamlamış şimdi ikinci adımını atmaya başlamıştır. Bu yeni bir süreçtir. Bir tafta yükseliş halinde olan ve militan eylemlere dönüşen kitle eylemlerine önderlik etmek, Kürdistan'daki faaliyetlerine ağırlık vermek, her alanda militan bir mücadele yürütmek, diğer taraftan örgüt ve örgütsel faaliyetlerdeki hastalıklara karşı sistemli bir mücadele yürüterek parti örgütünü bolşevik bir yapıya kavuşturmak bu sürecin en önemli görevidir.

Şimdi parti bütünlüğü için bütün MLM'lere düşen görev bu çerçevede OPK kararlarını kavramak ve onların ışığında politik-ideolojik-örgütsel görevlerine sarılmak ve yaşama geçirmektir. Kuşkusuz sınıf mücadelesinin zorluklarına göğüs geremeyenler, ondan kaçanlar, korkaklar, yorulanlar, dönecekler vb. olacaktır. Ruh hallerine ve yaşam biçimlerine uygun bahaneler bulacaklar, engeller çıkaracaklardır. Komplocu darbeci tasfiyecilikten sonra bu tür birçok döküntü çıktı, çıkacaktır. Bunların kimi atıldı, uzaklaştı, kimi geçici olarak P. saflarında kaldı, tarihi rollerini oynadılar ama parti bu tür unsurlara karşı mücadele etmekte kararlıdır ve acımasız olacaktır. Bu gibilerin kimisini parti atacaktır, kimisi sonunu görünce kendiliğinden gidecek veya partiden ayıklanacak, parti arındırılmış olacaktır.

Yeni süreçte parti, devrim ve sınıf mücadelesi için gelecek vaat etmeyen bir kaç döküntü, sallantılı unsurlar, sınıf kını körelmiş, ruhsal olarak erezyona uğramış, hantal ve uyuşuk aylaklardan arınacağını daha önceden ilan etmişti. OPK bir anlamda partinin mevcut olumsuzluklarını korumaya çalışanlarla, bu statükonun parçalanarak, dinamiklerin önündeki engelleri aşmaya ve partiyi sınıf savaşında tarihsel rolünü oynayacak noktaya taşıma ve bunun önünü açma misyonu yüklenmiştir. Bu konuda MLM adım atanlar hiç şüphesiz partiyi temsil ederken, geriyi temsil edenler ise burjuva saflara demir atacaktırlar. Bu parti açısından bir hesaplaşma ARINMA olarak görülmeli ve değerlendirilmelidir. Bu kayıp değil kesinlikle kazanımdır.

OPK.mızdaki böyle bir arınma partimizin önünü açacak bir arınmadır. Biz bunu bekliyoruz ve destekliyoruz. OPK.mızın başarıyla sonuçlanması her türlü düşmana karşı proletaryanın MLM'lerin zaferidir. Bu zafer ve kazanım etrafında kenetlenelim, tüm benliğimizle partiyi sağlamlaştıralım, sınıf savaşını boyutlandıralım.

Parti her şeye müdahale etmeli, her şeyi değiştirmeli ve her şeyi yeniden kalıba dökmelidir. Bu görev tüm MLM'lerin esas görevi olarak kabul edilmeli ve tüm şekillenmeler, tüm davranışlar, tüm yaşam buna göre şekillendirilmelidir.

-HERŞEY PARTİ İÇİN, PARTİ DEVRİM İÇİNDİR!

-YAŞASIN 2. OPK'MIZ!

-YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML

HALK ORDUSU TIKKO VE

GENÇLİK ÖRGÜTÜ TMLGB

-KAHROLSUN HERTÜR DEN

PARTİ VE DEVRİM

DÜŞMANLARI!

-YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

Sağmalcılar Cezaevi
TKP/ML dava tutsakları

Devrimciliği bırakmanın yeni adı: ayrılıyorz

Bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de devrim süreci zor engellerle doludur. Her engelde ise devrimcilere ayrı sorumluluklar düşer. Bu sorumlulukları yerine getirebilme, biraz daha fedakarlık, biraz daha özveri ister. İşte bu noktada sorumluluklarını yerine getiremeyecek olanların paldır-küldür döküldüklerini görüyoruz. Devrimde her engel bir ayrı elektördür, sorumluluk ise büyüklüktür. Küçülenler (sorumluluklarını yerine getiremeyenler) eleneceklerdir. Biz bunu yadsımıyoruz. Bizim yadsıdığımız, dökülen bu insanların kalacağı maafiydi. Ufak burjuva gururu, onların kendi gerçekliğini inkara götürüyor. Bu burjuva zaafli

arkadaşların mücadele süreçlerinde bu dürüstlüğü bile yakalamayısları üzücü olduğu kadar düşündürücüdür de. Bu gerçeklikte kendimizi de sorgulamamız gerektiğine inanıyorum. Yani bizim yanibaşımızda, bizimle birlikte yaşayanlar da zaafırlar bulunması, bizim kendi içimizde zaafırlarla ne kadar mücadele ettiğimiz gerçeğini de gözler önüne seriyor.

Ayrılık, artık alıştığımız bir deyim haline geldi. Papağan gibi tekrarlıyoruz. Ayrıldık ayrılıyorz. Gereke bulmak o kadar kolayki - Yok şu eksiklik var, yok bu eksiklik var. Var da eksiklikleri giderme yönünde kimsenin (ayrılan arkadaşlar) rahatını bozduğu da pek söylenemez. Sanırız, bu ayrılan arkadaşlar iki çizgi mücadelesini, işi bırakma olarak algılıyorlar.

Dostlar, arkadaşlar gün kaçma günü değil. Gün; halkların bizlere yüklediği iktidar görevini gerçekleştirmek için mücadele günüdür. Bir komünist partide sorunların olması kadar doğal bir şey olamaz. Önemli olan sorunlar değil, sorunları yok etme yöntemi (mücadelesidir) Bir komünist partide sorunlar kaçarak çözülmez, sorunların üstüne-üstüne giderek, Maoizm bilimi ışığında, iki çizgi mücadelesinden faydalanarak çözümlenir.

Bütün mesele "MAOİZM"de. Maoizm'i kavradığımız ölçüde sorunları hallederiz. Aksi taktirde Maoizmi kavrayamadığımızda (özümseyemediğimizde) ise kendimiz sorun çıkaracağız, sorun olmaya devam edeceğiz. İş bırakarak arkadaşlara sesleniyorum; Maoizmi komünist bir gözle bakarak özümseyin. Ne kadar basit hareket ettiğinizi göreceksiniz. Halka ve devrime karşı olan sorumluluklarınızdan kaçtığınız için tarih önünde halka ve devrime hesap vermekten kurtulamayacaksınız.

YAŞASIN MAOİZM

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML

YAŞASIN HALK SAVAŞI

KAHROLSUN HER TÜR DEN SAĞ VE SOL OPORTÜNİZM

Antep'ten TKP/ML-TMLGB
taraftarı Cafer

2. OPK'nı selamlıyoruz

Proletarya Partisi'nin başarıyla gerçekleştirdiği konferansı selamlıyoruz. Partimiz açısından tarihi ve ileri bir adımı atması sağ ve sol tasfiyeciliğin mahkum edilmesi, ... ticaret olayını, sorgulayıp yargılayarak, cezalandırıp teşhirinin yapılması, darbeciliğin son kalıntılarına darbenin indirilmesi, geçmişin MLM tarzda muhasebesinin yapılması, bize güç ve destek vermektir. Önüne koyduğu somut görevlerle geleceğimizi, bir adım daha yaklaştırmaktadır. Böylesi tarihi bir dönemde konferans kararları

ışığında, bizlere düşen görev ve sorumluluklarımızın, bilincindeyiz. Bunu bölgemizde hayata geçirmeye kararlı ve inatçıyız.
HAYDİ GÖREV BAŞINA

Çukurova'dan parti militanları

Merhaba değerli dostlar

Zor ve çetin süreci aşmanın yolu olanca gücümüzle MLM bilimine sarılmaktan geçer. Evet, içinden geçtiğimiz süreç oldukça zor ve çetin bir süreçti. Bu zor ve çetin süreci aşacağımıza olan inancımız, partimize duyduğumuz güven ve kararlılığımızdandı hiç kuşkusuz. Bir yandan Partimiz, bünyesinden dışladığı darbeci-tasfiyeciler kliğin, salt kendini varetmenin koşulu olarak "devrimci duyarlılık"larını "yok üç kişi kaldılar, yok beş kişi kaldılar" propagandası yaparak "devrimci duyarlılıklarının en güzel örneğini devrimci demokratik kamuoyuna duyurdular. İşte partimiz bir yandan psikolojik saldırıların alabildiğine yoğunlaştığı, bir yandan ise; karşı devrimin partimize yönelik topyekün imhasına karşı ayakta kalabilmenin görkemliliğinden bugüne geldik. Partimizin sıra neferleri olan bizler yine bu görkemli kavgada özgür geleceğe dek partimizin başarıyla gerçekleştirdiği konferansı partizan yüreklerimizin olanca sıcaklığı ve coşkusıyla selamlıyoruz.

Bursa Özel Tıp Cezaevi
TKP/ML TIKKO davası tutsakları
adına Hayri YEŞİL

Yutmak isteyene Kurtuluş gazetesinden önemli açıklama yapıldı

Basit hesaplarla işi olmadığını iddia eden, olmaması gereken Kurtuluş gazetesini önemli hesaplar mı yapıyor acaba? Herşey apaçık ortadayken; onayımız ve iznimiz olmadan bir ilanda imzamız kullanan, neden böyle olduğu sorumuzu defalarca, bilmiyoruz, araştıracağız vb. şekilde yanıtlayan Kurtuluş gazetesini; 22 Temmuz '95 tarihli sayısında çıkar yolu yine saldırıda buldu. Meğer biz "tabiki imzamız kullana bilirsiniz" demişiz, sonra da tavır aldığımız aklımıza gelmişmiş.. Kocaman bir PES! Demek önemli hesap yapmak böyle oluyor! Bu anlayışla tartışıp doğruyu bulmanın ya da yaptıkları basit bir yanlış bile düzeltmenin yolunun olmadığı anlaşılıyor.

özgür
gelecek

Devrimci disiplin zorunluluktur!

Bugün artık öncü güce gönül vermiş her namuslu kişi Marksizm-Leninizm-Maoizm'in gücünü ve onun kudretli yolunu kabul ediyor. Ve bu yiğit insanlar MLM'nin, oportünizmin namussuz dürtüsüne olan kızgınca gürültüsüne kulaklarını kapatmıyor. MLM sürekli gürleyen bir şelaledir; akarsuyu besler, ona güzellikler katar. Gürültülü bir güzellik her zaman, amacına uygunsa, iyidir. Mao ne demişti, gürültü ve patırtıdan korkanlar yaşamı var eden çelişkilerden korkuyor demektir. İşte bugün bazıları gürültüden korktukları için zora başvurdular, bazıları da bu gürültüden kendi hesaplarına yavuz hırsız rolünde pay çıkarmaya çalışıyorlar. Tarihin her kargaşasında kendiliğinden olumsuzluğun iki kutbu ortaya çıkıyor: Birisi kargaşalıktan korkup zorla şefliğe soyunanlar, diğeri de kargaşalıktan masumane pozlarda kendi oportünizmine pay çıkarmaya çalışanlar. Öz olarak ikisi arasında hiçbir fark yoktur. Birisi birisinden iyi değildir, ikiside birbirinden kötüdür. İkiside kitlelerin geri duygularına hitap eder. İkiside birliğin üç sac ayağını kesmeye uğraşır. Birincisi ideolojik mücadeleyi reddederek devrimci disiplini şef disiplinine dönüştürür, diğeri de ideolojik mücadeleyi siyasi soysuzlaşma seviyesine indirerek bayağı ve yozlaşmış disiplini benimser.

Şükürler olsun! Şu acemi ve bilgisiz halimizle hangisinden hangisi gibi bir zorunluluğumuz yok.

Devrimci disiplin zorunludur; eğer o gürleyen şelalenin akışına tüm ruhumuzu katabilmişsek, eğer ülkenin adını değiştirmeye ant içmişsek... Bugün devrimci disiplinden bahsetmeyen çok azdır. Bilinirki güzel laflarla gemi yürümüyor, tam da geminin kaptanı olmak gerekiyor. Lenin ne demişti; Sürekliliği sağlayan sağlam bir önderler örgütü olmadan, hiçbir devrimci hareket varlığını sürdüremez. İşte bu önderliğin sağlamlılığını sağlayan en önemli güç kendini eylem birliği, tartışma ve eleştiri özgürlüğünde bulan devrimci disiplinin kendisidir. Aynı Lenin şunları da söyler: "Komünist partileri, ancak en merkezi bir biçimde örgütlenmiş olurlarsa, nerede ise askeri disipline yakın demir bir disipline sahip olurlarsa, geniş yetkilerle donatılmış ve üyelerin ortak güvenini kazanmış güçlü, otoriter parti merkezlerine sahip olurlarsa görevlerini yerine getirebilirler". Hele de bu öğretici faşizm koşullarında tarihsel misyonunu oynayan partinin önünde kendini yakıcı biçimde hissettiriyor. Evet, devrimci disiplin aynı

Devrimci disiplin zorunludur; eğer o gürleyen şelalenin akışına tüm ruhumuzu katabilmişsek, eğer ülkenin adını değiştirmeye ant içmişsek...

...

"Komünist partileri, ancak en merkezi bir biçimde örgütlenmiş olurlarsa, nerede ise askeri disipline yakın demir bir disipline sahip olurlarsa, geniş yetkilerle donatılmış ve üyelerin ortak güvenini kazanmış güçlü, otoriter parti merkezlerine sahip olurlarsa görevlerini yerine getirebilirler".

...

Kendisini partinin ideolojisine adamayan ancak ondan etkilenen ama esasta partiye örgütsel olarak katılan yontulmuş ya da yontulmaya hazır küçük burjuva unsurlar; bireyin örgüte, azınlığın çoğunluğa, alt kademelerin üst kademeler, bütün üyelerin merkez komiteye tabiliğini ya kendi çıkarlarına denk düşürmeye ya da onu zaaflı yapmaya heran açıktırlar. Bunun için çelikten devrimci bir disiplin zorunludur.

zamanda tartışma ve eleştiri özgürlüğüdür. Bu, fikri derin proleter demokrasinin ve eylem birliğinin biricik teminatıdır. Her açık sözlü, dürüst ve kendi birey çıkarlarını yüce dava karşısında amele ettiren devrimci bilirki hiçbir çelişki tek kutuplu olmaz. Sınırsızlık sınırlılık, demokrasi merkeziyetçilik, özgürlük zorunluluk mücadelelerini ve birliklerini gözardı edemez. Bu devrimci fikri derinliktir. Yaşamın diyalektikliğidir. Tartışma ve eleştiri özgürlüğü bu diyalektik açıdan ele alınırsa gürleyen şelalenin altında boğulmadan yıllarca ruhumuzu temizleyebilir, akarsuyun debisini hızlandırabiliriz.

Devrimci disiplinin anlaşılması ve geliştirilmesi bu günden yarına olacak iş değildir. Devrimci disiplin savaş içinde gelişir ve çelikleşir. Dünya komünist partilerinin tarihine şöyle bir göz attığımızda görürüzki parti içindeki devrimci disiplinin gelişimi iki çizgi mücadelesi içinde olmuştur. Parti içinde sürekli, bir devrimci disiplinden söz ediyorsak sürekli iki çizgi mücadelesinden de söz ediyoruz demektir. Parti kendisini sürekli iki çizgi mücadelesi ile canlandırabiliyor ve kendini şartların gereklerine göre yenileyebiliyorsa bunu devrimci disipline borçludur. Çünkü devrimci disiplin en keskin iki çizgi mücadelesinde dahi birliği koruyan ve sürekliliğini kılan en önemli silahtır. "Proletarya hareketi" der Lenin "Dünyanın hiçbir yerinde jüpiterin başından doğan

minerva gibi 'bir anda' saf biçimde ve hazır olarak meydana gelmemiştir ve gelemezdi de. Proletaryanın sınıf hareketinin inşa edilebilmesi ve güçlendirilebilmesi, bütün küçük-burjuva kalıntılarından, sınırlamalardan sıgıktan ve çarpıtmalardan arındırılabilmesi için en ileri işçilerin, sınıf bilincine erişmiş işçilerin uzun mücadeleleri ve zorlu çalışmaları ile mümkün olagelmıştır. İşçi sınıfı yıkıma uğradıkça proletarya saflarına gittikçe daha çok sayıda üye sağlayan küçük burjuvazi ile yanyana yaşar." İşte bunun için proletarya kendi öncü partisinde devrimci disiplini inşa etmeyi zorunlu bulur. Kendisini partinin ideolojisine adamayan ancak ondan etkilenen ama esasta partiye örgütsel olarak katılan yontulmuş ya da yontulmaya hazır küçük burjuva unsurlar; bireyin örgüte, azınlığın çoğunluğa, alt kademelerin üst kademeler, bütün üyelerin merkez komiteye tabiliğini ya kendi çıkarlarına denk düşürmeye ya da onu zaaflı yapmaya heran açıktırlar. Bunun için çelikten devrimci bir disiplin zorunludur. Bu zorunluluk küçük burjuva devrimci nitelikte proleter devrimci nitelik arasında var olan sürekli bir karşıtlığın ürünüdür. Eğer devrimci disiplin doğru biçimde uygulanmaz ve olaylara liberal yaklaşım gösterilirse; tutarlı bir örgüt disiplini ve sağlam bir tutumu benimsemeyen ve hatta ona zulüm gibi gelen küçük

burjuva ihtilalcilerinin yönetimi gasp etmesine yol açılmış olur. Bu andan itibaren devrimci disiplinin yerine bürokratik disiplin geçer. Bilinmelidir ki bizim için savaştan bir öncü partide disiplinin esas amacı cezalandırmak olamaz. Saf ve ayrık fikirsiz bir parti aramaya koyulan küçük burjuvazinin hayali olan bu yönelimi partinin savaşma ve ilerleme gücünü azaltır, onu yok eder. Bizim için devrimci disiplinin amacı, partinin politik bilincini yükseltmek ve bunun uygulanan taktik ve stratejiyi güçlendirmeye hizmet etmesini sağlayabilmektir. Ancak bu gericilik ve ağır çalışma şartlarında sıkı bir proleter merkeziyetçilikle düşüncelerimizi gerçekleştirebileceğimiz çok açıktır.

Bürokratik merkeziyetçiliğin ve aşırı demokrasinin pan zehiri olan Leninist demokratik-merkeziyetçilik uygulamasının nesnel koşulların zorlaması ile merkeziyetçilik yanının ağır basması ister istemez, nesnel gerçeğin gerisinde kalan, sağ unsurları da harekete geçirecektir. Kitlenin geri duygularından beslenmesini alan bu unsurlar özellikle kargaşa dönemlerinde eleştiri özgürlüğünün sınırsız savunucuları olurlar. Bu oportünizm çeşidi Lenin'in çok açık belirttiği gibi partilerini yavaş yavaş, hissedilmez ve deyim yerindeyse, cezalandırılmaz bir biçimde yozlaştırmaya çalışan bir elinde beyaz bayrak diğer elinde kırmızı bayrak olan kurnaz siyasetçilerdir. Bunlar kasırganın çıkacağı çok iyi kestiren yuvalarından çıkmış karıncalardır. Marksist diyalektik yaklaşımdan uzak olan bu unsurlar, eylem birliğini güçlendiren en önemli silah olan eleştiri özgürlüğünü paçavraya dönüştürerek, proletaryaya anarşizmin ters yüz edilmiş bireyciliğini aşılama çalışırlar. Her fırtınada sağa sola sallanan otlar gibi umutsuzluğa düşen ve umudu MLM'ye saldırmakta bulan bu ünlü "Eleştiri özgürlüğü" sevdalılarına Lenin bakın ne diyor: "Evet beyler! yalnızca bizi çağırılmakta değil, istediğiniz yere, hatta bataklığa bile gitmekte özgürsünüz. Aslında bize göre sizin gerçek yeriniz bataklık, oraya ulaşmanız için size her türlü yardımı yapmayada hazırız. Yeterki ellerimizi bırakın, yakamıza yapışmayın ve o büyük özgürlük sözcüğünü kirletmeyin, çünkü biz de dilediğimiz yere gitmekte 'özgürüz'; yalnızca bataklığa değil yüzlerini bataklığa doğru çevirenlere karşıda savaşmakta özgürüz."

Her fırtınada MLM'nin sarsılmaz çınar ağacı edasıyla şimdi devrimci disipline daha sıkı sarılmanın tam zamanıdır!■

TİKKO KARADENİZ BÖLGE KOMUTANI İLE RÖPORTAJ-I

“Dün bizden korkan halk bugün...”

Başarfa 24. sayfada

— Yani aynı zamanda TİKKO'nun kendisi propaganda ajitasyon da yürüten bir nksiyona sahiptir. Yani sadece savaşa değil, hem savaşın hem de kitle içerisinde propaganda yapan ve örgütme yapan. Böyle adlandırılır mıyiz?

— Bilindiği gibi bizim işleyimimizde, tüzüğümüzde şu vardır: Herkes kitle içerisinde ajitasyon ve propaganda yapmaktır. Ama parti programının dışına çıkmamakla birlikte, burada da esasta işi komiserin söylemiş olduğu yerleri partiye bağlar. Diğer yöyle de, çeşitli durumlarda ajitasyon ve propaganda yapacak insanlar da belirlenmiş olabilir. Fakat bu belirlenen insanların ajitasyon ve propaganda yapmasını engellemez, bu birincisidir. İkinci de, TİKKO esas itibarıyla savaşa bir güçtür. Fakat halk ordularında olduğu gibi, bizim birinci görevimiz savaşmakla birlikte, kitleyi örgütlemek, kitleyi savaşa çekmek gibi bir görevle de ikümlüyüz. Böylesi bir durumda TİKKO'ya ikinci bir görev olarak örgütlemeyi yapmak, propaganda ve ajitasyonu yapmak, yani yarının kızıl siyaseti için hazırlıklar yapmak, iltiründen bir başka alanına girer... Herşeyde alternatif, yavaş yavaş devrimci düşünceleri yaymak, komünist değerleri yaşatmak için böylesi bir yaklaşım vardır. Sadece savaşmak, savaş sadece kısırlaştırır. Birincil yönümüzün savaşmak olmasıyla birlikte, ikincil yönümüz halkı eğitmek, halkı örgütlemektir. Köylere gittiğimiz zaman bunları gözden geçirmeye çalışıyoruz.

— Yani şu denilebilir mi: TİKKO bir taraftan savaşırken aynı zamanda gittiği köylerde propaganda yaparak kendisine savaşçı kazanır. Bir yavaş yavaş kırdan, bir yavaş yavaş köyün içerisinde, ikisi birbirini tamamlayan bir bütün oluyor. Yani savaşçıların içerisinde yer aldığı TİKKO örgütlenmesi ve buna bağlı yerel örgütlenmeler. Böyle mi yürür?

— Şimdi, Konferans'ın espisi zaten salt silahla vurmak, silahla vurup halkın gelmesi değildir. Böylesi bir bakış açısı zaten askeri bir bakış açıdır. Bizim esas amacımız parçalamayı yaratmaktır. Yani burada önemli olan da silahlı ajitasyon ve propagandanın her geçen gün yakıcı etkisinin artmasıdır. Bu silahlı ajitasyon ve propagandanın bilfiil olarak etkisinin artmasından dolayı insanlar çeşitli mekanizmalara ihtiyaç duyuyorlar. Bunun, işte bölgemizde de yaşanan gibi, çeşitli devrimci örgütlerin faaliyetleri, bizim faaliyet-

lerimiz kitleler nezdinde gerillaya, devrimci düşüncelere geniş bir sempati yaratıyor. Bu sempati oluştuktan sonra, bunları devrim mücadelesine seferber edebilmek için bir de örgütlülüğün oluşması gerekiyor. Bu örgütlülük kimi insanları nasıl TİKKO'nun içerisine alıp savaştırıyorsa, partinin diğer ihtiyaçlarını, diğer örgütlülüklerini oluşturabilmesi için yerel örgütlülüğün de oluşması gerekiyor. Aynı zamanda kısaca şunu diyebiliriz ki, TİKKO kendisine köyden savaşçısını sağlamakla birlikte, bir parti örgütünü de yaratmaya çalışır. Bunlar, bugünkü tüzüğümüzde bellidir zaten, kitle içerisinde varolan örgütlediğimiz ileri unsurların

larını temin edebilecek olan insanların onlara devredilmesi... Böylesi bir anlayış taşımaktayız.

— Bu alanda köylere gerilla birlikleri olarak gidip geliyorsunuz. Karadeniz bölgesindeki köylülerin belli başlı sorunları nelerdir?

— Köylülerin bugün çelişkileri esasta direkt olarak devletledir. Ama bunlar tek tek olgularda somutlaşmamıştır. Çok çeşitli alanlarda, farklı farklı biçimlerde direkt karşılarına çıkmaktadır. Bugün köylülük yavaş yavaş ama çok acımasız, uzun süreli bir şekilde farklılaşma sürecini yaşamaktadır. Ne köylülükten kopup tamamen farklılaşabiliyor, ne de kentli-

mesi düşünülemez yani. Bugün yoksullaşma oranı arttıkça göç de artıyor. İnsanlar burada geçimlerini sağlayamayınca, şehire gidip şehirde çalışmak zorunda kalıyorlar. Şehirde de geçimlerini sağlayamıyorlar tek başına, o yönüyle kırdan kopmıyorlar. Böylesi bir süreci yaşıyorlar. Böyle bir sürece baktığımızda, birçok insan işte üç ay inşaatçılık yapmıştır, üç ay simitçiliktir...

— Köylerdeki bu insanların gerillaya yaklaşımı nasıl?

— Şu aşamada gönül bağıyla gerillayı, devrimciliği seviyorlar. Düzenin çelişkilerini görüyorlar. Bugüne kadar düzenden hoşnut hiçbir insan görebilmiş değiliz. İşte “düzen çok iyidir, çok hastır” diye görememişiz. Herkes düzenden hoşnutsuzluklarını dile getiriyor. Özellikle köylülükte bu daha yoğun. Fakat köylülüğün mücadeleye çekilmesi, daha geniş ve daha kapsamlı, uzun süreli bir çalışmayı gerektiriyor. İşte uzun yıllardır devrimci bir faaliyet olmamış, köylüde ne yapacağını bilmiyor. İlk geldiğimizde, işte TC'nin bu sövenizmi pompalamasının kitle düzeyinde etkileri görülmekte.

— Ne gibi, onu biraz açıklayabilir misiniz?

— TC Kürt ulusal hareketine karşı yürüttüğü kirli savaşa insan kaynağını buralardan, bu tür bölgelerden temin ediyor. TC'nin insan kaynağını buralardan bu tür bölgelerden sağlaması, aynı zamanda ideolojik olarak buralarda sövenizmi pompalamasını getiriyor. Sövenizmin propagandasını yapıyor, ideolojik cephesini de hazırlıyor TC. Bu yönlü yaklaşımlarımızda, kitle ilk gördüğünde, bizi “Kürt, işte bunlar vurur kırar”, TC'nin radyo ve TV'yi çok iyi kullanması, işte çol-çocuk öldürülmüş bir sahneyi TV'de gördükten sonra, ikinci gün biz kapılarını çaldığımızda insanlar ölümü bekliyorlar. Çok ilginç anılarımız olmuştur buralarda. İnsanlar biz akşam üzeri evden çıkana kadar “bizi öldüreceksiniz, öldüreceksiniz” diyorlar. Fakat bu yaşanan süreçte bizimle sıcaklaşmaları sonucunda, artık TC'nin gerçek yüzünü birçok kişi görmüş durumdadır. Yani nasıl yalan söylediklerini, nasıl kandırdıklarını... Diğer taraftan çocuklarının niye gidip de Türkiye Kürdistanı'nda Kürt ulusal mücadelesi karşısında savaştıklarına artık anlam veremiyorlar. Bunlar bizim de etkimizle yavaş yavaş açığa çıkmaktadır. İşte bir kardeşin kardeşi kırması ve Türk ulusu diyelim artık bunları yavaş yavaş görmekteyiz ve çocuklarını oraya göndermenin sakatlığını görmekteyiz. Her geçen gün bölgede bir firar olayı, askere gitme olayı artmaktadır.

— Halkın tepkisi bunun

karşısında nasıl oluyor? Yani giderek kendi çocuklarını korumak için askere gönderme eğilimleri, yönelimleri, çıkışları var mı veya askere göndermeyi hala kabul eder durumda mıdır? Bir hoşnutsuzluk var ama boyutu ne bunun?

— Bu ilk olarak kendiliğinden bir şekilde geliyor. Yani bir örgütlü irade, bir güç olmadığı zaman kendiliğinden olarak elbette bir çocuğunun doğuda ölmesini istemiyor, anlamsız ve haksız bir savaşta gidip orada ölmesini istemiyor. Ama ileride örgütlerini, bizim örgütümüzün, yani özellikle TİKKO'nun propagandası hangi amaca, niçin gittiklerini, kime hizmet ettiklerini açıkladıkça, bu kendiliğinden gelişen çeşitli duygular, hareketler, tavır koyup çocuğunu göndermeme daha bilinçli bir şekilde artacaktır. Zaten bizden etkileniyorlar, devamlı anlattıkça böyle bir artış gözlemlenmektedir.

— TİKKO'nun burada yaptığı eylemler köylüler üzerinde ne gibi etkiler bırakıyor?

— İlk geldiğimiz yıllarda çeşitli taciz olayları, baskınlar olmuştu. Bu süreçte sövenist propagandanın etkisiyle halkta pek etki bırakmamıştı. Eylem yapmışsınız, basmışsınız böylesi bir yaklaşım var. Ama gelişen süreçte bunun neye hizmet ettiği, hangi siyasal amaca hizmet ettiğini öğrendikleri süreçte, dün “siz de bizim çocuklarımız” gibi TC'nin demagojik laflarından etkilenmiş olan halk, bugün bir tarafı artık sahipleniyor. Yani TİKKO'yu sahipleniyor. Yani “vurun” diyor. Bugün yayla yakma olayları olmuştu, halkın yaylaları yakılmıştır, talan edilmiştir. Bölgemizde yaylaya çıkmak önemli bir olaydır.

— Yaylaya çıkma yasakları...

— Yaylaya çıkma yasaklarının konulması özellikle, köylülerin yaylalardan indirilmesi, köylülere baskı yapılması, TC'nin gerçek yüzünü daha da açığa çıkarttı. Böylesi bir durumda bizim yapmış olduğumuz eylemlerin anlamı halk tarafından daha bir kavranır duruma geldi. Bugünse o eylemler daha iyi bir şekilde kavrama ve o yönlü eylemler yapmamız yönünde halkın istemleri oluyor. Bir diğer yönü de bölgemizde, TC'nin örgütlü gücünün ve sövenizmin etkisiyle gelişigüzel ihbarcılık vardı. İhbarcılara yönelik politikamızın hayata geçmesi, ihbarcı cezalandırmamız sonucu bugün halkta çok iyi bir yankı bulmakta. Halk, feodal değer yargılarının da etkisiyle ihbarcı cezalandırmaları oldukça destekliyorlardı. Halk, bildiği gibi ihbarcılara sevmesiz. Mesela biri kaçak bir ev yapmıştır, bunun ihbar edilmesini

yerel örgütlülüğe devredilmesi ve yerel örgütlülüğün oluşturulmasıdır. Yani bölgede parti faaliyetinin kalıcı kılınabilmesi için sadece ve sadece gerilla değil, gerillanın hayat damarları olan yerel örgütlülüğün yaratılmasıdır. Bunlar köylerde, kasabalarda, yani illere kadar bu örgütlülüğün oluşturulmasıdır. Çünkü devrim ve halk savaşı uzun süreli olacaktır. Bunlarda da halkı devrim mücadelesine çekebilmek için çok çeşitli mekanizmaların yaratılması gerekir. Bu mekanizmalardan bir tanesi de yerel örgütlülüktür. Burada elbette yerel alanlarda çalışan arkadaşların da kendi çalışmalarını vardır, fakat partinin TİKKO'yla eşgüdümü çalışması, TİKKO'nun ihtiyacı olduğu zaman partinin bize insan devri ve bizim örgütlemiş olduğumuz ve onların ihtiyaç-

sebiliyor. Bunun acısını yaşamaktadır.

— Örnek verebilir misiniz?

— Gitmiş olduğumuz birçok yerde yarı-proleterlerle karşılaşabiliyorsun. Gidiyor, 6 ay İstanbul'da simitçilik yapıyor, çöpçülük yapıyor veya kağıtçılık yaparak kendisinin ve ailesinin geçimini sağlıyor, geri kalan sürecini de köyde geçiriyor.

— Onları 6 ayını İstanbul'da geçirmeye iten neden ne olabilir? Yani kırsal kesimde elindeki araziden yeterli derecede ürün elde edememesi midir veya ne olabilir?

— Yoğun bir nüfus artışı var. Nüfus artışıyla birlikte yoğun göçün sebebi yoksullaşmak ve artık geçimini sağlayamamak. Yoksa köyde rahat bir şekilde geçinen bir insanın şehire göç-

2 muhbir cezalandırıldı

■ Haber Merkezi- Alibeyköy, Emniyettepe'de 3 Ağustos Perşembe günü TİKB (Türkiye İhtilacı Komünistler Birliği) Osman Yaşar Yoldaşcan müfrezesi, muhbirlik yaptığı gerekçesiyle Emrah Sarıtaş ve Engin Topal'ı cezalandırdı. Olaydan sonra gazetemize PTT kanalıyla ulaşan TİKB imzalı yazılı açıklamada Emrah Sarıtaş ve Engin Topal'ın Kağıthane Terörle Mücadeleden Atilla Kılıç, Dinçer, Rasim, Komiser Cemal, Başkomiser Kurtuluş ve Başkomiser Güngör Gültekin isimli polislerle örgütle ilgili bilgi sızdırdıkları ve para karşılığı muhbirlik yaptıklarını, yapılan sorgulamalarında bunları yazılı olarak kabul ettiklerini bu yüzden de örgüt olarak bu 2 muhbiri cezalandırdıklarını belirttiler.

DHKC Sivas'ta karakol bastı

■ Haber Merkezi- 6 Ağustos 1995 gecesi DHKC Ahmet Kırılgaçlı Silahlı Propaganda Birliği tarafından Sivas Alibaba Mahallesi Osman Nuri Gezmez Polis Karakoluna silahlı saldırı düzenlendi. DHKC gerillalarınca gerçekleştirilen bu saldırı sonucu üçü ağır olmak üzere bir çok polis yaralandı. DHKC Basın Bürosu tarafından PTT kanalıyla iletilen basın açıklamasında karakola yapılan saldırının, iktidarın katliam, kaybetme ve de Ali Rıza Kurt'un katledilmesine mislileme olarak gerçekleştirildiği belirtilmektedir.

Buca Cezaevi'nde açlık grevi

■ İzmir/Özgür Gelecek- Buca Cezaevi idaresi ve jandarmasının devrimci tutsaklara yönelik aralıksız süren faşist saldırılarını protesto etmek amacıyla, tutsak yakınları tarafından 9 ağustos günü saat 13.30'da cezaevi önünde bir basın açıklaması yapıldı. Tutsak yakınları tarafından yapılan basın açıklamasında tutsakların şu anda, saldırı ve baskıların kaldırılması ve gaspedilen haklarının tekrar iadesi için açlık grevinde olmaları nedeniyle, görüş yapamadıkları yönünde değişik duyurular aldıklarını ve bunun endişelerini arttırdığını dile getirerek yakınlarıyla bir an önce görüşmek istediklerini söylediler. Yapılan basın açıklamasının ardından tutsak yakınları, tutsaklara uygulanan baskının kaldırılması ve daha önce alınan hakların devam etmesi için savcılığa dilekçe verdiler.

İşçilerin Ankara Çıkartması

Tıkanan toplu-ış sözleşmelerine ve hükümet uygulamalarını protesto etmek için 5 Ağustos'ta Ankara'da 100 bini aşkın işçi yürürken, 8 Ağustos'ta da tüm Türkiye'de bir günlük üretim durduruldu.

Ankara-İstanbul-İzmir/ Özgür Gelecek- Toplu iş sözleşmelerinde yaşanan tıkanıklığı ve hükümetin uygulamalarını protesto etmek için Ankara'da 5 ağustosta Türk-İş tarafından düzenlenen "Emeğe Saygı Yürüyüşü ve Mitingi" ne 100 binin üzerinde işçi ve emekçi memur katıldı. Sabahın erken saatlerinde Ankara dışından gelen işçiler Hipodrom ve Celal Bayar Bulvarında toplanıp Tandoğan Meydanı doldurmaya başladı. Daha sonra Türk-İş Başkanlar Kurulu kortejin önüne geçerek yürüyüşü başlattı.

Mitingte Türk-İş'e bağlı tüm sendikaların yanı sıra Hak-İş ve DİSK göstermelik olarak çok az sayıda işçiyle, Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu, demokratik kitle örgütleri ve çeşitli siyasi partilerde katıldı. İşçiler Tandoğan'dan Sıhhiye'ye doğru yürüyüşe geçerek "Hükümet Şaşırıyor Sabrımızı Taşırıyor!", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Birlik Mücadele Zaferi!", "İşçinin Katili Patron Ağa Devleti!", sloganları atıldı.

Çok sayıda yazılı döviz ve pankartlar taşıyan kitle izin verilmesine rağmen Ziya Gökalp üzerinden Kızılaya girdi. BSP alana kendi pankartıyla girdiğinde bir grup gerici işçi pankartı almaya çalıştı, başaramayınca "Kahrolsun PKK!" sloganlarını atarak kendisine işçilerden destek aradı. Aksine bu slogan "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganlarıyla bozuldu.

Mitingin tek konuşmacısı Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, konuşmasında, buraya sorun yaratmak için gelmediklerini, sorun çözmeyi bilmeyenlere ders vermeye geldiklerini söyledi.

Türk-İş'in Türkiye'nin birliğini, bütünlüğünü ve demokrasiyi her zaman savunduğunu söyleyen Meral'in konuşması arada sırada yuhalandı. Meral konuşmasını 8 ağustosta işe gidileceğini ama üretimden gelen güçlerini kullanıp çalışılmayacağını ve akşamda işyerinden ayrılmayacaklarını belirtilip konuşmasına son vererek mitingini bitirdi.

Meral'in kamu sendikalarına söz hakkı vermemesi ve Tüm Haber-Sen pankartını taşıyan kamu çalışanlarına saldırılması haklı olarak protesto edildi. Meral böylelikle kapatılan Tüm Haber-Sen sendikasına karşı ne kadar "duyarlı!" olduğunu ve işçi memur birliğine ne kadar önem verdiğini açıkça gösterdi.

Her yıl olduğu gibi yılda bir

kere Türk-İş böyle bir mitingle yine gövde gösterisinde bulundu. İşçilerin istemlerinden ziyade Türk-İş'in istekleri doğrultusunda miting planlanıp yapıldı. Türk-İş'in reformist, uzlaşmacı karakterinden dolayı her ne kadar "ekonomik demokratik haklarımızı elde etmek için geldik" desede, mitingte "genel grev" sloganlarını atsada bunlar sadece söylemden ibarettir. Kitlelerini elde tutmak için bu gibi söylemlerde bulunmaktadır. Türk-İş bugüne kadar gelinen süreçte göstermiştir ki hiçbir zaman sorunun temelini inmeyip sadece yüzeysel çıkar yollarıyla sorunu çözmeyi yeğlemiştir. Mitingte de bu görülmüştür. İstedikleri zam verildiğinde yani ağzlarına bir parça bal sürüldüğünde acaba eylemlerine devam ederler mi? Tabii ki hayır. İşçileri sadece ekonomik taleplerle sınırlandırıp bunun ötesine geçmelerini bir şekilde engellemektedir.

8 AĞUSTOS GENEL EYLEMİ

ANKARA

Toplu-ış sözleşmelerinin tıkanması nedeniyle hükümeti protesto eden onbinlerce işçi Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun aldığı kararlarla işyerlerine gidip, çalışmaya üretim durdurdu. Akşamda işyerlerini terketmediler. Her ne kadar hükümet bu eylemi "yasadışı" olarak nitelendirse de katılım yüksek oldu.

Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve Yönetim Kurulu üyeleri MTA Genel Müdürlüğü ve Karayolları 4. Bölge Müdürlüğü işyerlerine giderek işbaşı yapmayan işçileri ziyaret ettiler. Türk-İş'e bağlı TÜMTİS, Tarım-İş, Yol-İş, Petrol-İş üyesi işçiler tam katılımıyla iş bıraktılar.

İSTANBUL/AKSARAY

8 Ağustos günü Topkapı Ambarlar'da toplanan işçiler Aksaray metro durağına doğru yola çıktılar. Davullarla, zurnalarla insanları halaya durmuş, sloganlarla yer gök inlemişti sanki. Devletin emekçiler üzerinde estirdiği teröre karşı binlerce işçi tek yürek, tek öfke ünlüştü. Pankartları açtılar. Aksaray'da doğru akıyor du insanlar. Ambar işçileri, Sümerbank işçileri, kapatılan Tüm

Haber-Sen emekçileri, kısacası tüm emekçiler sınıf dayanışmasının en güzelini sergileyerek kolkola girmişlerdi. Türk-İş'e bağlı bir çok kamu ve işçi sendikası üyesi işçilerin Aksaray Metro durağında yaptıkları mitingde, polislerinde işçilere karşı tavırlarında dünden bir farkı yoktu. Ambarlardan gelen işçi grubunu Fındıkzade'de durdurarak eylemi engellemek isteyen polisler işçilerin cevabı takti; "Baskılar Bizleri Yıldıramaz!"

Kapatılan Tüm Haber-Sen şube Başkanı Levent Tepeli bir konuşma yaparak "Tüm Haber-Sen'in kapatılması, devletin sendikalar üzerindeki estirdiği terörün en açık örneği. Bunlar nasıl insan haklarından yana olduklarını savunabiliyorlar? Devletin bizleri susturması, biraz zor olacak. Artık bizler buradayız, zorbalığa ve baskıya dur diyoruz" dedi.

İstanbul işçi ve kamu çalışanları sendika şubeleri platformunda yaptığı yazılı açıklamada bugün bu alanı, diğer alanları ve sokakları dolduran binlerce işçinin, kamu emekçisinin taleplerini şöyle sıraladı:

- Başta 12 Eylül anayasası olmak üzere, çalışma yasaları ve tüm anti-demokratik uygulamaların kaldırılması,
- Tüm Haber-Sen sendikasının açılması, sürgünlerin durdurulması,
- Kamu çalışanlarının, grevli-toplu-ış sözleşmeli sendikal hakkının tanınması,
- Trilyonlarca lira ile sürdürülen silahlanmanın durdurulması, sürdürülen savaşın; binlerce canlık ve trilyonlarca liralık faturasının bizlere ödetilmemesi için hemen durdurulması,
- Tüm çalışanlara iş güvencesinin sağlanması,
- Taşeronlaşmanın önlenmesi,
- Özelleştirmenin durdurulması,
- İşten atılmaların-sendikasıylaştırmanın engellenmesi,
- Süren kamu sözleşmelerinde dayatılan idari maddelerin geri çekilmesi,
- İnsanca yaşamamıza yetecek ücretin işçi-memur ayrımı yapılmadan tüm çalışanlara sağlanması,
- Ülkemiz kaynaklarının bir avuç zengine değil halkımızın sağlığına, eğitimine, mutluluğuna harcanması.

KADIKÖY

İstanbul Sendikalar Platformu İtarafından düzenlenen eylem Kadıköy Belediyesi önünde saat 12.30'da başladı.

Çeşitli sendikaların katıldığı eylemde Tuzla deri işçileri, yol işçileri, kamu emekçileri, mühürlenmiş Tüm Haber-Sen üyesi memurlar vardı. Kadıköy Belediyesi önünde toplanan yaklaşık 3 bin kişi "İşçi Memur Elele Genel Greve!", "Tüm Haber-Sen Kapatılmaz!", "Yaşasın Tuzla Direnişimiz!", "Yaşasın Kadıköy Direnişimiz!" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçti. Kitlenin en önünde yer alan Tuzla Deri işçileri "Birlik Mücadele Zaferi!", "Gelecek Ellerimizdedir!", "Yaşasın Tuzla Direnişimiz!" pankartlarıyla alanı daha da renklendirdi. Yürüyüş boyunca "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarı Kuracağız!", "Tuzla İşçisi Direnişin Simgesi", "Gelecek Ellerimizdedir!" sloganları atıldı. Yürüyüşün sonuna kadar TKP/ML işçi komitesi imzalı "OPK'ya Selam, Savaşa Devam!", "Şan Olsun Her Türden Parti Düşmanlığına Karşı MLM Zaferi ile Sonuçlanan 2. OPK'mıza, Selam" kuşlamalarının atıldığı gözlemlendi. Eylem Kadıköy iskelesi önünde bir basın açıklaması ile devam etti.

İstanbul Sendikalar Platformu adına yapılan basın açıklamasında Tüm Haber-Sen'in mühürlenmesi kınanırken, özelleştirme, taşeronlaştırma, işçi sınıfına yapılan tüm baskıların kaldırılması istendi ve kaldırılmadığı takdirde çeşitli eylemlere gidileceği belirtildi.

İZMİR

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun aldığı bir günlük eylem kararı 8 ağustosta Türkiye genelinde olduğu gibi İzmir'de de iş yerlerinde çalışılmayarak uygulandı.

7 Ağustos'ta toplanan 3. Bölge Başkanları ne tür eylemler yapılması gerektiğini tartışıp, sadece iş yerlerinde iş bırakılmasını kararlaştırdılar. Yaklaşık 150 bin işçi iş bırakırken Türk-İş'in eylem biçimini değiştirmesini protesto eden kamu çalışanları sendikaları ise eylemi kısmen desteklediler. Eylem günü İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı ES-HOT Genel Müdürlüğü'nde çalışan otobüs şoförleri iş yapışlatırken, vapurlar çalışmadı, Aliğa Petrol Rafinerisi ve Petrol Ofisi Dolum Tesilerinde ise üretim tamamen durdu. ■

M. Tahsin Budak'ı trafik kazasında yitirdik

Haber Merkezi- Almanya'dan Türkiye'ye gelen TKP/ML taraftarı Mehmet Tahsin Budak (Arap) tekrar Almanya'ya dönmek için hazırlanırken Adana'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

21.12.1957 yılında İskenderun'da Arap milliyetine mensup yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Budak, lise yıllarında mücadele ile tanıştı; 12 Eylül öncesinde TKP/ML saflarında bir sıra neferi olarak çalışmaya başladı. Yürütülen tüm eylemliliklerde (yürüyüş, boykot, sivil ve resmi faşist kişi ve kuruluşlara karşı yürütülen kavga) ön saflarda yerini aldı ve bu faaliyetlerinden ötürü bu yıllarda iki kez kısa aralıklarla faşist TC'nin işkencelerinden nasibini aldı.

Daha sonraki yıllarda bir işçi ailesi olarak Almanya'ya yerleşen Budak, bir dönem emeğini satarak yaşamını sürdürmeye çalıştı. Bu dönemde de yüreğindeki devrim ve sosyalizm inancıyla Koblenz ve çevresinde TKP/ML'yle ilişkiye geçerek

yurtdışı örgülünde yürütülen mücadelenin içerisinde yerini aldı.

M. Tahsin Budak, çevresinde dostları ve yoldaşları tarafından özverili, fedakar, haksızlığa boyun eğmeyen, sözünü esirgemeyen, olduğu gibi görünen ve

pratiğiyle de bunu ispatlayan kişiliğiyle tanınmakta ve sevilmektedir.

M. Tahsin Budak'ın ölümünün ardından bir açıklama yapan TKP/ML-YDB (yurtdışı büro) Budak'ın artık bulunduğu

alandan değil ülke içerisinde mücadele etmek istediğini ve bu istem doğrultusunda görev verilerek kısa bir süre Ortadoğu'ya ve daha sonraları ise defalarca ülke içine gittiğini ve son isteminin Türkiye'ye yerleşme talebi olduğunu belirterek "O, bu istemini organımıza iletirken 'partimizin arap milliyetine mensup ilk şehidi olmak istiyorum' demişti" denilmektedir.

Ayrıca yapılan açıklamada "yakın süre önce memleketine giderek, zemin yoklaması yaparak nasıl yerleşeceğinin hesabını yapmak istemişti. 21.07.1995 günü YD'na dönmek üzere yola çıkan Arap yoldaşı temmuz sıcaklığında elim bir trafik kazası sonucu kaybettik. Böylece partimiz yiğit bir evladını daha yitirdi. Arap yoldaşın istemi hepimizin istemi olmalı. Arap yoldaşın istediği ateş hepimizin ateşi olmalıdır... Seni kavgamızda yaşatacağız" denilmektedir.■

İşçi Partisi'nde ayrılık

ibare yok. Düzen içi çözümlerden yana hattını belirleyen SEP'in; reformist, dönem dönem karşı-devrim saflarında yer alan, Kemalist, uzlaşmacı, sosyalist iktidar perspektifinden uzak İP'le olan ayrık noktaları olabileceği gibi varolan bir durumda özde ve politikada bir farklılık yoktur. Bu belirsizliği SEP "Henüz partileşme sürecindeyiz, bazı şeyleri netleştirmeye, oturtmaya çalışıyoruz" şeklinde açıklamaktadır.

İP'ne bünyesinde yaşanan bu ayrılığın nedenini sordüğümüzda verilen yanıt şu oldu: "Partimiz üyesi Ali Ekber Barış, par-

ti disiplinine uymadığı, verilen görevleri yerine getirmediği için disiplin kurulumuzca partiden ihraç edilmiştir." Öte yandan "İstifa ederek ayrıldık" söylemlerine karşılık ise partiden ayrılmanın sözkonusu olmadığını, sadece sözlü istifalarını dile getirdiklerini belirten İP, olayı maceraperestlik ve parti karşıtı kişilerce kullanıldığı yönünde değerlendirdi. Her ne kadar İP bu şekilde iddia etmişse de SEP'in başta Ankara olmak üzere örgütlenme çalışmalarına ağırlık verdiği ve hızlandırdığı da bir gerçek.■

Özgürce

Bulut Çiçek

"ABD'nin Doğu"suyla, sözde "Emekçilerin Doğu"su aynı yolun yolcusu

Son günlerde ülke gündemini en fazla etkileyen konu hiç kuşkusuz TOBB'nun finanse ettiği, Doğu Ergil'in raporu-

dur. Rapor üzerine hemen her kesim görüşlerini açıkladı. Egemen sınıf sözcülerinin tutumlarının, efendileri emperyalistlerin tavırına ve hükümette bulunup-bulunmadıklarına göre değiştiğini artık herkes görüyor. Öyleki, Mesut Yılmaz bile raporu CIA'nın raporuna benzeterek sözde eleştirir gibi yapıp puan toplamaya çalışıyor.

Oysa bunların hepsi aynı itin soylarıdır. Bunlar CIA'ye karşı iken de yandaşlar, çekiç güce karşı iken de taraftarlardır. Amerikan üslerine ve kararlarına karşı çıkarken de esasta Amerika'dan yanadırlar. Farklılıkları tali noktalarda ve klik çıkarılmalarının gerektirdiği kadardır. O nedenle rapora ilişkin egemen sınıf çevrelerinin tavırları üzerinde fazla durmayacağım. Üzerinde duracağım konu İP'in ve Aydın'ın "farklı" tavrı olacak. Zira onlar kendilerinin aynı olduklarını öyle şaşaalı bir şekilde anlatıyorlar ki, bu farklılık neymiş bakmak gerekiyor.

TOBB raporu yayınlandıktan sonra, Aydın'ın ve İP yoğun bir propagandaya girişti. Fakat olayı incelediğimizde hemen söylemek gerekir ki, her iki anlayışta aynı sonuca çıkmaktadır, kardeşlerim.

Rapor emperyalistlerin (özelde ABD'nin) çözümüne zemin yaratmayı amaçlıyordu, ama bunlar "anti-emperyalist" bir çözüm öneriyorlardı. Bu öneri daha önce Demirel'e de sunulmuştu. Ve zaten Demirel, Genel Kurmay Başkanı, Dışişleri Bakanı gibi da ABD'li çözümün karşısında duruyor, ona engel oluyordular. Aydın'ın ve İP'in ortakları bunlardı.

ABD ve aynı çizgidekiler federasyonla ulusal-kültürel haklar temelinde sorunu çözmek istiyorlardı. Bunlar ise, Kemal Atatürk'ün "çözüm" yöntemiyle. Bunlar sahtekarlığı, Kürtlerle Atatürk'ün nasıl oyunlar oynadığını açığa çıkaracaklarına, Amasya protokolü, Erzurum ve Sivas kongrelerindeki sözde Kemalizm'in kardeşlik sözlerini öne çıkarıyorlardı. Ve hiç utanmadan "Türkiye Kurtuluş Savaşı yıllarında uygulandı" Kürt çözümünü yürürlüğe sokmalardır" diyorlar. Ne zaman böyle bir çözüm uygulanmıştır? Yani Atatürk bu ulusal sorunu çözmüş ama sonra nasıl olduysa olgu tekrar mı sorun olmuştur? İkincisi, sözü edilen protokol ve kararlar ne zaman "Kurtuluş Savaşı'mızdaki anayasal ilkeler" olmuştur? Hangi anayasanın ilkeleridir bunlar? Tam bir uydurmayla Kemalizm'i aklamaya ve Türk faşist devletini anti-emperyalist bir konuma sokmaya çalışıyorlar.

Atatürk'ün gizli kalmış yazılarında Kürt sorununu muhtariyet şeklinde çözmek anlayışında olduğunu okumak neyi değiştiriyor? Atatürk neler yapmıştır? Ve bununla birlikte muhtariyet, şimdi tartışılan federasyondan nasıl farklılıklar içeriyor?

Aynı devlet içinde kendi kendini yönetme hakkı (muhtariyet-özerklik) ile, birkaç devletten özel yasalarını ve bağımsızlıklarını koruyarak tek devlet oluşturacak yolda birleşmesi (federasyon) arasında eğer illede bir farklılık aranacaksa, muhtariyetin, federasyona karşı daha ileri haklar taşıdığını söylemenin olanağı yoktur. Ayrıca da ulusların kendi kaderini tayin hakkı apaçık ayrı devlet kurma hakkıdır. Marksizm adına onu muhtariyete indirgeyenler bunu bilmiyorlar mı? Demek ki Aydın'ın şaşaalı ayrımı bir uydurmacadır, yapay ayırımıdır.

Atatürk'ün Kürt sorununda nasıl bir sahtekar olduğu ve ikiyüzlüce Kürtleri katlettiği, asimilasyona tabi tuttuğu biliniyor. Onu aklamamın olanağı yoktur.

TC'nin Amerikancı çözümü henüz kabul etmiyor görüldüğü (Aydın'ın dayanakları Demirel, ordu, dışişleri vb.) aldatılmaktadır.

Onların, emperyalistlerin çizgisinden çıkmaları ve onlara karşı milli bir çıkar gözetmeleri mümkün değildir. Aydın'ın ve İP'in; Üç Dünya Teorisi'ni yeniden canlandırmaya gücü yetmeyecektir. Sözde 3. dünya ülkeleriyle (bağımlı) işbirliği yapıp süper güçlere (1. dünya ülkeleri -ki eskiden ABD-Rusya deniyordu, şimdilerde bunların kimler olduğu ya da ABD'nin yalnız mı kaldığı bilinmiyor) karşı çıkmak, yaşamın diyalektikliğine aykırıdır. Efendiye karşı uşağa güvenerek mücadele! Aydın'ın mantığı budur. Onlar halka ve emekçilere güvenmiyor, iktidardakilere güveniyor ve onlara öneriler götürüyorlar. Demirel gibi, ordu ve dışişleri bakanlığı gibi ABD emperyalizminin teselli uşağı kurumları, TC devletini milli bir safta görüp, bunlarla birlikte anti-ABD'ci bir çözümü düşünmek hangi akla hizmettir? Bu faşist TC'nin hem bağımsız olduğunu hem de Kürt sorununa demokratik çözüm getirebileceğini söylemek demektir. Gerçekleri bu kadar tahrif etmek faşist M. Kemal'i hele de Kürt sorununda demokratik göstermek, TC devletini ABD'nin karşısında gösterebilmek ve Demirel vb. gibi faşistleri dayanak almak ve bütün bunları anti-emperyalist diye yutturmaya çalışmak ancak ve ancak siyasi mefta Üç Dünya Teorisi'ni savunan Aydın'ın gibi bir anlayışa yakışırdı zaten.

TOBB raporunun ulusal-kültürel haklar temelinde ABD'ci çözüme hizmet ettiği doğrudur! PKK'nin böyle bir çözüme (PKK ile olmak kaydıyla) yatkınlığı da doğrudur! Aynı şekilde Aydın'ın sözde karşıtı görüldüğü bu çözümü savunduğu da doğrudur!

Türkiye Cumhuriyeti yıkılmadan, Türkiye Kürdistan Cumhuriyeti olmasıyla, Türk-Kürt federasyonu olması arasında hiç fark yoktur. Ve her iki çözüme de ülkemiz emperyalizminin yarı sömürgesi ve feodalizmi taşıdığı etmemiş bir ülke olarak kalacaktır. Aydın'ın uydurması teorileri bu gerçeği gizleyemez. Hatta Aydın'ın PKK'siz bir çözüm düşündüğü için de daha sağdır, daha uzlaşmacıdır. Sadece emperyalizme hizmetini, uydurma teori ve saptamalarla daha gizlice yapmaktadır. Gençler budur!

ABD'nin Doğu'su hiç yoksa bu noktada sözde Emekçilerin Doğu'sundan daha dürüstür. ■

Haber Merkezi/ 3 Ağustos 1995 tarihinde Ali Ekber Barış imzalı bir basın açıklamasıyla İşçi Partisi'nden (İ.Payrılan bir grup kendini kamuoyuna duyurdu. Açıklamada; İP'in 20.10.1991 tarihinden itibaren ideolojik ve siyasi olarak sağa kaydığı belirtilirken yanlış bir çizgi üzerinde tepinerek politika yapmaktansa istifayı tercih ettikleri ifade ediliyor. Sosyalist Emek Partisi (SEP) adı altında bir girişim başlattıklarını söyleyen Ali Ekber Barış, İP'in ayrılışlarının ardından giriştiği karalama kampanyasında gertirdiklerini de yalanlamakta. SEP, siyasi ve ideolojik hatlarının İP'den Kemalizm, Kürt sorunu vb. konularda ayrıştığını sözlü olarak ifade etse de kamuoyuna sunmuş oldukları program taslaklarında bu ifadeye denk düşecek herhangi bir

ILAN

M. Tahsin BUDAK (ARAP)

yoldaşı 21.07.1995 günü trafik kazasında kaybettik.

Sen rahat uyu yoldaş

o görkemli günde

kolkola zafer şarkıları söyleyeceğiz

seni kavgamızda yaşatacağız.

Hessen TKP/ML taraftarları

ILAN

Bir can daha düştü toprağa

13 Temmuz

'93'de

O ismini altın çağ

mücadelesine

kanyla yazdı

sayfa sayfa...

Ve o örnek oldu

ser verip sır vermeyen ilkesiyle halk

gençliğine, selam olsun sana ey

komünist önder. Sana söz veriyoruz,

seni mücadelemizde yaşatacağız.

Komünist önder M. Ali ÇAKIROĞLU

yoldaş ölünsüzdür!

TMLGB Avrupa taraftarları

www.partizanarsiv.net

TOBB'UN "KÜRT RAPORU" EGEMENLERİN ÇELİŞKİLERİNİ KESKİNLEŞTİRDİ

'Bunların Türk'lüğünden kuşku duyarım'

Sosyal bilimci Prof. Doğu Ergil, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) ve "Doğu Sorunu, Teşhisler ve Tespitler" adlı rapor, Evet, bu üç olgu son günlerde kamuoyuna oldukça fazla meşgul etmekte. Kimdir Prof. Doğu Ergil ve TOBB'la olan bağlantısı nedir? Geline şu süreçte böyle bir rapora neden ihtiyaç duyulmuştur? Bilimsel temeller üzerinden ortaya çıktığı iddia edilen bu rapor ne oranda gerçeği yansıtmaktadır? Kamuoyuna açıklandığı andan itibaren kopartılan fırtınalar ve spekülasyonların altında yatan mantık nedir? Ve komünistlerin gelişen bu tür olaylar ve tartışmalardaki tavrı ne olmalıdır? vb. bir dizi sorunun cevabını bulmaya, kafalarda yaratılmaya çalışılan bulanıklığı marksist tavır ve politikalarla gidermeye çalışacağız.

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB); kömrad kapitalistlerin örgütlü gücü, sömürü çarkının ana dişlileri, devlet yönetiminin ve siyasetinin yönlendiricileri, şekillendiricileri, sevk ve kumanda edicilerinin en önemli halkalarından biri. Devlet politikasının patronların, sermaye sahiplerinin arzu ve istemleri dışında şekillenmediği, onların onayı olmaksızın yaşam bulmadığı, hatta bu gerçekliğin zaman zaman en açık şekilde ifade edildiği bilinmektedir. Buna en açık ve yoruma ihtiyaç bırakmayan örnek; TOBB Başkanı Yalım Erez'in başbakanlık seçimleri döneminde Tansu Çiller'i desteklemesi ve neticesinde bunu kendine mal etmekten kaçınmayarak gerçekleştirmesi.

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyesi ve Başbakanlık danışmanlarından Prof. Doğu Ergil; TC'nin en gözde sosyal bilimcilerinden, dış politikadaki beyanatlarıyla, Kürt sorunu, devrimci örgütler vb. konularda yazdığı kitaplarla, televizyonlarda yayınlanan tartışma içerikli programların aranan oyuncusu olmasıyla tanınan bir "bilim adamı". Kabacası; devlet ideolojisinin en has savunucularından biri olmasıyla birlikte dönem dönem egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerde güvercinlere olan yakınlığıyla ve bu yöndeki açıklamalarıyla dikkati çeken bir kişilik. Gerçi bu kişilik, hakim sınıfların Prof. Doğu Ergil'e yüklemiş olduğu misyon ve görevden ayrı düşünülemez.

Gelelim TOBB'un niçin böyle bir rapor hazırlatma ihtiyacı duyduğuna. Bunu yine en güzel yanıtı yetkili ağızlarından verelim. TOBB Başkanı Yalım Erez raporun kamuoyuna açıklandığı gün şunları söylemiştir: "Sosyal ve ekonomik açıdan bir entegrasyon sorunu yaşanıyor. Bu sosyal sorunlara yol açıyor. Sosyal sorunlarda eninde sonunda siyasete yansıyor. Siyasal istikrarsızlık ekonomik gelişmeyi geciktiriyor. Bu durumda yeni sosyal sorunlar yaratıyor. Bu durum artık bir kısır döngü haline almıştır."

Erez her ne kadar kendini ve kurumunu Prof. Doğu Ergil'e hazırlattırılan Kürt raporundan ayrı tutmaya, belli oranda soyutlamaya ve sadece programı finanse ettiklerini, düşüncelerin tamamen Prof. Doğu Ergil'e ait olduğunu ifade etsede gerçeğin böyle olmadığı gün gibi aşikardır. Sen hem raporu finanse edeceksin, hazırlattıracağını, hem de kendini bunun dışında tutacaksın. Bu anlayış ancak olguları birbirinden ayrı düşünen, bağımsız ele alan ve şeylerin gelişiminde, sürecinde diyalektiği reddeden idealist bir yaklaşımdır, açıklamadır. Zira, yapılan açıklamanın trajik komikliği ve mantıksızlığı da bundan kaynaklanmaktadır. Rapor da, hazırlayan da, hazırlatan da görüldüğü kadar basit ve sığ değildir. Devletin Kürt ulusal bağımsızlık mücadelesi karşısında çıkmaza düştüğü, siyasi ve askeri çözüm önerileri, uygulamaları noktasında çelişkilerin yaşandığı, (ki bu kendini keskin sınırlarla ayırmada güvercinler ve şahinler olarak ifade etmektedir) PKK'nın siyasi çözüm, barışçıl mücadele ve müdahaleler vb. söylemlerden yola çıkarak emperyalist

devletlere dayanma mantığı aracılığıyla TC'yi sıkıştırdığı bir süreç yaşanmaktadır. Devletin dönem dönem kürt sorununun çözümü noktasında resmi ağızlarından çıkan "ezdik, bitirdik", "kökünü kazıyacağız", "sonları yakındır", "terörle mücadelede büyük başarı elde ediyoruz" vb. kan ve ölüm kokan söylemlerinin dışında, resmi olmayan ağızlarından da -ki bunlar bazen şahıs, bazende Kürt raporunda olduğu gibi kurum olabiliyor- kültürel haklar ve siyasi Kürt sorununda "demokratik çözümler" önerisini kamuoyuna sunup tartıştırmaktadır. Kamuoyunun Kürt sorununun siyasi çözümü noktasında nabzını ölçmenin en geçerli yolu bu şekilde hayata uygulamaktır. Özcesi, TC kendisinin açıktan dile getiremeyeceği anlayışları ve "çözümü" başka ağızlarından sunarak kamuoyunda tartışmaya açmaktadır.

Gelelim raporun içeriğine. Prof. Doğu Ergil'in birçok denek üzerinden yaptığı oldukça bilimsel bir araştırma diyerek sunduğu raporda neler ne şekilde yer almış ve incelenmiştir. Bilimsellik iddiasında bulunan Prof. Doğu Ergil'in hazırladığı raporda Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde yaşayan yurttaşların çoğunluğu, bölgede

parda daha öncede şu veya bu şekilde dile getirilen gündeme, tartışmaya sokulmaya çalışılan anlayışlar ve sonuçlar yer almaktadır. Diğer yandan raporda çeşitli yorumların ve önerilerinde mevcut olduğu gözleniyor. Bunlardan biri de devletin yapmış olduğu yargısız infazların kabullenildiği şu sözlerdir: "Terörist mümkünse anında infaz edilmemelidir. Terörizmle mücadele halka karşı değil, halkla birlikte verilmelidir."

Rapor 3 ağustos günü Ankara'da TOBB Başkanı Yalım Erez, Prof. Doğu Ergil, TOBB Yönetim Kurulu üyeleri ve Barış, Kardeşlik ve Dayanışma sözcüsü İsmail Nacar'ın katıldığı bir basın açıklamasıyla duyuruldu. Ardından başta düzen partilerinin temsilcileri olmak üzere bir çok tepki ve anlayışlar ortaya çıktı. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz raporun hükümete eliyle bilinçli hazırlatıldığını söylerken, "Bölgenin ekonomik olarak unutulduğu ve sadece askeri çözüme terkedildiği bizimde desteklediğimiz tespitlerdir. Ancak siyasi çözüm adı altında federasyonun kamuoyu önünde tartışmaya açılması doğru bir tutum değildir." dedi. Çekilen rahatsızlığın bir boyutunu da OHAL valisi Ünal

para cezaları kesen DGM'nin bu konu özgülünde yapacağı fazlaca bir şey yoktur, yapılan sadece formalitenin yerine getirilmesidir.

MHP'nin rapor karşısındaki tutumu ise malumumuz. MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş, "saçmalık, bunları yazanların Türklüğünden kuşku duyarım" olurken MHP Genel Başkan Yardımcısı Salih Gökçe, "Şanlı tarihimiz ve Anadolu fetihleri yok sayılarak tarihimiz inkar edilmektedir. Ülkenin üniter devlet yapısının bozulması, federasyon fikrini tartışmaya açılması amaçlanmaktadır" dedi.

İP de bu tartışmalara kendine yakışır bir mantıksızlık örneği göstererek katıldı.

İP'e göre Kürt Raporu ABD'nin Kürt politikası düşüncesinin bir yansıması olarak CIA'nin güdümünde hazırlanmıştır. Evet buraya kadar anlaşılabilir fakat sonrasında çözüm adı altında sunduğu tam bir üç dünya teorisine denk düşmektedir. İP ABD'nin federasyon önerisini "bağımsızlık" çığıllarıyla tukaka olarak değerlendirirken, Türkiye'nin sunacağı ve tam anlamıyla buram buram Kemalizm kokan Türk-Kürt işbirliğinde yapılacak federasyonun savunuculuğuna girişmiştir. Devletin faşist yapısının değişmediği ve sömürü çarkının yerle bir edilmediği bir ortamda Türk-Kürt işbirliği içinde gerçekleştirilecek bir federasyon ne gerçekçidir ne de çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçisinin de yararınadır.

TOBB raporunda özgülünde egemenlerin kendi aralarındaki çelişkileri belli oranda gözler önüne serildi. TOBB'un hazırlatmış olduğu Kürt raporuna karşılık Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi'nce hazırlanan Kürt raporu da kamuoyuna 12 ağustos günü sunuldu. Ankette çıkan "sonuçlar" kısaca şöyle: "Güneydoğu illerinde halkın yüzde 57'si, Türkiye genelinde ise yüzde 37'si terörün nedeninin ekonomik olduğu yolunda", "PKK terörüne karşı çözüm önerileri sorusuna ankete katılanların yüzde 24'ü askeri, yüzde 14'ü de siyasi çözüm, yüzde 57'si komşu ülkelerle net tavir istedi", "teröre karşı halkın tutumu yüzde 57 nefret kin duyuyor" şeklinde ifadelendiriliyor. Evet görünen o ki, Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın talimatıyla yapılan "anket" polis teşkilatının TOBB'un hazırlatmış olduğu Kürt raporuna bakış açısını, rahatsızlığını açık bir şekilde ifade ediyor. Kısacası, emniyet teşkilatının "Akraba evliliğinden doğmuş sakat çocuk" olarak nitelendirdikleri TOBB'un Kürt raporuna karşı hoş bakmadıkları, askeri "çözüm" konusunda diretecekleri açık.

Sonuç olarak kamuoyunun hiçte yabancı olmadığı bu tartışmalar uzun süre daha devam edeceğe benziyor. PKK'nın uzun süre öncesinden savrulduğu siyasi ve barışçıl çözüm hattının bir yansıması olarak egemenlerce piyasaya sürülen rapor Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız için sadece ve sadece bir kandırmacadan ibarettir. Gelişen halk muhalefeti, bastırmak, nötreleze etmek ve pasifleştirmeye yönelik bu tür yaklaşımlar masiflemeye edilmelidir. En ufak bir hak arayışta dahi ölüm kusan makineleriyle, göçlerle, sürgünleriyle, katliamlarıyla, copuyla karşımıza çıkan devlet Kürt sorununun çözümünde de asla barışçıl olmayacak ve şiddetinin tozunuda artırarak baskılarını yoğunlaştıracaktır. Gerçek kuruluş, gerçek çözüm ne egemenlerin hazırladığı raporlarda gizlidir, ne ezilen ulus milliyetçiliğinin savunuculuğuna yaparak emperyalizme sırtını dayamaya çalışan yapıdadır, ne de iktidarı elinde tutan komrador patron-ağa devletinin sağlayacağı merhametindedir. Gerçek kuruluş; çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının vereceği sınıf savaşımıyla gerçekleşecektir. Egemenlerin zora dayalı sisteminiyerle bir etmenin ve Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmenin yolu ancak ve ancak politik iktidar mücadelesi bilinciyle Maoist güzergahta verilecek olan halk savaşıyla mümkündür. ■

barış için Kürtlerin kimliklerinin tanınması ve demokratik çözüm yollarının getirilmesi gerektiğini vurgularken, yüzde 42'si de federasyon kurulmasının gerekliliğini ifade etmiş. Öte yandan devletin PKK'yla olan mücadelesinde neden başarısız kalınıyor sorusuna yüzde 29'u yanıt vermezken yüzde 24'ü "PKK gücünü halktan alıyor" yanıtı oluyor. Ankete katılanların yüzde 18'i devlet yöntemlerinin zora ve baskıyla dayandığı yolunda fikir belirtirken, bölgeden göç eden insanların yüzde 42'sinin işsizlik, yüzde 16'sının örgüt baskısı, yüzde 10'unda devlet baskısından kaçtığı sonucu çıkıyor raporda. Ankete katılan yurttaşların yüzde 82.2'sinin sahip olduğu veya işlediği bir toprak olmadığı belirtilen raporda, ankete katılanların evlerinde yüzde 65'inin Kürtçe, yüzde 3.4'ünün Zazaca, yüzde 1.2'sinin Arapça, yüzde 15'inin Arapça ve Türkçe konuştukları belirtildi. Araştırmaya katılan yurttaşların yüzde 60.1'i her etnik grubun isterse eğitimini kendi dilinde yapması yönünde Türkiye'nin resmi dili olmasını savunanların oranı yüzde 32. Yine raporda ankete katılanların yüzde 3'u PKK'nın, Kürtlerin siyasi ve kültürel haklarını elde edebilmelerini amaçladığını belirtirken, yüzde 15.3'ü örgütün amacının bağımsız Kürt devleti olduğunu vurguluyor. Öte yandan raporda yüzde 16'sının devletin politikasının Kürtleri tanımanın ve demokratik yöntemlerin uygulanması yönünde olması gerektiğini belirten yüzde 18'de demokratik yöntemlerin yanısıra örgütlerle görüşme yapılması gerektiğini belirtiyor. Özcesi ra-

Erkan dile getirdi. Erkan; "... bu rapordan ortaya çıkan iki sipariş var. Birincisi, federasyonu tartışma siparişi, ikinci resmi dil siparişi. İşler böyle giderken, 'federasyon tartışması yapalım' gibi bir anketi yapmanın ülkeye bir faydası yok" dedi. Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası (DTSO) başkanvekili Şeyhmus Diken "Rapor, bölgede yaşanan drama, akan kanın durmasına uzun vadede materyal olabilir" derken Helsinki Yurttaşlar Derneği de, "Raporun yayınlanmasına gösterilen tepki, bilgiden korkan, körleşmiş siyasetçilerin bildikleri ama toplumdaki gizlemeye çalıştıkları herşeyi kendiğilinden gözler önüne serdi" deniliyor. İçişleri Bakan Nihat Menteşe, raporda ortaya atılanların benimsenmemesinin olanaksız olduğunu söylerken, Başbakan yardımcısı Hikmet Çetin ise bir-iki kişiye yaptırılan araştırmayı sahiplenmek doğru olmaz yönünde açıklamalarıyla cepheden reddediş veyahut kabullenişten çok raporun amacına uygun olarak nazlı yoklamak ve bekleyelim-görelim mantığına yatmışlardır. Rapora açıktan destek sunan yapı ise pek de şaşılmayan YDH, zira raporda belirtilenleri ortaya çıkışından bu yana büyük bir "cesaret" örneği göstererek savunmuş ve dile getirmiştir.

Tartışmaların harareti bir şekilde sürdüğü şu günlerde DGM'de harekete geçerek Güneydoğu raporunu incelemeye aldı. İncelemenin Ankara DGM'si tarafından sürdürüldüğü bildiriliyor. Fakat görünün o ki, Kürt, Kürdistan vb terimlere dahi tahammül edemeyen, anında tutuklama, kapatma ve

Kürt yurtseverlerinin açlık grevleri yayılıyor

Haber Merkezi- Esasını burjuva demokratik bir talep olan Kürt sorununun çözümü için TC hakim sınıflarını masaya oturmaya zorlamak amaçlı 10 bini aşkın PKK tutsağının 15 Temmuzdan itibaren başlatmış olduğu süresiz açlık grevi gerek ülke içerisinde gerek ülke dışında küçük burjuva çizgideki örgütlerin yanı sıra Kürt halkının da geniş katılımıyla yaygınlaşarak devam ediyor.

Birçok küçük burjuva devrimci yapıların da destek verdiği bu açlık grevlerine TKP/ML tutsakları da, talep listesindeki, uzlaşmacı-reformist bir talep olan TC'yi masaya çağırma talebi nedeniyle TC'yle barışın değil, daha da sıcaklaşacak bir savaşın ancak çözüm olabileceğine işaret ederek, destek veriyor.

PKK tutsaklarının başlatmış oldukları açlık grevlerini destek amaçlı tutsak aileleri ve Kürt yurtseverleri tarafından başlatılan açlık grevleri İstanbul'da BSP İl Merkezi, Esenyurt HA-DEP, Kadıköy HADEP, Okmeydanı Cemevi'nde ve İzmit, Gebze, Bursa, İzmir, Adana, Mersin, Diyarbakır başta olmak üzere 20 merkezde devam ediyor. Açlık grevleri ülke dışına da taşarak 17 Avrupa kentinde dünya kamuoyunu meşgul eder duruma geldi.

Kürt yurtseverlerinin yürüttüğü bu eylemlilikleri devletin kırmaya yönelik yoğun saldırılarıyla karşı karşıya kalmaktadır. Diyarbakır'ın Merkez İlçesi Bağlar HADEP binasında sürdürülen açlık grevine polis saldırısı sonucu 117 kişi gözaltına alındı. Ayrıca Diyarbakır'ın ilçelerindeki YDH teşkilatlarında sürdürülen açlık grevleri YDH il binasına taşındı.

DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİ VERİYOR

PKK'li tutsakların başlatmış olduğu açlık grevinin 9. gününde 23 Temmuz 1995 günü mide kanaması geçiren Yozgat cezaevinde yatmakta olan **Fesih Beyazçiçek** cezaevi idaresine yapılan tüm baskılara rağmen tedavisinin geciktirilmesi nedeniyle yaşamını yitirdi.

Fesih Beyazçiçek'in ölümünün ardından Almanya'da da açlık grevinde ölen Gülnaz Baghistani Alman polisinin saldırısı sonucu yaşamını yitirerek şehitler kervanına katıldı.

ANALARA POLİS SALDIRISI

Cezaevlerinde PKK'li tutsakların başlattığı açlık grevine destek vermek amacıyla binin üzerinde tutsak yakını ve Kürt yurtseverleri 30 Temmuz Pazartesi günü Sultanahmet meydanında barış çağrısı yaptı.

"Cezaevlerinde hertürlü baskı, işkence ve insanlık dışı uygulamalara son verilsin" pankartını taşıyan kitle "barış istiyoruz!", "yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarını attılar.

Yaklaşık 2 saat süren barış çağrısı sonunda sessizce dağılan kitleye polis coplarla saldırdı. 100 kişinin gözaltına alındığı olayda polisler bir el silahla ateş açtılar.

TUTSAK ANALARININ RP İŞGALİ

6 Ağustos Pazar akşamı, bir grup tutsak anası, Refah Partisi'nin Topkapı'daki yerini işgal ettiler. amaçları, kamuoyu yaratmak ve çeşitli kurum ve kuruluşların kampanyaya bakışlarını, RP'nin Kürt sorununa bakış açısını gözler önüne serip teşhir etmektir.

Tutsak anaları bu kirli savaşa artık dur diyorlardı. Tüm Türk analarına da bir çağrılar vardı "Evladlarınızı askere yollamayın. Bu kirli savaşa alet olmayın."

Polis, 8 Ağustos Çarşamba sabahı karşı saldırıya geçip işgalci 34 kişiyi gözaltına alarak, işgale son verdi.

TUTSAK AİLELERİNİN TAKSİM GÖSTERİSİ

PKK'li tutsak yakınları 13 ağustos pazar günü yaptıkları basın açıklamasını gösteriye dönüştürdüler.

Cezaevlerindeki 10 bin PKK'li tutsağın başlattığı büyük çaplı açlık grevi eylemine dışardan da açlık grevleri, basın açıklamalarıyla destek veren tutsak yakınları Taksim'de adeta gösteri yaptılar. Saat 15.00'de alkışlarla başlayan basın açıklamasına yaklaşık 1000 kişi katıldı. Olay başlar başlamaz Taksim'deki polis noktasından fırlayan çevik kuvvet polisleri kitlenin etrafını çevirdi. Olay yerine devamlı polis yığınağı yapılıyordu. Neredeyse 2 kişiye bir polis düşüyordu.

Açlık grevinde ölen PKK'li tutsaklar ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından "Basına, yurtsever halkımıza ve dünya kamuoyuna" başlıklı bir açıklama okundu. Zafer işaretleri ve zılgıtlar coşturuyor Taksim'i. "Kırlı Savaşa Son Verilsin!" ve "Cenve Söleşmesi'ne Uyulsun!" pankartları da açıldı. Alanda 7'den 70'e her yaşta insan vardı. Daha sonra İHD ve HADEP yetkililerinin Tutsaklarla Dayanışma Komitesi, Beyoğlu Emniyet Amiri'yle yaptıkları görüşme sonucunda slogan atılmaması şartıyla hiçbir polis müdahalesi olmadan dağıldı.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Bin vantuzlu ahtapotun önlenemeyen tükenişi

Evet, evet!

Burjuva-feodal ekonomik-toplumsal tabana dayalı faşist aygıt önlenebilir çözümlerin fena pençesine düşmüş bulunuyor. Yalnızca ekonomik ya da politik cephe değil, salt şu ya da bu alanda değil, tüm yanlarıyla, her yanı sarıp sarmalamış derin bir bunalım yaşıyor emeğin köleleştirilmesine dayalı toplum.

Ekonomide altüst olmuş dengeler, sanayi, tarım ve ticarete önlenemeyen büzülme, artık taşınamaz sınırına varmış iç borçlanma, kişi başına düşen ulusal gelirmede hissedilir gerileme, çığ gibi büyüyen işsizlik, yetmiş milyar dolara merdiven dayamış dış borç, üç rakamlı enflasyon, fena halde aşağılara çekilen reel ücretler, alım gücü görülmemiş ölçüde düşmüş geniş emekçi yığınlar, habire değer kaybına uğrayarak üç sıfırı silme noktasına gelip dayanmış Türk lirası, ekonominin astarı haline gelmiş malum zamlar...

Hurdaya çıkmış bir aygıt.

Sürdürüyorum. Geleneksel Kemalist devlet politikasıyla anti-tezleri arasında açık ya da gizli cebelleşme, politika üretmeyerek kilitlenen siyasal kulvar, kan ve pislikle beslenerek devletin gözeneğine yerleşmiş mafya ya da mafyalaşmış devlet, ortalamanın altında politikacılar, rüşvet, yolsuzluk ve ahlaksızlıkla şirazesinden çıkmış bir toplum, toplumun "alttakiler"ine güven vermede tüm çözüm reçetelerini tüketmiş "üsttekiler" ve arta kalan en son dinamizmini yitirmiş geleneksel sistem.

Çürüme, kokuşma ve çözüldü.

Düzenin çürümüşlüğü gizlenemez noktaya çoktandır dayanmış bulunuyor. Tam bir tükeniş yaşanıyor. Mevcut tükeniş artık iyiden iyiyi kökleşmiş militarizmin sopasıyla geciktirilmeye çalışılıyor.

Sisteme "asker" postallarıyla yaşam öpücüğü veriliyor. Ne varki, "asker" in de "süngüsü düşmüş". Artak toplumu bir arada tutan tutkal işlevini yerine getiremiyor militarist aygıt. Emekçiyi militarizmin sopası aracılığıyla dolap beygirine çeviren, ülkeyi acı, kan ve gözyaşı cehennemine dönderen, topluma şimdiye dek görülmemiş bagnaş Türk milliyetçiliğini sırına ederek sözüm ona Kürt milliyetçiliğine karşı bariyer oluşturan, sokak infazları, "faili meçul" cinayetlerle aygıtı kan taşıyan, zoraki toplu göç, köy yakmalar ve özel tim köpekleriyle komprador-feodal aygıt yokuş aşağı freni boşalmış araba gibi son hızla uçuruma sürükleniyor.

Özete, hurdaya çıkmış burjuva-feodal devlet, sonsuz bir korkuyla korkunç sona son hızla yaklaşıyor. Militarizm sopasına sarıldıkça da bu hazin sona daha da çabuk yaklaşıyor. Ne bir tür fareli köyün kavalcısı deneyimli Demirel'in sorunlardan yılan balığı gibi sıyrılmaya hünerleri, ne Tansu anamızın TV'den gerillalara dağdan inen çağrılarını ve ne de şimdiye dek topyekün saldırı eşliğinde uygulanan ve artık son sınırına varılmış "gerici zor", bin vantuzlu ahtapotun önlenemeyen tükenişine çare olamıyor.

Militarizm sopasıyla aygıtı harekete geçirmeye çalışanlar bilmelidirki, gerici şiddet, aygıtın ayaklarına prangadır.

Ekonomisi karaya oturmuş bir sistem, kökleşmiş yapısal bunalımla cant üzerinde yol alan bir aygıt artık askeri harcamaları finanse edecek rezervlerinin son sınırına gelip dayanmıştır. Yıllardır süregelen ulusal ve sınıfsal devrimci gerilla savaşı yarı-sömürge, yarı-feodal statüsünden kaynaklanan düzenin süregelen bunalımını son sınırına, burjuva-feodal kabuğu parçalama noktasına varmış bulunuyor.

Bu, yaklaşan büyük patlamaların işaretidir.

Aslıolan, bu patlamalara devrimci barikatın hazırlığı, sınıfın bilinç ve örgütlenme derecesi ve en önemlisi, sınıfın Öncü'sünün hazırlığı ve nihayet, dağın halk savaşı teorisi eşliğinde vereceği yanıtıdır.

Ama unutulmasın ki, "devrim, devrimi tamamlayacak güçler yeterli olmaksızın da olgunluğa erişmiş olabilir; bu durumda toplum çürür ve çürümesi yıllarca sürer." Devrimci durum deminde, devrimin nesnel koşulları görülmemiş fırsatları fevkalade sunmada fena halde cömert ve dağ ayakta...

Bir yanda çözülen, tükenen ve bunalmış bir toplum, öte yanda bu bunalımdan "sökecek şafağı" yakalayacak devrimci güçlerin zayıflığı. Acı olan da bu. Sınıf mücadelesinin iç savaş biçimine büründüğü koşullarda yaşıyoruz. Ve devrimi tamamlayacak güçler istenilen hamleyi yapacak kuvveti henüz yakalayamamış.

Devlet son hızla çözülüyor. Sistem hurdaya çıkmış. Aygıt hareket ettirilemiyor.

Devrimci durum deminde. Sokak ayakta... Sınıf hareketli. Dağ yer sarsıntısı etkisiyle sallıyor...

Yine de mevcut bunalımdan o "büyük gün" yakalayacak dinamikler yetersiz bölük-pörçük, burjuva-feodal kabuğu parçalayacak güçten uzak...

Öyleyse devrimin bize yüklediği görevlere son hızla sarılarak, bizi bekleyen görevlerle mevcut durumumuz arasındaki acı olan derin çelişkiyi çözmek için heybetlice ayağa doğrulmak ertelenemez görevdir.

Gemiye karaya oturtan komprador-feodal aygıtı devrim uçurumunun kıyısından tarihin çöplüğüne savurmak için bütün nesnel koşullar muazzam fırsatlar sunuyor.

Bu tarihsel fırsatı dağın mantığında ısrar, inanç ve özveriyle kökleşerek kullanmak her gün daha da yoksulluğun pençesine itilen, eşyatsız şehitlerine ağlar yakarak yanımızda sarı tuşun halkımıza boynumuzun borcudur.

terazinin kefesinin en sonunda devrimin dinamiklerinden yana ağır basacağı günler yakındır.

Cenaze törenine polis saldırısı

İstanbul/Özgür Gelecek- Bir süre önce Buca Cezaevi'nden özgürlüğe firar eden 4 DHKP/C tutsağının biri olan Ali Rıza Kurt, saklandığı evde yüzlerce polis tarafından hunharca katledildi. Savunmasız bir insanın üzerine binlerce kurşun yağdırarak katleden devletin kolluk güçleri Kurt'un cenazesinde de devrimcilere olan kınıni kustu.

İzmir'de öldürülen Kurt'un cenazesi birçok engellemeye rağmen İstanbul'a getirildi. Sanayi Mahallesi mezarlığına, Kurt'u ölümsüzlüğe yolcu etmeye gelen 150 kişilik grup, cenazenin gömülmesinden sonra polis saldırısına maruz kaldı. Gözlerini kan bürümüş polisler kitleye coplarla ve köpeklerle saldırarak herkesi gözaltına aldı. Bununlada yetinmeyen katiller, mezarlığın 7 metre yüksekliğindeki duvarlarından insanları kafa üstü yere fırlatıyorlardı. Bir çok kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. A. Rıza Kurt'un TİYAD'lı anası Elif Kurt'un hay-

kırışları da hiçbir işe yaramıyordu, çünkü onlar korkularını şiddetle örtmeye çalışıyorlardı.

Polis kordonunda arabalara bindirilen kitlenin tek ağır, tek yürek olan Ali Rıza Kurt'un cenazesi gibi gerek voldaşlarımız, gerekse devrimci dostlarımız yeterince sahiplenilmemiş olmasıydı.

daha fazla saldırıyordu.

Burada üzerinde durulması gereken en önemli olumsuzluk ise A. Rıza Kurt'un cenazesinin bir H. Oçak, R. Karakoç, Sibel Yalçın'ın cenazesi gibi gerek voldaşlarımız, gerekse devrimci dostlarımız yeterince sahiplenilmemiş olmasıydı.

Partizan bilinciyle donanan yürekler yine bir aradaydı

Haber Merkezi- Partizan emekçilerinin Özgür Gelecek Gazetesi ve Partizan Dergisi'yle dayanışma amacıyla gerçekleştirmiş olduğu kır gezisi, 30 Temmuz Pazar günü coşkulu bir şekilde yaşandı. Kır gezisine yaklaşık 4 bin civarında insan katılımı sağlandı.

Program, devrim ve parti şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında, faşist TC'nin sosyalist basın üzerinde estirdiği terör üzerinde durulurken hergün kapatmalar, toplatmalar, işkenceler ve tutuklamalarla karşı karşıya kalan gazetemin en büyük desteğinin ve gücünün partizan bilinciyle donanmış okuyucuları olduğu ifade edildi. Ardından sanatçı **Hamza Doğan**'ın sunduğu dinletici kitle tarafından beğeniyle izlendi. Ara ara okunan kavga yüklü, yüreklerin bir sel gibi coşup ırmaklara, dağlara akmasını sağlayan şiirler programı hem renklendirdi, hem de kanları kaynatan sıcak bir atmosferin yaratılmasına vesile oldu. Grup Ezgi'nin birbirinden güzel türkülerinin ardından **Koma Denge Azadi**'nin tempo dolu türkülerıyla kitle halaya durdu. Partizan emekçilerinin tozu dumana katarcasına oynadığı halaylar gerçekten görülmeye değerdi. Kadınların, gençlerin, yaşlıların, çocukların elele vererek halay çekmesi adeta "biz halkız, biz elele kenetlendikçe asla yenilmeyiz" mesajını yorumsuz veriyordu dosta, düşmana.

Çok özel, çok ayrı bir önemi vardı bu gezinin aynı zamanda. Proletarya Partisi'nin gerçekleştirmiş olduğu 2. OPK büyük bir sevinç ve coşkuyla selamlandı, kutlandı. Sloganlar "OPK'ya Selam, Savaş Devam!", "Yaşasın 2. OPK'mız!" şeklindeyken geziye katılmayan fakat, ruhlarıyla, kavgalarıyla, ideolojileriyle, özlere ve düşleriyle oradaki insanlarla bütünleşmiş, tek bir yürek olmuş insanların mesajları büyük bir dikkat ve ilgiyle dinlendi. Sağmalcılar Cezaevi TKP/ML utsakları adına yollanan mesajda, Partinin 2. OPK'sının sol ve sağ tasfiyeciliği mahkum ederek Maoist güzergahta başarıyla sonuçlandırıldığına dikkat çekildi. Kızıl gençlik örgütü TMLGB-MK'sı tarafından gönderilen mesajda ise günün artık kirliliği atıp temiz giymenin, 2. OPK'da alınan kararlar doğrultusunda partiyi güçlendirmenin, savaşı ilerletmenin zamanı olduğu belirtilerek insanlarımız kavgaya ve proletar-

Binlerce partizan kendi sesleri, kulakları, gözleri olan Partizan Dergisi'yle dayanışmak ve güçlendirmek amacıyla düzenlenen gezi de doğanın yeşilliklerinde birbirlerini kucakladılar.

ya partisi saflarında mücadelede davet edildi. Yine aynı şekilde TKP/ML YDB'nin mesajında da Proletarya Partisi'nin yaşadığı zor süreç anlatılarak artık insanların enerjilerini ve güçlerini daha fazla harcayarak 2. OPK'da alınan kararlara sahip çıkması, hayata geçirilmesinde kanlarının son damlasına kadar savaşmalarını yönünde ifadeler yer verildi.

Ara ara okunan mesajların ardından Tuncelililer Derneği Avcılar Şubesi tara-

findan hazırlanan tiyatro gösterimi sunuldu. Amatör insanların kendi çaba ve inançlarıyla hazırlanan oyunda, TC'nin özde Kürtlere genelde ise azınlık milliyetlere uyguladığı asimilasyon politikası teşhir edilmeye çalışıldı. **Selvi Gülmez** ananın Erzincan Kemah'ta düşmanla girdiği çatışma sonucu şehit düşen komünist önder **Halil Çakıroğlu** adına söylediği ağıt, kitlenin "Halil Yoldaş Ölürsüzdür!" sloganlarıyla düşmana yönelik kını, öfkeyi

dile getirmesini sağladı.

Öğlen saat 15.00 civarında verilen yarım saatlik aradan sonra, program, Proletarya Partisi'nin gerçekleştirmiş olduğu 2. OPK'yı kitlelere açıklamak amacıyla söz alan bir kişinin konuşmasıyla devam etti. Açıklamada, Proletarya Partisi'nin 2. OPK'sını Maoist güzergahta başarıyla gerçekleştirdiği, partinin geçtiği süreçte yaşanan sağ ve sol tasfiyeciliğin mahkum edildiği anlatılırken, konferansta olumsuz tavırlar sergileyerek saflardan kopan bir-iki unsurun parti hukukunu, ilkelerini ve birliğini bozarak yanlışla düşükleri ifade edildi. Konferansa gölge düşürmek ve bunalm yaratmak amacıyla ortaya sürülen söylemlerin ise gerçekte bağdaşmadığını, yaşanan sorunlar veyahut olumsuzluklar olsa dahi bunun ancak ve ancak parti içerisinde kalarak çözümlenebileceği belirtildi.

Program Ağır Jiyan'ın sunduğu müzik dinletisiyle devam etti. Özgür Gelecek okurlarının bir şiirden yararlanarak hazırladıkları tiyatro kitle tarafından büyük bir beğeniyle izlendi. Tiyatroda ana tema politik iktidar mücadelesindeki Maoistlerin toplumun her alanında savaşmaları gerektiği. Dağda gerillayla, şehirde militanlarıyla, ajitatörleriyle, işkencede direnmeleriyle, fabrikada örgütlenmeleriyle, faşist cezalandırmalarıyla toplumun her alanında, her olgusunda düşmana karşı diş diş mücadele vermesi üzerineydi. Sonuçta, verilen savaşın hedefi; emperyalizmi simgeleyen Sam amca, patron-ağa devletini simgeleyen ağa ve patron tiplerinin yok edilmesi olarak betimlendi. Devamında program, okunan şiirler ve sanatçı **Kemal Dinç**'in kitlenin büyük bir zevkle dinlediği türkülerıyla sürdü. Çekilen halaylar gezinin bitişinin haberiye, kalplerdeki duygusu devam ediyordu.

Dayanışma devrimciliğinin en temel ilkelerinden biridir. İşte bundan dolayıdır ki binlerce partizan kendi sesleri, kulakları, gözleri olan Partizan Dergisi'yle dayanışmak ve bu ilkeyi yaşatmak amacıyla doğanın yeşilliklerinde birbirlerini kucakladılar.

Partizan emekçilerinin Partizan Dergisi'yle dayanışma gezisi yüzlerde tatlı bir tebessüm ve yüreklerde birliğin ve dayanışmanın verdiği o yüce duyguyla sona erdi.■

TMLGB OPK'yı molotoflarla selamladı

Haber Merkezi- Enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu olan çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve tüm ezilenlerin öncü kurmayı TKP/ML'nin geçtiğimiz ay içerisinde gerçekleştirmiş olduğu, 2. Olağanüstü Parti Konferansı (2. OPK) komünist gençlik örgütü TMLGB tarafından çeşitli eylemliliklerle selamlandı.

MOLOTOFLAMA VE AFIŞLEME

3 Ağustos 1995 günü saat 22.00 civarlarında Zeytinburnu Akbank, Zincirlikuyu Yapı Kredi Bankası ve Garanti Bankası ile Mecidiyeköy Akbank şubeleri TKP/ML-TMLGB militanları tarafından molotof kokteyli atılarak tahrip edildi.

Gazetemizi arayan militanlar eylemi TKP/ML'nin gerçekleştirmiş olduğu II. OPK'yı selamlamak amacıyla gerçekleştirdiklerini belirttiler.

Ayrıca yine aynı tarihlerde TKP/ML'nin başarıyla gerçekleştirmiş olduğu 2. OPK'sını kamuoyuna duyurmak amacıyla çeşitli izletlerinde "Şan Olsun 2. Olağanüstü Parti Konferansına!", üzerinde komünist önder İbrahim Kaypakaya'nın resminin yer aldığı "İbo yaşıyor, TKP/ML-TİKKO

Savaşıyor!", "Komünist Güzergahta İlerisi!" vb. sloganların yer aldığı çeşitli afiş, pullama ve yapıştırmalar yapıldı.

KORSAN GÖSTERİ

TKP/ML'nin zaferle sonuçlanan 2. Olağanüstü Parti Konferansı'nın selamlamak amacıyla Güngören'de korsan gösteri yapan TMLGB militanları Türk Ticaret Bankası ve Türkiye İş Bankası'nı molotoflarla pankart asıp, kuşlama yaptılar.

12 Ağustos Cumartesi günü saat 20.00 sularında olay yerinde toplanan yaklaşık 15 kişilik bir grup, iki bankayı molotoflardan sonra, devriye dolaşan polis otobüsüne de molotof attılar ve caddeyi ateşe verdiler. Üzerinde "2. Olağanüstü Parti Konferansı Yöneliminde TKP/ML'ye sahip, çık Halk Ordusu TİKKO'da örgütlen" TKP/ML TMLGB yazılı pankartı asan militanlar "OPK'ya Selam, Savaş Devam!" sloganları atarak olay yerinde cadde aralarını dağıtarak uzaklaştılar.

MERSİN

Mersin'de de TKP/ML TMLGB militanları tarafından TKP/ML 2. OPK'sını

selamlamak amaçlı çeşitli sementlere bomba süsü verilmiş pankart asıldı.

5 Ağustos 1995 günü saat 6 ile 6.05 civarında iki ayrı yere bomba süsü verilmiş pankart asıldı. Üzerlerinde "Yaşasın 2. Olağanüstü Parti Konferansımız" TKP/ML yazılı olup İstiklal Caddesi Atlıhan Oteli civarına ve Demirtaş mahallesine asılan pankartlar yaklaşık bir-birbuçuk saat asılı kaldı.■

Tunceli için çağrı

Haber Merkezi- Tuncelililerle Dayanışma ve Yardımlaşma Komisyonu, "İlerici Kamuoyuna ve Kendisine İnsanım Diyen Herkese Çağrımızdır" başlıklı bir çağrı yayınladı. Önümüzdeki günlerde 1 Eylül Dünya Uluslararası Barış Günü'nün kutlanacağına dikkat çeken komisyon, bu günün tüm dünyada barış günü olarak kutlanmasının bir tesadüf olmadığını belirterek "Zira, bu gün, insanlık tarihinin en büyük yaralarından biri olan II. Dünya Savaşı'nın bitim tarihini ifade etmektedir." hatırlatmasını yaptı. Komisyon, 1 Eylül 1995 tarihi yaklaşırken, bu anlamlı günün, genelde ülkemizde, bunun yansımaları olarak da Tunceli'de süren kırı bir savaşla gölgelendiğini belirtmekten üzüntü duyduklarını da belirtti. Tunceli'de yaşanan köy boşaltmaların, köylülerin ve muhtarların kaybe-

dilmesinin, ormanların, tarlaların ve köylerin yakılmasının Türkiye kamuoyunun vicdanını derinden sarstığını vurgulayan komisyon, son zamanlarda meydana gelen özel timlerin açıkça ve doğrudan Tunceli halkına yönelmeleri, sokaklarda pervasızca etrafi taramalarına da değindi.

Komisyon, çağrısında "1 Eylül Dünya Uluslararası Barış Günü'nü Tunceli'de yaşanan kırı savaşı insanlığa ters yapıyla beraber ele aldığımızda, bu anlamlı günün Tunceli'de kutlanmasının daha bir anlamlı olacağını düşünüyoruz." ifadesini kullanarak, kırı savaşa karşı olan, kendisine insanım diyen herkesi, demokratik kurum ve kuruluşları 1 Eylül 1995 tarihinde kendileriyle beraber Tunceli'ye gitmeye ve Dünya Uluslararası Barış Günü'nü burada kutlamaya çağırıldı.■

Sun Tekstil'de direniş

İstanbul/Özgür Gelecek- Toplusözleşme görüşmelerinin patronun uzlaşmaz tavrı nedeniyle çıkmaza girmesi sonucu Sun Tekstil işçileri 7 ağustostan beri direnişe geçtiler.

Patronun uzlaşmaz tavrının ardından toplanan işçilerle sendika işçi temsilcileri bir takım şartlar öne sürerek talepleri kabul edilene dek eylemlerine devam edecekleri kararı aldılar.

7 ağustos pazartesi günü başlayan açlık grevi hala sürerken, perşembe günü iş vaşlatma, cuma günü vizite eylemi gerçekleştirildi.

14 ağustos pazartesi günü işçiler, patronla görüşerek taleplerini iletecekler. Talepleri kabul edilmediği takdirde eylemlerine devam edeceklerini belirtiyorlar.

İŞÇİLERİN TALEPLERİ

1- İşyerinde paydos saatlerinde dışarıya çıkmanın serbest bırakılması.

2- Yemekhanenin temiz, bardakların cam ve herkese

yeter sayıda olması.

3- Suların soğuk olması.

4- Oruç ayında oruç tutanların yemek parasının ödenmesi ve mescid için yer verilmesi.

5- Temsilci için fabrikada bir oda verilmesi.

6- Yemeklerin temiz olması.

7- Çıracık parası olan makinanacıların maaş farklarının verilmesi.

11 ağustos cuma günü vizite eylemi yapan işçiler, sabah işbaşı yapıp vizite kağıtlarını alıp Osmaniye SSK Hastanesi'ne kadar yürüdüler. Daha sonra 12.00'a kadar işbaşı kağıtlarını alıp kortej oluşturarak geri döndüler.

Yürüyüş esnasında DISK Tekstil-İş başkanı Kazım Doğan "Çabuk yürüyün" gibi uyarılarla yürüyüşü engellemeye çalıştı. Bunun üzerine işçilerle Doğan arasında tartışma yaşandı. İşçiler Doğan'a "Sen kimden yanasın; biz eylem yapıyoruz, bizim acelemiz yok" şeklinde cevap verdiler.

İşçiler, eylem kararını aldıklarında Kazım Doğan'ın eylemin yapılmasından yana olmadığını belirterek "Ağanın malı gidiyor, hizmetkarın canı gidiyor." diyerek uzlaşmacı sendika başkanlarına olan tepkilerini dile getiriyorlar. Sun Tekstil işçileri talepleri kabul edilene kadar direnişlerini sürdürmekte kararlı olduklarını söylüyorlar, ancak, taleplere bakıldığında da görüleceği gibi bir takım geri talepleri de içermektedir. İşçiler, kararlılıklarını bir yandan patrona, bir yandan uzlaşmacı sendika ağalarına karşı gösterirken bir yandan da geri taleplere karşı da tavrı almalıdır. En azından geri talepler ileri işçilerin de savunaçağı değil, aksine mücadele edilecek bir talep olmalıdır. Bu dini inancı olan işçilerin dini inançlarına saldırı anlamına da gelmez. Yürüyüş boyunca sivil ve resmi polislerin yoğun takibine uğrayan işçiler fabrikanın önüne geldiklerinde patronu alkışlarla protesto ettiler.■

Ümraniye tabutluğuna karşı mücadele çağrımızdır

Öncüsüzleştirme politikası doğrultusunda devrimci tutsakları ehilleştirerek kişiliksizleştirmek, faşist devletin değişmez temel amaçlarından birisidir.

Cezaevlerinin MGK toplantılarının değişmeyen gündem konularından biri olması bu gerçeği açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Rejim bugüne dek bu amacına ulaşabilmek için devrimci tutsaklara sonu gelmeyen kanlı operasyonlarla saldırmasına rağmen, tutsakları dize getirememiştir.

Devrimci tutsakların bu boyunca eylemleri karşısında kudurganlaşan faşist rejim, zindanları birer tabutluk haline getiren, bu amacına ulaşmak istemektedir. Eskişehir tabutluğunu tutsakların ve yakınlarının kararlı direnişi karşısında kapatmak zorunda kalan faşist devlet, Ümraniye Cezaevi'ni açarak, Eskişehir tabutluğunu Ümraniye'de hortlatmak istiyor.

Faşist devletin, Ümraniye Cezaevi'ne biçtiği tabutluk rolünün gerisinde cezaevlerinin devrimci tutsaklar tarafından birer direniş kaleleri haline getiril-

miş olmaları vardır. "Modern cezaevi" olarak lanse edilen Ümraniye tabutluğu, iddia edildiğinin aksine, Sağmalcılar'da yer olmadığından değil Sağmalcılar'ın tasfiyesi için açılmıştır. Dolayısıyla Sağmalcılar'da yer olmadığı doğru değildir.

Biz devrimci tutsaklar, can bedeli mücadelelerle yaratılmış değerlerin ve kazanımların gasp edilmesine seyirci kalmayacağız. Bu maksatla, aşağıda imzası bulunan dava tutsakları olarak Ümraniye tabutluğunun kapatılması ve orada bulunan arkadaşlarımızın Sağmalcılar'a getirilmesini istiyoruz. Sağmalcılar'ın tasfiye edilmemesi ve Ümraniye tabutluğunun kapatılması talebimize tüm ilerici, yurtsever ve devrimci kamuoyunun destek vermesini bekliyoruz.

DHKP/C, DİRENİŞ HAREKETİ, DEVRİMCİ YOL, EKİM, HKG, MLKP/K, MLSBP, TDKP, TDP, TİKB, TKP/ML, TKEP/L, TKP(ML), TKEP, THKP/C HDÖ Dava tutsakları adına ŞADİ NACİ ÖZPOLAT, EMİN GÖKTURNA, CEMAL KESER

Şeylerin var olma koşulu karşılarıyla bir arada olmayı gerektirir. Hiçbir şey, yalnız kendisiyle var olamaz. Bu genel doğa, toplum yasalarında böyle iken, düşünsel alanda olan durumda bundan ayrı değildir. Her doğru, yakın doğrularıyla, tam karşıtı yanlışlarıyla var olur, onun karşılıklı devinimi üzerinde yükselir. Sınıflar savaşımı bazında da, sınıf ideolojileri karşıtılarıyla bir arada, birbirini etkileyerek, eriterek var olur ve gelişirler.

Sınıf bilinci kuşanmış proletarya, çok çeşitli sınıf ortamlarına tekabül eden düşün çemberleri içinde yer alır, gelişir. Sınıf bilincinin en yüksek madde ifadesi olan kurumların, öncelikle de öncünün, kendi bağrında keskin çatışmaları taşıması, onun nitel gelişmesinin teminatıdır. Bu durum olmaması gereken değil, olması kaçınılmaz, doğrunun var olma koşulunun kendisidir.

Bilinç ögesi, bilimsel gerçekliğe ve onun bağrındaki gelişmeye tabi ise, karşıtların egemenliği ve geçici başarıları karşısında pes etmez, aksine; koşulların nesnellik içinde doğruluğunu, tüm karşı çıkışlara inat tanır. Elbetteki bu, proletaryanın dünyayı yorumlama felsefesi dahilinde böyledir. Küçük burjuvazinin, güce tapan, yaranmacı sınıf özünü böylelikle koşullarda dağıtır. Kendisinde, karşıtıyla mücadele etme gücü bulamaz. Bir yanlışın, daha büyük bir yanlış karşıtı mücadelesinin başarı şansı onu çevreleyen bir yığın avantajı gerektirir.

Proletaryanın kendi doğal avantajı onun gelişme yasalarına denk, ileriye temsil eden olmasıdır. Bu gerçeklik, onun gücünün erişilmez boyutunu çıkarır ortaya. Sınıf bilinci kuşanmış proletaryanın kendi gerçekliğinden korkmaması ve bütün açıklığıyla ortada olma cüreti göstermesi bundandır.

Sınıf ideolojileri bağlamında var olan karşıtlıklar, yine her bir sınıfın kendi toplumsal niteliğine denk mücadele yöntemlerini gündemler. Sınıf bilinci proletaryanın seyri, gelişmeleri, olguları olduğu gibi kavramaktan yanadır. O, gelişmelerin alahte olması durumunu da, nesnel yorumlarla ele alır ve hiç bir dönem sınıf adına ideoloji adına tarih çarpıtmaya yeltenmez, buna ihtiyaç duymaz. Maddi durumu olduğu gibi kavrayamayan bakış açısı, proletaryanın diyalektik tarihsel materyalist bakış açısı olamaz.

Günümüzde, sınıf adına, ideoloji adına, parti adına konuşup, proletaryanın tarihini yazıya soyanan bir yığın tarih çarpıtcıları bir yığın idealist türemekte/ türeyecektir. Bunların bir kısmı, tarihin gelişiminde toplumsal yasalarla uyum arz etmeyen düşünsel yönelimlerle mücadele adına ortaya çıkarken, esasta da gerçek amaç buna hizmet değil, benzeri istemleri veya/ve ihtiyaçları, mücadeleden kaçınma pozisyonuna kamufle edilmesidir; bir diğer kısmı ise, "biz herşeyin ortasındaydık", "biz herşeyi çok daha iyi biliyoruz" diyerek, ideolojik ve siyasi anlamda mücadelede çelikleşmeyi değil, kişisel hesaplaşmalar düzeyinde gerçekleri ters yüz ederek, doğru savunuları da karartmakta, idealize etmektedirler.

İdeolojik ve siyasal hesaplaşmalar, sorunların aşılmasında esas sorundur. Mücadele bu düzlemde ele alınmadıkça, görüngülerle uğraşmak, sonuçtan hareket eden görgüculük/biçimciliktir ve

Kolektif Ozan Veli

"Sınıf adına" konuşanlara bir iki hatırlatma

idealizme tekabül eder. Sınıf bilinçli proletaryanın tarihin yazımında ve onun yazımında tamamen gerçeklere dayanır. Her tavır ve davranışın, her toplumsal hareket ve gelişmenin ideolojik kökenlerine iner ve sorgulanması gereken esas yanı işarettir. Karşıt düşüncelerin varlığından ve onların uygun olmayan biçimlerde ortaya çıkmalarından korkmaz ve onun karşısında pes etmez. Kendi doğrularını tanıtmak için suni gerekçeler yaratmaya çalışmaz, aksine düşüncelerin toplumsal pratikte denemesi faaliyetine daha güçlü katılım gösterir.

Karşıtların varlığından korkup kaçma ya da onu baskılayarak yok etme mantığı gütmaz. Çünkü o, bilimsel savunucu mekanizmalarına dayanır ve bilim karşısında net ve açıktır. Kendi düşüncelerinin toplumsal yasalarca yadsındığı durumda tutucu davranmaz, gelişmenin yasasını yeniden yeniden yorumlayarak kendisini yeniler, ufku genişletir.

"Bırakalım bunalımlar derinleşsin, doğruluğumuz tanıtlansın"larla ortaya çıkıp, pratik faaliyeti bilinçli bir aksatmaya tabi tutmak, bırakalım doğruların kanıtlanmasına ön ayak olmasını, sözde proletaryanın felsefi bakış açısıyla ortaya çıkanların kendisini dahi kandıramaz. Çünkü yönteminde diyalektik, yorumunda materyalist olanların, çok açık görülen doğruları uygulanmıyorsa bile, yanlışların, toplumsal kılıgıda olacağı durumu aşkar etmek için, o kılıgıdan geri durmaz aksine, onun yürütene olarak gerçekleri tanıtlama uğraşına daha sıkı sarılır. Mücadeleden yan çizimlen bahaneleri olarak gündeme gelen bu yaklaşımlar, kısa zamanda varacağı yere koşar adım yetişmektedir/yetiştir.

Öte yandan sınıf adına konuşanların olgular karşısında açık olması, onu olduğu gibi kavraması ve kavratması zorunlu bir tarihsel ödevdir.

Darbeciliğin ve tasfiyeciliğin ortaya çıktığı koşulların kıyısında olup, oradan "felsefe" yapanların gerçekliklerini biraz anlamak mümkün iken, "siyaset yapıyorum" deyip ortaya çıkan, ne yadsıma, ne yadsımanın yadsıması olamayıp, yadsımanın yadsımasının yadsınması denilebilecek, kendi doğrularını da inkara gelenlerin yaklaşımları, tankiğünde olanlar parmak ısırtacak kadar ilgisizliklerle dolu bir heyüladır.

Şatahatlı güç gösterilerinin "gökeminde" bir çok bilimsel eleştirilerin üzerine kanlı bıçaklarla

yüründüğü, çokça parti-çizgi, program düşmanları türetildiği/ilan edildiği koşullarda, eleştirel bir yaklaşım göstermeyenlerin, üstelik, bu eleştirilerinde bilimsel tutarlılıklara sahip proleterlere oportünist cepheden yönelmeyi ihmal etmeyenler, nasıl olursa, öncünün güç yitimine uğradığı ve şatahatlı birçok söylemin dağıldığı bugünün koşullarında, keskin çizgi sorgulayıcıları olarak ortaya çıkmalarıyla birlikte, gerçekleri de çarpıtmadan geri durmamak ideolojik-siyasi tutarsızlık ve hamlin ürünü değil midir?

Oportünizmle mücadelede tutarlılık ve bilimsel olmak, olguları olduğu gibi kavramak ve kavratmakla başlar.

17 Nisan darbesi sonrası, Muzo'nun, karşıtlarla bir arada yürüme gerekliliğini içeren bir yazısını okuduğumuzda, "dışarıdan için felsefesini yapmak kolaydır. Kendi organlarında dahi düşüncelerini açmama, farklı yazdıkları için çizgi düşmanı ilan edilip yazıları dağıtmama, oluşturulan askeri otoritelerle, düşünen değil, kafa sallayan dalkavuklarla parmak sayısını yakalama, gibi ortamlarda sen olsaydın, yana bakanla yukarı bakandan çektiklerinden daha çok çekseydin, felsefe yapmanın, ondan anlayanlar için olduğunu da kavramış olurdu demistik. Bu, işin kıyısında olup, direkt pratiğin bilgi sürecinden değil de, dolaylı bilginin beslenenler için böyle iken, bugün işin ortasında olduklarını söyleyip, kafadaki subjektivizmi, her türden bilgi gerçekliği yerine geçirerek siyaset yaptığını sananlar büyük bir açmazlık içinde oldukları çok geçmeden anlayacaklardır.

Oportünizm küçük-burjuva ideolojisinin/idealizminin, siyasal varlığıdır, ve Marksizmle birlikte var olur. O'nunla mücadele, ideolojik kökene inmeyi, bu kökenlerin ortaya çıkardığı görüngüleri bununla açıklamayı gerektirir. Ya da "şu şöyle oldu" deyip, olanı da çarpıtarak kendini tanıtmaya çalışmak ahmakça bir yaklaşım olur. Çünkü ortada varolan yanlış görüngüleri, biraz daha yanlış veya var olan tümünden yanlış göstermek, sorunun esasının çözümlendiğini bununla açıklamak tamamen yanlıştır. Bu durum "Marksizm" diye ortaya çıkanın kendisini redde götürür. Ondan sonra, alırsız bohçamızı, geçeriz dalgaların kıyısında mesireliğe, veriyansın ederiz oradan. - Muzo'nun yaptığı gibi- Oysa aslıolan, dalgaların kıyıya yansımalarının değil, onların içsel gelişimini bizzat okyanusun orta yerinde küçük bir filikanın tayfası olarak algılamak ve oradan müdahale etmektir. Elbette ki, dışarda olanlarda konuşacak ama "pratikte yürümenin, uygulamanın, felsefe yapmak kadar kolay olmadığını akıldan tutarak.

Diğer akıldan tutulması gereken şey ise, oportünizmle mücadele adıyla ortaya çıkan herkesin, öncelikle, MLM'yle donanması gerekir. Yani önce kendi niteliğini kazanmadan karşıtıyla mücadele edemez ve zaten o an, karşıtının kendisidir. Ya da olguları yamultmak, olmayanı olmuş, olmuş olanı neden ve niçinlerine inmeden kalkan yapmak sınıf adına sınıfı kandırmak olur. Görüngüleri değiştirmekle zevahiri kurtaramazsınız.■

Devrimci bir ordu var!

Ordunun nitelik olarak geliştirilmesi üzerine

III

Egemen zorun askeri varlığına karşı, kendi savaş yasalarının ve toplumsal varlığının gücüne dayanan Halk Ordusu, küçükten büyüğe doğru bir gelişme seyri izler ve gelişmesini, olgunlaşmasını, kendi özgün yasalarını kavraması ve onu pratiğinin teminatı haline getirmesiyle olanaklı kılabilir.

Güçlü bir ordunun yaratılması, onun sürekli iki yönüyle; askeri ve siyasi olarak yetkinleştirilmesi ile elde edilebilir. Bunda en temel öğelerden biri, öncünün askeri sorunları özümsemesi ve gerçekten enerjisinin esasını buna yöneltmesidir. Bunu başaramayan bir öncü, işi başından kendi haline bırakmış olur.

Askeri ve siyasi yetkinlik, sayıca artırılmayı dışlamaz. Aksine onu zorunlu kılar; çünkü askeri yetkinlik; bir yığın savaş tecrübesi edinmek, özgün koşulları ve yasaları kavramak olduğu kadar, geniş bir manevra alanına ve esnekliğine, iyi bir vuruş gücüne erişmektir de. Bunlar tamamen, savaşta belirleyici olan insan unsuru yönüyle ve silah, araç-gereç bakımından sayıca artırılması, daha üstün verimliliğe eriştirilebilir mesidir.

Savaşta, insan unsuru esas belirleyici öğedir. Bu her savaşta böyledir. Bu nedenle de, halk ordusunun dayanağı toplumsal katmanların daha bir özenle incelenmesi, ayrıştırılması ve her özgüllüğe uygun somut politikaların belirlenmesi bir zorunluk gereği öncünün görevi olarak şe-

Savaşta, insan unsuru esas belirleyici öğedir. Bu her savaşta böyledir. Bu nedenle de, halk ordusunun dayanağı toplumsal katmanların daha bir özenle incelenmesi, ayrıştırılması ve her özgüllüğe uygun somut politikaların belirlenmesi bir zorunluluk gereği öncünün görevi olarak şekillenir. Bunun savsaklanması, katılım ve insan unsurunun elde tutulması, yetkin kılınması sorunlarının gözardı edilmesi, öncünün kendi esas görevi etrafındaki yoğunluğunun ve bundaki ciddiyetini verir.

TİKKO gerillaları bir askeri eğitim sırasında

killenir. Bunun savsaklanması, katılım ve insan unsurunun elde tutulması, yetkin kılınması sorunlarının gözardı edilmesi, öncünün kendi esas görevi etrafındaki yoğunluğunun ve bundaki ciddiyetini verir.

Savaşta yetkinlik, belli bir niteliği yakalayabilme ve sürekli bir gelişme seyri tutturabilmektir. Savaş sanatı, esas olarak onun kendi pratiği içinde öğrenilir gerçeği, başından böyle bir pratik yönelimi şart koşar, yetkinliğin kendisi. Bu bizzat, bilginin, toplumsal pratikten (sınıf mücadelesi pratiğinden) direkt elde edileni olup, özgün sorunlara yanıt verebilecek en tam

bilgi kaynağıdır da.

Tuvali, fırçası ve modeliyle buluşmayan birinin ressamlığından bahsedilebilir mi? Ya da bu pratiğin kendisiyle tanışmayanın ressamlığındaki boyut, nitelik kendisini var edebilir mi?

Öğrenimi en ağır bedeller isteyen ve kendi gerçekliği içinde hatalara en tahammülsüz olan savaş sanatı da, silah, mevzi ve hasmınla buluşmayı talep eder. Ve kendi teorilerini de bu maddi zeminde yoğrulmuş bilinçlerden üretmeyi bekler. Bu nedendir ki öncü, beyniyle, vücuduyla bu kıldığı güzergahta olmalı ve özümseyebilmenin yolunu da açmalıdır.

Kendi toplumsal pratiğinden edineceği direk bilgilerin yanında, çok büyük öneme sahip, önceden özetlenmiş tecrübelerin aktarımıyla koşulların ve süreçlerin doğru kavranmasıyla elde edilebilecek bilgi içinde özel çabalar harcanmalı ve öncelikle de bunun önemi kavratılmalıdır. Haklı ya da haksız bütün savaşlardan öğrenilecek yığınca şeyin olduğu unutulmamalı, Mao'nun bu konuda çok önemli örnekler teşkil eden, ÇİN'in eski savaşlarına yaklaşımı özenle incelenmelidir. Bugün aynı topraklar üzerinde belli bir boyuta erişmiş olan

ulusal devrimci savaşın ve egemen karşı savaşın durumu daha bir özenle incelenmeli, gelişim seyirleri -ilerleme, gerileme durumları- tecrübe edinilmelidir. Öncünün, kendi deneyim ve tecrübelerini dahi kalıcı hale getirememesi kesinlikle yadsınması gereken bir yan olup deneyim ve tecrübeler salt örgüt bünyesiyle sınırlı tutulmadan, taraftar ve kitlelerin gözlemine sunulmalı, yığınlar savaş siyaseti etrafında şekillendirilmelidir.

Orduyu sayıca arttırmak, küçük düzensiz birliklerden düzenli birliklere, düzenli birliklerden ordulara varabilmek birbirini irdeleyen süreçlere yayılan hedeflerdir. Silah, araç, gereç her daim çok daha çeşitli ve daha kolay yoldan elde edilebilir ama savaşta insan gücü çok zor uğraşlar sunar görev alanına. Gerek katılım öncesi, gerekse de katılım sonrası sorunları aşıkaretmek, onları gidermenin ön koşuludur. Gerilla savaşının zor koşullarına adaptasyon önemli bir yandır ve bu özellikle de katılım öncesi süreçlerde ihmal edilmeden ele almayı gerektirir. Savaş koşullarının özgün durumunu kavramak ve şekillendirmeyi bu bağlamda ele almak; gerçek boyutu olduğu gibi yansıtmak ve onun görevlerini, sorumluluklarını özümseyebilmek ile olanaklıdır. Abartılı yanlış, yüzeysey yansıtma geçici "bazı" olanaklar yaratıyor gibi görünebilir belki, ama bilinmelidir ki, bu hiçbir zaman bir KP'nin ciddi yaklaşımları ve onun savaş geliştirme kararlılığı ile bağdaşmaz/bağdaştırılmaz.

Her farklı alana ilişkin örgütlemeler, öncü ve yan örgüt çalışmaları bu temel sorunu asla gözden ırak tutmamalı ve onun alanlarıyla daha da yakınlaşarak, ordunun, sayıca geliştirilmesine bir fiil hizmet etmelidir. Genel merkezi görevin hizmetinde olan, kendi alan ve özgünlüklerindeki görevlerinin esasında bu görev yer almalı, kırların havasını yakından solumalıdır. Alışıl gelmiş, kendi başına, tecrit olmuş bir faaliyet kesinlikle yadsınmalı, her alana dair özgün çalışmaların tümü tek merkeze yönelmeli, onun yakın takipçisi olmalıdır.

Ordunun yetkinleştirilmesinde sayıca artırma ve donanım olarak güçlü kılma birbirinden ayrı ele alınmaz. İnsan unsuru gibi belirleyici öğe, yanında kendi ihtiyaçlarını da talep eder. Savaş, kendi kanunlarını katılığı ile ünlüdür ve ilk hatanın son hata olma olasılığı en yüksek olanıdır. Savaşın, insan faktörüne duyduğu ihtiyaçtan sonra, en temel araç silah ve onun gereçleridir. Modern teknik çağında, savaşın basitten başlaması, ok, yay veya kılıçla ya da onun daha ilerisi olan kırmalarla başlama-

Gerillanın günlük yaşamsal ihtiyaçlarından karşılanmasında gerçekleştirdiği bir iş bölümü

ğımızımızın teminatıdır!-II

Kırın havasını soluyabilmek, ihtiyaç ve istemlerini anlayabilmek için; kır-şehir bağıntısını iyi işlemek ve merkezi olarak yerinde bir yönlendirmeyi kalıcı kılmak temel sorundur. Bu nokta doğru bir işlerlik ile yaşama kavuşturulabilirse sorunun en esashı yanı çözülmüş olur. Bu çözüm kendisine uygun gerekli örgütlemeleri de var edebildiğinde, geriye doruklara daha hızlı yürümek kalır.

TIKKO gerillaları yerleşim yerlerini değiştirirken.

ısı demek değildir. Hele ki, düşmanın, gelişen devrimci ulusal kurtuluş hareketi karşısında edinmiş olduğu tecrübe ve yükselen donanım gücü dikkate alındığında bu, kesinkes daha ileri düzeyde karşıt gelişmeleri koşullandırır. Akılcı savaş kendi olanaklarını yaratacağıdır da, ama, savaşın ilk yürüme evrelerinde çeşitli olanaklara dayanarak, kendi ihtiyaçlarını elde etmeyi ister. Tabi ki bu durum, ilk çıkış koşullarında dahi, bizim için iyi bir cephanelik olan düşmanın elindeki gereçlere yönelmemizi asla ihmal etmemizi getirmez. Aksine, bunun için özel örgütlemeler ve daha özel çalışmaları şart koşar. Depolar-daki, cephaneliklerdeki silahlar bizim ele geçirmemiz içindir. Sadece görev, iyi bir planlama ve profesyonel bir çalışmayı yaratabilmektir.

Bununla birlikte, kendi gücüne dayanma ilkesi, derya kudretinin gerçekliğine varabilme ile maddi bir güç haline gelebilir. Bu derya, elbetteki halkın kendi varlığından başka bir şey değildir. Onun tassarıflarını en büyük olanak olarak ele almayan ve kadir bilmez rotalara girenler tökezlemekten kurtulamazlar. Küçük olanakları çağıldayan ırmaklar haline getirmek, doğru bir yaklaşımı ve akılcı çalışmayı şart koşar.

Kırın havasını soluyabilmek, ihtiyaç ve istemlerini anlayabilmek için; kır-şehir bağıntısını iyi işlemek ve merkezi olarak yerinde bir yönlendirmeyi kalıcı kılmak temel sorundur. Bu nokta doğru bir işlerlik ile yaşama kavuşturulabilirse sorunun en esashı yanı çözülmüş olur. Bu çözüm kendisine uygun gerekli örgütleme-

leri de var edebildiğinde, geriye doruklara daha hızlı yürümek kalır.

Ordunun yetkinleştirilmesinin en önemli diğer bir yanı ise, ideolojik ve siyasi gelişmeyi sürekli ve yıkılmaz kılmaktır. Burada öncü ve ardılları sorunu, temel yaklaşımı dahilinde çözümleyici olma durumundayız. Çünkü bu görev de, tamamen esas olarak öncünün kurmaylığı bağlamında ele alınabilir. Öncü kendi varlığını, ordu içindeki, hücreleri (organları, örgütleri) ile tesis eder. Siyasi ve ideolojik çalışmalarını ve önderliğini bu organlar aracılığı ile yerine getirir. Bu görev, somut açılımlarla, planlanmış pratik uygulamaların bütünüdür ve de, tek düzelikten sıyrılmış, çok

çeşitli ve özgün gerekleri taşıyabilen, savaş pratiğini nitelikli kılacak etkinlikleri ele alabilen çalışmaların kendisidir. Öncü önderliği ve farklı alan ve örgüt bünyeleri, yığınlar; savaşın toprak kokusunu bu hücrelerden emerler. Baskınlara adanmış namı sığdıran, ayazlarda buzullara tutanan şahan dinletilerini uzak diyarlarda ki bilinçlere iletecek olan, çocuğunu kendi sütüyle besliyecek olan ana, en az üç memeli olan bu organların kendisidir. Önderliğin genel ve somut yönlendiriciliği ile kendisine yön verebilen hücrelerin, sorumluluk boyutu çok önemli ve çok geniştir.

Siyasal çalışmaları, savaş günce-

TIKKO gerillaları, Parti ve Devrim Şehitleri Anması'nda yaptıkları bir tiyatro sırasında

sinin zaman dilimlerinin vurgunluğunda süreklileştirmek, onu verimli ve istenir kılabilmek bu organların üzerinde yoğunlaşmalarını gerektiren önemli bir yandır. Savaş pratiği, aynı zamanda yenilenmenin, yetkinleşmenin, arınmanın da pratiğidir hem de en önemli ve etkili pratiğidir.

Bireylerin ideolojik olarak yetkin kılınması, sadece bir iyi niyet, halk sevgisi, parti bağlılığı kazandırma olayı değil, siyasi bir yetkinlik ile dünya bakış açısını -felsefesini- derinleştirmek, diyalektik ve tarihsel materyalizmi özümseterek, bilimsel inanış gücüne kavuşturabilmektir ki, gerçek ideolojik sağlamlık, bu yaklaşımın -bakış açısının- temeli üzerinde şekillenen özdür. Halkın, devrim ve partinin çıkarlarını korumak ve bunu her koşulda yerine getirebilmek bu yetkinliği yakalayabilmek ile olanaklıdır.

Siyasi, devrimci bir ordunun kendi gerçekliğini kavraması ve o doğrultuda görevlerini yerine getirmede ısrarlı olması siyasi ve ideolojik seviyesiyle doğru orantılıdır.

Parti hücreleri (organları), kolektif çalışma yetisine kavuşturularak, bu görevleri yerine getirmesi doğrultusunda yönlendirilmek zorundadırlar. Bu organların kendilerinin olgunlaşma koşulları da yine bu pratiğin kendisidir.

Gerilla koşullarının zor güzergahları içeriyor olması, küçük başlangıçlarla kendisini var edebilecek olması, öncünün, siyasi-ideolojik sorunları daha detaylı irdelemesini şart koşar. Savaş pratiği aynı zamanda yeni insan, çok yönlü komünist insan yaratmanın en verimli alanı olma durumundadır. Kültürel ve ruhi şekillendirme, çok yönlü becerilere kazandırılma, yaratıcı ve üretken kılınma vb. tüm gelişmeler bu faaliyetin icraatı dahilinde ele alınabilir/alınmalıdır. Sanatsal ve edebi faaliyetler de yine bu organların görev alanı dahilindedir ve savsaklanmadan yerine getirilmesi gerekmektedir. Bu sorunlara ilişkin daha önce yayınlanan yazılar mevcut olduğundan ayrıntılara girme gereği görmüyoruz.

Sonuç olarak belirtmek gerekirse, öncü ve onun tüm kuruluşları ordunun yaratılması, yetkinleştirilip nitelikli kılınması faaliyetinin merkezi görevin bir parçası olduğu ve buna çok büyük değerlerin aktarılması gerekliliğini kavramalıdır. Bu yarını kurmanın en önemli teminatlarından. Faşist egemen zor, ancak onun karşısında güce bürünecek karşı zorla ve onun nitelikli kılınan araçlarıyla parçalanabilir.■

NÜKLEER ENERJİ ÇILGINLIĞI

Acı bir çığlık: Hiroşima-Nagazaki

Bundan 50 yıl önce acı bir çığlık yükseldi Japonya'nın iki kentinden: 6 Temmuz HIROŞİMA, 9 Temmuz NAGAZAKI. İnsanlık tarihine kapkara harflerle yazılan bu olay ilk atom bombasının atılması-insanlar üzerinde ilk olarak denenmesiydi. Ve sonuç: 300 binden fazla insan hayatını kaybetti.

Kapitalizm tekeli aşamayla birlikte bir bunalım sürecine girmiştir. Bu bunalımını atlatabilmek için daha fazla pazara yani sömürgeleştirilecek ülkelere ihtiyaç duyan emperyalistler kendi aralarındaki pazar dalaşı nedeniyle dünya halklarına çok kanlı, milyonlarca insanın ölümüne, doğanın yoğun olarak tahribine yol açan dünya çapında iki savaş yaşattı.

Aşırı kar hirsından kaynaklı olarak her türlü güzelliği tahrip eden emperyalizm, yine doğası gereği bilinmeyenini açıklaması açısından yeniyi, değişimi, gelişimi temsil etmesinden dolayı, esas olarak bu yönüyle iyiden, güzelden yani ezilenden yana olan, ve hep eskiyle, varolanla, mevcut düzenle çatışma içerisinde olan bilimi de satın alarak kendi hizmetine sokmayı başarmıştır. Artık bilim emperyalistlerin elinde insanlığın, doğanın, değişimin, gelişimin, yeninin karşısında bir konuma düşmüştür.

Emperyalizm, bilimi esas olarak, sömürge, yarı-sömürge ülkeleri, kendi çıkarlarını zedeleyecek herhangi bir halk hareketini, kendi pazarlarına göz dikebilecek diğer rakiplerini zaptu-rapt altında tutmak için teknolojik silah üretiminde kullanmıştır. Emperyalistler bilimsel gelişmeler ışığında silah sanayiini geliştirmiş ve sonuçta kitle toplu kıyım silahlarını yaratmıştır: **Atom bombası** ve bu bombanın bin kat daha etkili **Hidrojen bombası**.

Maddenin en küçük parçacığı ve bölünemez, parçalanamaz diye sanılan Atom'u parçalayan ünlü Alman fizikçisi Albert Einstein bu önemli buluşunun emperyalistler tarafından alınıp insanlığı, dünyayı, doğayı yıkıma götüreceği bir silah olarak kullanılabileceğini düşünemedi. Nitekim, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda savaş engellemek için yoğun çaba yürütülse de etkili olmadı.

Atom'un parçalanabilirliğinin ardından Atom Bombası fikrini geliştiren ve buna öncülük eden J. Robert Oppenheimer oldu.

ABD ilk atom bombasını kendi toprakları dışındaki New Mexico'da yaptığında dünyanın kaderini değiştirebilecek bir şeyin yaratıldığı ortaya çıktı. Nitekim, Hiroşima ve Nagazaki olaylarında bunu kanıtladı. Her ne kadar Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombasının atılmasını planlayan "Mant-hattan Projesi"nde çalışan nükleer fizik ve kimyacı Prof. Jöphn Gofman "Nükleer enerji kabul edilemez, çünkü insalarda kansere ve genetik zarara yol açması kaçınılmazdır. Kitle-sel, rasgele ve planlanmış bir cinayettir" dese de bu cinayetin işlenmesi için çalışmış ve 300 bin insanın katillerinden biri olmuştur. **Hiroşima**'ya 50 bin tonluk atom bombasını atan B-29 bombardıman uçağının pilotu Tibbets, uçağa annesinin adı olan "Enola Gay" ismini vermişti. Bir rivayete göre "verilen görevi yaptım" diyen pilot çıldırmıştı.

6 Ağustos 1945'te Hiroşima'ya atılan atom bombası kentin hemen hemen tümünü yıkararak harabeye çevirdi. Patlamanın merkezinde bulunan insanlar çok kısa bir sürede aşırı sıcaktan kavruıldı. Her taraf yanık et kokuyordu. Bomba yaklaşık 13,5 kilometre karelik bir alanı etkiledi. Patlamadan kurtulanların % 65'i ise radyasyonunun etkisiyle öldü. Toplam 160 bin ölü. Hala sağ kalanlar ise radyasyonun neden olduğu genetik bozukluk ve kanser hastalıklarına yakalandılar. Bu hastalıklarda nesilden nesile taşındı. Çünkü insanların genetik yapısı bozulmuştu. Bugün bile Japonya'da hala bu hastalıkları taşıyan 300 bin insan mevcut.

9 Ağustos 1945'te ise **Hiroşima**'ya atılan atom bombasının kardeşi "Şişman Adam" adlı ikinci bombada **Nagazaki**'ye atıldı. Dağlık bir liman kenti olan Nagazaki'de 40 bin insan can verdi; kent ise tamamen yok oldu. Kurtulanlar ise korkunç facianın acısını yüreklerinde ve bedenlerinde yıllarca hissettiler ve yıllarca da hissedecekler.

Hiroşima'nın dehşetini ve insanların duygularını bir Japon çocuk çok iyi anlatıyor bize: "Bu barbarca saldırıyla sevgili babamı ve ablamı kaybettim. Benden bin beteri var. Üzünlerce insanın mutluluklarını yitirdiklerini düşündükçe kızgınlığım daha da artıyor. Dolarlarıyla, güçleriyle, silahlarıyla övünenler, yetişecek nesillerin lanetleriyle ufaldıkça ufalacaklar."

Ve Nazım Hikmet'in bir şiirini hatırlıyoruz.

Hiroşima'da öleli Oluyor bir on yıl kadar Yedi yaşında bir kızım Büyümez ölü çocuklar

Kapitalizm, Hiroşima ve Nagazaki'den hiç mi hiç etkilenmedi. Ağlaması timsah gözyaşlarıydı. Buna en iyi kanıt, bugün daha da hız verdikleri, Nükleer Silahlanma yarışısıdır. İstatistik bilgileri bunu gösteriyor. Çünkü kapitalizm "önce para sonra insan" diyor ve insanı da para için öldürebiliyor. Ve şu an dünyada 600 civarında askeri-sivil nükleer santral mevcut.

DÜNYANIN NÜKLEER DEHŞET DENGESİ

ATOM BOMBASI BULUNAN ÜLKELER	ADET
ÜLKE	
RUSYA	
(Kazakistan, Ukrayna, Belarusya'da dahil)	10.100
ABD	8.500
FRANSA	482
ÇİN	284
İNGİLTERE	234
İSRAİL	50-100
HİNDİSTAN	80
Atom bombasına yetecek hammadde	
PAKİSTAN	15-25
Atom bombasına yetecek hammadde	
TOPLAM	19.805

Kaynak: Nükleer Karşıtı Platform Basın Bülteni

TÜRKİYE'DEKİ NÜKLEER SAVAŞ BAŞLIĞI*

ÜS	ADET
İNCİRLİK	90
BALIKESİR	10
MURTED	10
TOPLAM	110

Kaynak: Gazeteler

* Yetkililerce tekzip edilmedi.

NÜKLEER SANTRALLER TEHLİKELİ

Bugün, nükleer enerji sağlamak için çok büyük paralar gerekmektedir. ABD Enerji Bakanlığı için hazırlanan bir rapora göre 1968-1990 yılları arasında ABD, 5,4 katrilyon kilowatt/saat enerji üretmek için 380 milyar dolar harcanmış. Ayrıca atıkların çevreden yalıtılması için 3 milyar dolar harcadığı belirtiliyor.

Reaktörlerin sökülme maliyeti ise ton başına 200-300 milyon dolar. Bu büyük maliyetten dolayı 1978 yılından beri ABD'de nükleer santral siparişi verilmiyor.

Nükleer santrallerin kurulması ve üretim yapması için çok büyük maliyet gerekirken öte yandan çok küçük bir dikkatsizlikte insanlığı tehdit edecek bir niteliğe sahip. ABD'de:

1990 yılında 111 reaktörde 1943
1991 yılında 111 reaktörde 2432
1992 yılında 111 reaktörde 2253
ayrı kaza gerçekleşti.

Nükleer enerjiden kaynaklı başka bir sorun da RADYASYON'dur. Radyasyon, canlı hücreleri meydana getiren atom ve molekülleri "iyonize ederek" yapıları bozmakta ve nesilden nesile aktarılan genetik bozukluk ve kanser hastalığına sebep olmaktadır. Canlı hücrenin yapısının bozulması sonucunda da:

- Hücrelerin bölünmesini belirleyen genlerin yapısı bozulur. Ve ikiye bölünmesi gereken hücre milyonlara bölünür.

- Sağlıklı hücrelerin işlevlerini bozarak tümörler oluşmasına ve kansere neden olur.

- Hücrenin kalıtsal yapısı bozulur.

- Üreme sistemi bozulur. Anne radyasyona maruz kalmışsa ölü doğum (düşük) yapar.

- Ana rahminde radyasyona maruz kalan bir çocuğu yine "lösemi" (kan kanseri) olma olasılığı yüksektir.

İnsanlık tarihindeki en büyük nükleer kaza 1986'da Rusya'nın Çernobil Nükleer Santrali'nde gerçekleşti. İnsan hatasından kaynaklanan bu kaza sonucu 1000 ton radyoaktif madde Avrupa ve Asya'ya yayıldı. Olayda 6 bin insan öldü. Ülkemizde ise özellikle çayları etkiledi ve bu konuda TC "radyasyon yok" açıklamalarıyla halkımızın radyasyonlu çayları içmemesini önledi(!) Çernobil faciasıyla birçok insan sakat kaldı ve sakat doğumlar meydana geldi-geliyor da.

Ülkemizde birkaç yıldır süregelen tartışmalardan biri de ilk olarak Mersin Akkuyu'da ardından da Sinop'ta kurulması planlanan Nükleer Santral tartışmasıdır. Bu tartışmaya özellikle Akkuyu ve çevre yöredeki halk ve çevreci bir grup olan Nükleer Karşıtı Platform eylemleriyle karşı çıkıyorlar.

Mersin'e 150 km. uzaklıktaki Akkuyu'da düzenlenen "Akkuyu Şenliği" ise adeta çevrecilerin gösterisine dönüştü. Yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı şenliğin yapıldığı Büyükeceli Beldesi girişinde sabahın erken saatlerinden itibaren çevre yörelerden gelen halk ve diğer il ve ülkelerden gelen çevrecilerle dolup taşı. Şenlikte "Ne Termik, Ne Nükleer, Güneş Bize Yeter", "Nükleer Santrale Giciğim" yazılı pankartlar asılırken mahalli sanatçılar da konser verdiler. Öğleden sonra ise santrale kadar her yaşta insan zinciri oluşturuldu.

Sonuç olarak: Objektif ve bilinmeyenini açıklaması nedeniyle eskinin, varolanın karşısında olan ve tarihten beri eskiyle, varolanla çatışarak gelişen bilim, yeniden, güzelden, gelişim ve değişimden yanadır. Emperyalistlerin kendi pis, aşırı sömürü çıkarları doğrultusunda insanlığın, doğanın tahribinde kullanılan bilim esas olarak Demokratik Halk İktidarı, sosyalizm ve insanlığın nihai kurtuluşu olan komünizm de özgürleşip gelişecek ve insanlığın hizmetine girecektir. ■

'Kavgadan kaçmak kurtuluş değildir'

Ön açıklama: İskenderun Cezaevi'nde yatmakta olan TKP/ML tutsaklarından İbrahim Gezici'nin PKK davasından hükümlü 90'lık militan Ape Sofi'yle (Hüseyin Kahraman) yapmış olduğu röportajı önemli gördüğümüzden olduğu gibi yayınlıyoruz.

YENİDEN DİRİLMEK

Halk yığınlarının desteğini alamayan hiç bir sınıf gerçek anlamda iktidarda kalamaz. Tarih bunu , böyle yazmıştır. Bu, tarihtir.

Devrimci bir savaşta da geniş halk yığınlarının desteğini alamayan hiçbir siyasi hareket muzaffer olamaz. Böyle kapsamlı bir savaşta başarılı olabilmek için toplumun tüm ezilen kesiminin ,kadın, erkek, ihtiyar, genç demeden desteğini almak gerekiyor. Egemenler, tüm bu kesimleri ve özellikle de gençlerin enerjisini kendileri açısından potansiyel bir

tehlike olarak görürler. Çünkü gençler ataktırlar, olayları ve olguları daha çabuk kavrayabilirler. Ama, bir ülkede egemenler ve onların baskı aygıtı olan devlet 90 yaşında ki insanları kendisi için tehdit olarak görüyorsa, onları öldürüyor, işkenceden geçiriyor ve nihayetinde cezavahşerine atıyorsa, o devlet artık bitmiştir. Eğer bir ülkede yaşayan 90 yaşında insanlarda mücadele içerisine katılmışsa, bu ülkenin halkının genci ve yaşlılarıyla ne kadir olabileceği ve yepyeni bir toplumu nasıl yaratacağı da herkesin görebileceği bir gerçekliktir.

Bende, bu anlamda, şu anda İskenderun Cezaevinde bulunan fiziki olarak yaşlı ama, ruhu ve inancı dipdiri olan bir dedeyle (aynı zamanda bir arkadaş ve eylem adamıdır o) röportaj edeceğim. Kendisi cezaevinde bulunan bütün devrimci tutsakların moral kaynağıdır desek her halde abartmış olmayız. Devamlı coşku dolu ve konuşmalarıyla da tutsakları coşturan bir dosttur o. Biz gençlerin onun kabına sığmayan bu coşkusuna bakınca ondan öğreneceğimiz çok şeyler olduğunu görüyorum. Ape Sofi mücadelenin ve direnmenin yaşı olmadığını hafiften kamburlaşmış vücudu ve ap ak sakallarıyla bize öğretiyor.

(Sofi) Hüseyin Kahraman'la röportaja neden gereksinim duyuldu diye söylebilir. Burada iki neden var. **Birincisi;** faşist devletin Kürt halkına yönelik uyguladığı baskı ve zulmün bir göstergesi olması açısından, **ikincisi ise;** Kürt halkının bu uygulamalar karşısındaki kararlılığının bir göstergesi olması açısından.

Sözün burasına Sofi Hüseyin'le girecek: **"Ağzımdan çıkanın altını tekrar çiz"** diyor.

İlginç ve çarpıcı olması açısından oldu-

ğu gibi aktarıyoruz.

"Kavgadan kaçmak kurtuluş değildir, bunu da yaz" diyor. Bu röportajı binlerce devrimci ve yurtseverin cezaevine tıkdığı bir dönemde yapıyoruz. Zira 90'lık Hüseyin Dede de cezaevinde PKK sempatiyanı olmaktan yatıyor.

— Kaç yaşındasınız ve nerede doğdunuz? diyerek ilk sualimizi yöneltiyorduz Ape Sofi'ye.

—Resmi nüfusta 1921 doğumluyum. Oysa gerçek yaşım 85'tir. Kore'de iki ay Kore savaşına katıldım. Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Cumati köyünde doğmuştum. Fakir bir aile çocuğuydum. 30 yıldır Adana'ya göç etmiş durumdayız. Tabi göç nedenimiz fakirlik. Sekiz çocuk babasıyım. Bir süre bahçe bekleme işi, zaman zaman pamuk toplayarak geçimimizi sağlıyorduk.

— Kaç kez gözaltına alınıp tutuklandınız?

— Üç kez yakalandım. **Birincisinde,** iddia, benim Newroz'a katılmamdır. **İkinci kez** Şeyhin yanına giderken yakalandım. Benimle birlikte 70 yaşında bir ihtiyar nine ile 80 yaşında bir molla vardı. Bizi TV'ye Antep'te yapılan bir operasyonda üç terörist yakalandı diye lanse ettiler.

Üçüncü; seferde, camide yakalandım. "Neyim var" diye sorduğumda; "Kürt-sün, Nusaybinlisin, ya yetmez mi?" dediler. Sorguda asıl neden anlaşıldı. Sebep, DEP milletvekili olarak şehit düşen Mehmet Sincar'ın taziyesine gitmemdi. İşte ceza yememin asıl sebebi de budur. Ve devletin her Kürtten şüphelenmesidir.

— Ne kadar ceza aldınız ve ne kadar süredir yatıyorsunuz?

— Üç yıl 9 ay ceza aldım. Birincisinde üç ay yattım. İkincisinde üç ay yattım. Şimdi ise ikisinden de fazladır yatıyorum. Yani toplam üç senedir yatıyorum.

— Dini bütün bir insan olarak devletin size tavrı nasıl oldu?

— Bakın ben, her yakalandığımda bana 'sen Ermeni'sin senin sakallarını keseceğiz' dediler. Üç kezdir bu yaşımda gördüğüm işkencelerden dolayı ameliyat oldum. Gördüm ki, bu yaşımda devlet benden korkuyor. Kendi kendime dedim ki, 85 yaşındaki bir insandan korkuyorsa o devlet bitmiştir.

— Cezaevinde sıkılıyor musunuz, örneğin moraliniz nasıl?

— Birinci olarak haklı oluşumuz ve inancımızdan dolayı sıkılmıyorum. Allah bugücü bizden esirgemiyor. Buna inanıyorum. Bu anlamda hiçbir sıkıntım yok. Tam tersine bu zulmü görünce kendimin ne kadar haklı ve doğru olduğunu görüyorum.

— Son olarak bir diyeceğiniz var mı?

— Bir kere şu bilinmeli, bizim davamız namus ve onur mücadelesidir. Kendisine insanım diyen herkes Kürt halkının bu haklı mücadelesine karşı sessiz kalmamalıdır. Bu gençler içinde, kadınlar içinde, ihtiyarlar içinde, Türk ve Kürt içinde geçerlidir. Şu da bilinmeli, Kürt halkı öldürülmekle, sürülmekle bitirilemez. Bu görülmeli diyorum ve herkese teşekkürlerimi sunuyorum.

— Bizimle bu röportajı yaptığın için sana teşekkür ediyorum Ape Sofi.■

Ö. Gelecek: Kendinizi tanıtır mısınız?

Yusuf Baba: Adım Yusuf. Karadeniz bir şehirdenim! '44 doğumluyum. 60 senesinden beri inşaat işçiliği yapıyorum. Mevsim işçisiyim, devamlı galamıyok fabrika işçileri gibi. Orak gelince gidiyok, reberliğimizi topladım mı geri dönüp geliyok. 6 çocuğum var, çocukları hep böyle büyüttük hani.

— Sizleri buralara iten, getiren sebepler nelerdir?

— Köyümüz hep gurbetçi, hep gurbette çalışıyor. Biz fahlı aileyiz. Tarlalarımız karşılama bizim geçimimizi. Ne olacak 20 dönüm ekinlik. 10 dönümlük darlık yerim var. Çohlari benden de az ekiye köyde. Yine ben ortalama normal olmuş oluyom. Yağmur yağarsa rahmet oluyo, yağmazsa olmuyo, bizim oralarda. Su altı değilki. Tarlayı sürdürüyor şu para; yarın patoza vereceğam, şu para zor işte. Köylü olduğumuz için zor. Ben şahsen isteyerek gelmiyom. Gurbetin gahri çok zor.

— Burada yaşam şartlarınız nasıl?

— Ben mayısta geldim. Burada çalışan 100 gişi kadar var. Bizim köyden 25-30 gişi kadar var. Yevmiyemiz belli olmuyo, kimi 300'den kimi 400'den alıyo. Burada çalışırsan para veriyolar, çalışmazsan vermiyolar. Yemek masrafı için günlük 85 bin lira alıyolar. Her zaman çalışamıyok ki, en fazla alan 9 milyon aylık alıyok. Bunun 2.5'ü yemeğe gittiğine göre, geriye az bişey galye. Başımızda galfa var bizi yöneten, onun da emir aldığı yerler vardır herhalde. Sabah saat 8'de başlıyok işe, öğle bir saat istirahat, 5'te bırakıyok. Ben galıpcı olan çalışıyom. İşimiz çok ağır. Gerçi semheriden galınca iş biraz daha kolaylaşır.

İZMİR'DE GURBETÇİ BİR KARADENİZLİYLE RÖPORTAJ:

"Sorunların çözülmesi için devrim gerekir"

— Burada 15-18 yaşlarında çocuklar gördüm. Bunlar da mı çalışıyorlar?

— Bizim köyden, ortaokuldan çıkan talebeler bunlar. Okulu çıkınca istirahat etmeleri lazım. Niye geliye buraya? Ya defter alacak, ya bacasına bir panton, ya da sırtına bir ceket alacak, ihtiyac var. Yaz tatilinde 60 gün önce çalışacak, yohsulluh hep. Ben şahsen razı değilim. Benim evde okumayan oğlum var, mallarına bahıyo, ben inşaatta çalışmasın razı değilim. Bir zanaatta çalışmasını istiyom. Yani ben süründüm o sürün-

mesin, sonu yoh bunun. Ben en yaşlıyım, esenlemeye adam yoh burda. Ben burada, bu yaşta çalışan çocuklara acıyom. Bu yaşta ezilmeseler, su gibi çocuklar. Alah sonunu hayretsin bilmiyom. Biz geçtik geriki nesile Allah sevap versin. Fahir kesim hep eziliyi yani.

— Buradaki ihtiyaçlarınızı nasıl karşılıyorsunuz?

— Bir kuruluş kurulmuş, uymak zorunda kalıyorsun. Aşçı ve buluşları var, yemekler hazırlanıyo, yemekler pek iyi değil emme normal sayulur. Gördüğün

bu odaları, ranzaları hep kendimiz yaptık. Yataklar neyin hepsi bizim.

Biz gelmeden önce bir arkadaşta boru düşmüş. Şirket bakmış, ama ne iş güvencemiz ne de sendikamız var. Sanmıyorum çalışmadığımız zaman aylığımızın verileceğini, çalıştığımız yemeği zor alıyok. Ortam öyle hani, tek ümüdüm emekli olmakta. 35 yıl çalıştım 3200 günüm çıktı.

Şehire 6 kilometre uzağız ama yakında market var. Gazeteyi, sığaray oradan alıyok. Şehere her gün gidip gelen arabalar var. Gahve mahve yok, olsa da demek ki, o zaman geriye ne galyr?

Burada bir tane renkli televizyon var. Onu da haberleri zor izliyok, gençlerden müsaade alırsak. Yoksa gençler istediği kanalı açıyorlar. Benzer uşaklar gazete getirürse gazete okuyok, radyo var dinliyok.

Köyden gelen giden olursa köyden haber alıyok. Bazen şeherden telefon ediyok. Başka türlü köyden haber alamıyok.

— Ülkenin şu anki durumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Bu şekilde sanmıyom ki aydınlık olacağına, benim görüşüme göre gittikçe aydınlığa gitmiyor. Aydınlığa gitse güne iyiye gider, güne kötüye gidiyor. Beraberlik olacak; ona da aydın kişi lazım, birleşmek lazım. Halk da cahil olduğuna göre. Bir araya gelemeyeceğine göre böyle gidiyo, öyle değil mi? Cahillikten böyle. Sorunların çözülmesi için devrim gerekir. Başka şekilde düzelmez yoksa. Onu da sanmıyom ki şimdi ola, uzun sürer. İlerde olur ama geç olur. Ya biz görürüz ya da göremeyiz. Bu böyle gitmez hani, bir gün kurulur.■

Sanat Üzerine

Anatoli Lunaçarski

Marksçı eleştirinin görevleri üstüne tezler

Buraya kadar Marksçı eleştiriyeye edebiyat kuramı açısından yaklaştık. Marksçı eleştirmen Marksçı çözümleme yöntemlerini özel bir alana -edebiyata- özgül bir biçimde uygulayan bir toplumbilimci gibi davranır. Plehanov da bir Marksçının asıl görevinin bu olduğunu vurgular. Ona göre, Marksçı eleştirmen Marksçı çözümleme yöntemlerini özel bir alana -edebiyata- özgül bir biçimde uygulayan bir toplumbilimci gibi davranır. Plehanov da bir Marksçının asıl görevinin bu olduğunu vurgulamıştır. Ona göre, Marksçı eleştirmeni sözde "uygarlaştırıcı" eleştirmenden ayıran da budur: Marksçı eleştirmen, uygarlaştırıcı eleştirmen gibi, edebiyata kesin amaçlar ve gereklikler göstermez, onu belirli ülküler açısından yargılamaz, ancak şu ya da bu yapıtı doğuran yasaları incelemekle yetinir.

Köhne öznellikliğe ya da estetikleşmelerin kaprisli ve zevkçi eleştirisine Marksçı eleştirinin nesnel ve bilimsel yöntemiyle karşı çıkan Plehanov elbette haklıydı. Böylece o, geleceğin Marksçı eleştirisinin izleyeceği doğru yolu da göstermiş oluyordu.

Gelgelelim, buna bakarak, işçi sınıfının olguları yalnızca gözlemlemek ve çözümlemekle sınırlandırılacağını sanmak yanlış olur. Marksçılık salt toplumbilimsel bir öğreti değildir. Aynı zamanda o, etkin bir yapma, kurma programıdır da. Elbette, böyle bir program olguları nesnelce değerlendirmeye gerçekleştirilemez. Eğer bir Marksçı çevresindeki olaylar arasında bulunan nesnel bağlantılara gözlerini kaparsa, yandı demektir. Onun için biz gerçek, tam bir Marksçıdan çevresi üzerinde etkide bulunmasını da istiyoruz. Marksçı eleştirmen, küçüklü büyüklü edebiyat yıldızlarının yalnızca hareket yasalarını açıklayan bir edebiyat astronomu değildir. Bundan daha fazla bir şeydir: bir savaşı ve bir kuruçudur. Bu anlamda, değerlendirmeye ögesi çağdaş Marksçı eleştiride önemli bir yer tutmak zorundadır.

(2) Bak: Plehano, "A.L. Volinski" (TopluYapıtları, cilt x)

Yön Yayınları, Sosyalizm ve Edebiyat, Anatoli Lunaçarski, Çev: Asım Bezirci, sayfa 46-47.

Kültür Servisi- Ortaköy Kültür Merkezi ve Gazi Halk Kültürü'nün keyfi gerekçelerle kapatılmasını protesto eden Grup Yorum, CHP İstanbul İl Merkezi'ni işgal etti. İşgal sonunda Grup üyeleri gözaltına alındı.

Grup Yorum üyelerinin protesto eyleminde üç talebi vardı ve bunların kabul edilmesini istiyordu. Bu talepler; kapatılan kültür merkezlerinin yeniden açılması, yıllardır, özellikle İstanbul'da uygulanan Grup Yorum'un konser verme yasağının kaldırılması ve devletin aydın ve sanatçıları üzerindeki baskı politikasına son verilmesiydi. Bu amaçla 8 grup üyesi 4 ağustos günü İstanbul CHP İl Merkezi'ni işgal ettiler. Binanın çatısına çıkan grup üyeleri Grup Yorum imzalı "Ortaköy Kültür Merkezi Kapatılmaz", "Bu Ses Hiç Susmayacak" yazılı pankart açarak bildiri attılar. Dillerinde türkülerini ve sloganları, ellerinde sazları ve zafer işaretleri eksik olmayan Grup Yorum üyeleri binaya gelen polisler de meydan okuyorlardı. Saat 13.30'da başlayan eylem süresince çevrede biriken insanlar ilgili gözlemlerle bakıyorlardı eylemcilere, alkışlayanlar da vardı. Saat 15.30'da ise binanın alt katına gaz maskeli timler girdi. Saat 16.30da grup üyeleri gerekli kamuoyunun oluştuğu kanaatiyle eylemlerine son verdiler. Binanın çıkışında gözaltına alınan eylemciler çatıda yaptıkları zafer işaretlerine binadan çıkarken ve polis otosunun içerisinde de devam ettiler. Polis, eylemcilerin kamuoyu oluştur-

Devrimci sanatın direnişi

ma amaçlarının gerçekleşmesi üzerine eyleme son vermelerini çarpıtarak "Teslim oldular" şeklinde yansıttı. Eylemciler ertesi gün serbest bırakıldı. 7 ağustosta Genç Ekin Sanat Merkezi'nde Grup Yorum üyeleri olayı protesto ederken polis basını açıklamalarına ilgisizdi.

Devletin, ilerici devrimci, demokrat sanatçılara yönelik baskıları yeni değildir. Sınıfların ortaya çıkışıyla başlayan, ezilenler üzerindeki baskı, onların egemenlere başkaldırısında yol gösteren, ışık tutan

sanata ve sanatçılara da yönelmiştir. Günümüze kadar süregelen egemenlerin bu baskılarından nasibini alan devrimci bir grup da Grup Yorum'dur.

Konser vermesi yasaklanan, keyfi gerekçelerle gözaltına alınarak işkencelerden geçirilen, çalışmaları "amaçdışı faaliyet" olarak nitelenen ve daha birçok baskıya maruz kalan, ancak yılmayarak halkların devrimci kültürünü savunan ve üretimlerini buna göre şekillendiren Grup Yorum ve tüm devrimci sanatçıları susmayacaklar, SUSTURAMAYACAKLAR!

Kültür derneğine kapatma

İzmir/Özgür Gelecek-BAFSED (Bayraklı Folklor Sanat Eğitim Derneği)'in 20 Temmuz 1995 günü kapatılmasından sonra, BAFSED Yönetim Kurulu bir basın açıklaması yayınladı. Yapılan basın açıklamasında BAFSED'in ülkede geliştirilen emperyalist yoz kültüre karşı halkın kendi öz kültürünü yaymak ve geliştirmek, bu doğrultuda faaliyetler göstermek ve bu doğrultuda ne zaman halkla birlikte kitlesel sanatsal etkinlik yapsa karşısında devletin polisini bulduğunu, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve 2 Temmuz Sivas etkinliklerinden sonra polisin dernekte terör estirdiğini, derneğin defalarca basıldığını ve derneğin 20 Temmuz günü mühürlendiğini dile getirerek bundan sonraki süreçte tüm demokratik kamuoyunu duymaya çağırdılar.

2 Ağustos 1995 tarihinde BAFSED önünde yapılacak istenen basın açıklaması, polis tarafından engellendi. Kitle ile polis arasında çıkan tartışmada polis kitleye ve dernek üyelerine küfür ve hakaret ederek saldırdı. Polisler gözaltına alma çabaları kitle tarafından engellenirken daha sonra polis tarafından dağıtıldı.■

Ve Çeliğe Su Verildi

N. Ostrovski

Roman/340 sayfa

Akyüz Kitabevi

Ayşenur Ertuğrul

Bir devrimci, bir komünist için düşünsel ve bedensel pratik her zaman beraber olmalıdır. Düşünceleri bedeninde yaşam bulmalıdır. Ve bulunan yaşam beden ölme kadar devam etmelidir. Peki artık beden işlevini yerine getiremiyor, ama beyin hala üretkenliğini koruyabiliyorsa? Bir tarafta hala savaşmak hemde en önde savaşmak bütün güzelliği ve cazibesıyla seni çağırıyor, diğer yanda ise bedensel gerçeklik set çekiyor isteklerine. Bitmeli mi artık herşey, köşesine çekilip, "yapabildiklerimi yaptım" diyerek hayallerle avunmak mı başlamalı artık? Belki çoğu insan için artık olması gereken birşey olabilirdi ama N. Ostrovski (kitaptaki adıyla Pavel) için bu hiçbir zaman gerçekleşmeyecek, gerçekleştiremeyeceği birşey yani hayatının sonu olurdu.

Ne Okuyalım?

Ve Çeliğe Su Verildi

N.Ostrovski

Ve onun seçimide bu hayata son vermek olmadı. Yaşadıklarını yazdı, bedeni engel oldu yazamadı yazdırdı. İnsanları adlı şekli veremeyeceği bu yaşananlara,

lişti. Ve yeni bir mücadele başladı hayatında. Yeni bir sayfa açıldı önünde ve bu boş sayfayı dolduracak olan yine kendisiydi.

Ve Çeliğe Su Verildi bir roman değil. N. Ostrovski'nin halka ve devrime adanmış yaşam öyküsüdür. Yani bir eylem klavuzudur. Pratikten ve pratiğin yaratmış olduğu teoriye meydana gelmiş bir kitap. Daha sonra ise pratik ve teori öylesine içiçe ve tamamlayıcı bir bütün oluşturmuş ki, gerçek bir komünistin nasıl olması gerektiği noktasında çok somut çizgiler ortaya koyuyor.

Bazı kitaplar vardır okurken bizi en çok etkileyen dilidir, anlatım dizisidir ve hayranlık uyandıran bir hayalgücüdür. Sözcükler ve cümlelerle oynanış gelir oturur hafızamıza. Ama Ve Çeliğe Su Verildi adlı kitabı okuyup bitirdikten sonra, yazarın yazma yeteneği, anlatım ve sözcükleri dizimi, hayalgücü (ki kitapta olmayan tek şey) hakkında hiçbir şey kalmıyor aklımızda. Hayranlık duyuyoruz ama bu yazarın edebiyat yönüne olan bir hayranlık değil. Bu yaşananlara,

komünist iradeye, azme olan bir hayranlık, hatta imrenme oluyor. Kitapta anlatılanlar ve yaşanan şeyler bir olağanüstülükten sıyrılıp, komünist bir yaşamı seçmiş olanlar için olması gereken doğru olan ve yapmak istedikten sonra yapabileceğimiz şeyler olarak dikiliyor karşımıza. Değiş-değiştir, dönüş-dönüştür ilkesinin en somut örneklerini bulabiliyorsunuz.

Kitabı okurken insan denemeye varlığa, onun gücüne, yeteneğine, iradesine şaşırıp kalıyorsunuz. Ve bir komünistin hayatında hiçbirşeyin (mücadelelenin, yaşama isteğinin) sona eremeyeceğini her zaman öğrenecek ve öğretecek birşeyleri olduğunu daha iyi kavriyorsunuz. Ve bitirdikten sonra dönüp kendinizi sorguladığınızda ne kadar az şey yaptığınızı ve ne kadar çok şey yapabileceğinizin farkına varıyorsunuz.

Ve çeliğe su vermek için "zamanını beklemek" denemeyi şeyin anlamsızlığını daha iyi anlıyoruz.■

denemeler

Aşk'ın kutsal tapınağı

Ozan Veli

Yazım sanatında toplumsal olguları içeren tüm konular yer edinebilmelidir. Düşünen insan, yaşamın her bir kesitine dair yaklaşımların özünü alabilmelidir öncüsünden. Kitle siyaseti, onun güncel taleplerine, yaklaşım, yaşayış, istem ve uğraşlarını gözetebilmeli, soyut genellemelerden sıyrılabilmelidir. Bilincin hegemonyasına hükmedebilmek bunu yakalayabilmekle olanaklıdır.

İnsan tutkularını tanımlayabilmek, iyinin yanında kötü olanı anlayabilmek, doğruları ısrarın kapısından içeri sokabilmek de bir yeti işidir ve öncü gücün yetilerinin buna muktedir olması gerekmektedir. İnsan tutkuları, çok çeşitliliği yanında yaşama karşı iyimser ya da kötümser kılan, koşturan ya da durduran, uyutan ya da ayağa kaldıran, yaşamı yönlendiren hayati öneme sahiptirler.

Kerem, bütün cefalara Aslı için katlandıysa, Kerem için Aşk'ın doruğu neydi? Ya da hücrenin duvarına kanlarıyla şiarlarını yazanların tutkularındaki doruklar.

Tutkuların en büyüğüdür aşk. Üretim doruk noktası "aşktan ölmeye benzer devrimci olmak" diye, bir söz gelir aklıma. Toplumun katı bireyselliği içinden sıyrılıp çıkan birey, tutkularının merkezine, zaptedilmesi zor ereklere oturtur. Mağma yürekli kızın gülüşünde büyüyen tutkuları çoktan aşmıştır. Üretim doruk noktasına sevdalanmıştır bir kez. Erkek, kadını bütün güzelliklerin boy vereceği zemindir bu aynı zamanda. Sevgi, paylaşmaktır denizi. Bence bu yetersiz ve yanıltır. Sonuç itibarıyla ele almaz. Sevgi, üretmekten geçer. Üretici olmayan bir tüketim paylaşımı ne olabilir ki? Yenilenmeyen, aşılamaayan, sürekli yeniden üremeyen sevgi başından tükenmişli-

ğe mahkumdur. Sevginin doruk noktasına çekilmesi ise aşk sevginin üretimi olabileceğini, toplumsal gelişmelerin ilerici, devrimci öğeleriyle bütünleşmeyi gerektirir.

Üretim doruklarında haz kaynağına erişebilmek; ölümlü dahi güzel kılan budur işte. Hücrelerine kanıyla şiarlar yazan insanların tutkularına erişebilmek, "aşktan ölmeyi" öğrenmeyi gerektirir.

Aşkın kutsal tapınağına varabilmek ise, üretici olmanın en yoğun biçimiyle yaşadığı, bireyin toplum çıkarları içinde serpilip geliştiği ve tüm toplumsal kaygıların yerle bir olduğu ve yine kimsenin kimseye BENİM diyemediği atmosferde olanaklı olabilir.

"İktisadi özgürlüğü elde edemeyen bireyin, siyasal, kültürel, özgürlüğünü elde etmesi olanaklı değildir", gerçeğine tutunan bilinç, aşkın özgürleşmesinin de bundan geçeceğini bilir/bilmek zorundadır. Devrimci bilinç geri öğelere yönelir, onu hücum tabii tutarken yarının insanın yaratmaya girişir. Aşkın kutsal tapınağında yorumlanabilecek en esaslı olasılık, özgürleşmenin doruk noktasıdır. Asırlarca geriden, bu doruk noktadan şekillendireceği diğer gelişmeleri yorumlamak ve onun için bire bir reçeteler hazırlamak, toplumsal gerçekliği ve onun şekillendirdiği ruh halinin yorumunu yapabilmek akıllı insanın işi değildir. Bugünün burjuva değerleri, yüzyıl gerilerde ortaçağ karanlığında, hücum tutuluyor, bu yüzden insanlar kolayca kesilebiliyorduydu, bunu bugün anlayabilmek olanaklıdır. Sınıfsız toplumun eşit bireylerinin ruhi şekillenme, alışkanlık ve görevlerini bu günden reçetelemek pespaye bir dar görüşlülük tür ve onun esaslı yorumuna ulaşmak başka ağzına oturmaya gitirebilir.

Toplumun devrim için olgunlaşmamış koşulları içinde, devrim yapmaya kalkarsan devrilirsin. Bu gerçeklik

tersi yönden bir dayanak yapılarak, devrimci gelişmeleri zorlamamak, basıncı göğüsleyemeden kaynaklanan geri durma durumunu doğurmamalıdır. Yeni olan her gelişme, ancak bir dizi özel çaba ve çalışmayla yaşamda kalıcı kazanımlar elde edebilir. Zorlanarak uygulamaya konulacak şeyler ile günün koşulları dahilinde imkansız olan şeyleri birbirinden ayırmak, herşeyden önce bilimsel bir yaklaşımı ve bilimde dürüst olmayı gerektirir. Özel çıkarsamalar için toplumun geri değerlerine tutunanlar azami miktardadır.

Tutkuların, bir çift gözün çekiciliğini aştığı yerde daha güçlü ereklere girer bilincin merkezine. Sevgi de, aşk da, gücünü, toplumsal devrimlerin devrimci tarzından alır. Bireysel özgürleşme, yeni kültürel şekillenmeler, giderek daha güçlü aşklara kaynaklık eder. Karşılıklı bireysel çıkarsamaların yıkıldığı, sahiplenme, yamanma duygularının kırıldığı durumda, özgürleşmenin ön adımları atılmış olur ki, bu özgürleşme, sınıf mücadelesinin gereklerine uygun, örgüt ve örgütlü çalışmaların zorunluluğu bazında ele alınabilir. Duygudaşlığın daha sıkı kenetlenmesi, onun maddi zemininin güçlü olmasına bağlıdır. Bireysel sınırları aşan tutkuların aynılaşması, bu zeminin kendisini yaratır. Kavmaya tabii, onun gelişim seyrine adanmış güzelliklerin zaptına tutunmak, kavga erbabının tercihinde esas olandır. Ya da birinin yolunun dağa, birinin şehre uzandıği yerde, "güzellikleri farketmek" anlamsızlaşır. Anlamsızlaşır çünkü, tutkular, küçük sevinçlerle yetinmez. Onlar, özgürleşen bireyin güçlü aşklarını da yaratan, toplumsal özgürleşmeye ve onun için cefalar çekmeye yönelmiştir.

Kerem'in ereklarının sınırı, bir güzele erişme düzeyindedir ve bu erişme gerçek-

leştiği yerde aşk, aşk olmaksızın çıkar. Çünkü onu dillere destan yapan, onu aşk yapan bu erişme uğruna çekilen cefaların büyüklüğüdür. Oysa aşk, yaşayabilme, üretimin doruk noktasına erişebilme ile elde edilebilir/edilmelidir.

Burjuva-feodal kültür, her şeyde olduğu gibi, aşkı da pazara endekslemiş, ticari bir mal gibi çekicileştirerek yozlaştırmış, bir kalçanın, bir gözün pazarlanmasına indirgemıştır. Lüks bir tüketim metasının elde edilmesi, kullanılıp atılmasıdır, burjuvazinin aşkın adına yüklediği misyon. Bu durum, geçmiş feodal çağların katı tabularına, kurallarına başkaldıran aykırılıklarda yanan Kerem'in cefaları kadar en az, cefalar yükler "aşık"lara. Günümüzde bütün "aşık"lar yoksul-zengin edebiyatıyla ünlenmiştir. Ve hepsinin içi kof ve ömrü cicim ayları kadardır.

En güçlü aşklar, dorukların zaptında, tarihin gelişme yasalarına tutunmuş, çok yönlülüğün, üretkenliğin, özgürleşmenin kendi yadsınmasını yadsığı çağda ve bu günden bu çağın kısmi kurallarına tabii niteliklerde ortaya çıkar. Ve bunların ömürleri, kendilerini yenileme gücüne bağlıdır. Yenilenme ve aşmanın olmadığı yerde tükeniş var olacaktır. Hücresinin duvarına kanlarıyla şiarlar yazan adamın aşkıdır, doruklar çok geniş ve zapt edilmesi güçtür. Bütün küçük hazlar kaynağını bu büyük doruğun hazzından alır.

İşte bütün mesele, her devrimcinin bu büyük haz kaynağına erişebilmesidir. ■

DUYURU

Bulmaca bölümümüze, daha güncel olayları yakalaması amacıyla bir süre ara veriyoruz. Duyarlı okurlarımızdan özür dileriz.

İLAN

Enternasyonal Proletaryanın Türkiye kolu olan partimiz TKP/ML'nin komprador patron-ağa devletinin ülkemizdeki saldırılarına karşı zaferle sonuçlandığı II. OPK'sını selamlıyoruz. Sağ ve sol tasfiyecilik yenilgiye MLM zafere götürür

Yaşasın II. OPK'mız

Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB

Sarıyer TKP/ML taraftarları

İLAN

Ticaret işini bahane ederek çeşitli ayak oyunları ile 18 Nisan 1994'te proletaryanın öncü kurmayını bir darbeye içten fethetme heveslerine kapılan sol sekte darbeci kliğe vurulmuş en büyük darbe olan 2. OPK'yı selamlıyoruz.

Yaşasın Partimiz TKP(ML) TİKKO TMLGB
Yaşasın MLM!
Yaşasın Halk Savaşı!

Avusturya Wörgl TKP/ML taraftarları

www.partizanarsiv.net

Değinmeler

Ali D.Kardeş

TOBB'un uzun raporu!

Türkiye egemen sınıfının en güçlü örgütlerinden biri olan, bugün de hükümeti parmağının ucunda oynatan Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), 'Doğu Sorunu Teşhisler ve Tespitler' adıyla bir rapor hazırladı. Ankara Üniversitesi SBF'deki "terör" uzmanı Prof. Dr. Doğu Ergil tarafından yapılan araştırmalar sonucu oluşturulan rapor, Ankara'da yeri göğü inletti. Rapordan yana olanlar, rapora karşı olanlar diye gruplaşmalar oldu. Hatta, rapor yüzünden işi mahkemelere kadar uzatanlar oldu. Nitekim Doğu Ergil, gazeteci Emin Çölaşan'a "kişilik haklarına saldırdım" olduğu gerekçesiyle dava açtı. İnsan Hakları Derneği de bu yüzden Emin Çölaşan'a dava açtı!

Bilindiği gibi, TOBB'un Başkanı Yalın Erez, Başbakan Tansu Çiller'in 'akıl hocası' olarak tanınıyor. Bu bay, DYP-SHP koalisyon hükümetinin oluşmasında da arabuluculuk yapan kişi... Hükümetin her kararının altında o var. Bu başkan, TOBB'una bir rapor hazırlıyor ve bu raporu 'sahipleniyor'. "Tepkilere göre, iki ay sonra açıklama yapacağım" söylüyor. Çeşitli çevreler "bu iş TOBB'un işi mi?", "TOBB siyaset yapmaz!" diye yaygarayı bасса da TOBB açık açık 'siyaset' yapıyor, siyaseti yönlendiriyor. Zira TOBB'un Doğu raporu'nun peşinden iki raporunun daha geleceği bildiriliyor. Bunlardan biri "Alevi raporu". Kimbilir gene neler yumurtlanacak!

TOBB Raporu açıklanınca, Başbakan Tansu Çiller, bir heyecan bir heyecan, TOBB'un raporunu televizyonlardan "bizim raporumuz" diye kamuoyuna duyuruyor. Tepkiler gelmeye başlayınca da 'dil sürçmesi' diye işi geçiştirmeye çalışıyor.

ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz raporu "CIA raporu gibi" diye değerlendirmesi tartışmanın tansiyonunun arttırırken, gerçeklik payı da yok değil! Tam da bu sırada Amerikalardan bir CIA heyeti Türkiye'ye gelmemiş mi? Gene bu sıralarda İrlanda'da Türkiye'ye roller içeren bir anlaşma Kuzey Iraklı Kürtler arasında imzalanmamış mı?

Ama herşey tesadüf tabii! Raporu, burjuva siyasetinin patronu TÜSLAD da destek verdiğini açıkladı. Niye? Onlar da, Başbakan Tansu Çiller'in anayasa değişikliğinden sonra, Avrupa'ya şirin gözükme ve sansür-sürgün yasasının 8'inci maddesi değişikliğini 'meşrulaştırmak' için bu raporu hazırlattığını öne sürüyorlar. 'Avrupa'ya girebilmek için engel olmasın' diye Kürtlerle ilgili tartışmalardan yanalar.

Rapora tepkilerinin kaynağında "üniter devlet" yerine 'federatif devlet' öngörülüyor" tartışması var. Bunu özellikle milliyetçiliği ırkçılıkla karıştıran çevreler söylüyor.

Aslında, devlet içindeki çelişkiler TOBB raporuyla daha fazla günışığına çıkıyor. TOBB'un 'Doğu Raporu'na karşı Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi de sivil polislerine 79 lide 4170 kişiye soru sorarak "Güneydoğu" ile ilgili bir anket yaptırıyor.

Anket sonuçlarına göre, "PKK terörüne karşı çözüm önerileri" sorusuna ankete katılanların yüzde 24'ü 'askeri', yüzde 14'ü 'siyasi' çözüm önermiş. Yüzde 57'si de 'komşu ülkelere karşı net tavır' takınılmasını istemiş. Emniyet anketinden ne çıkardı ki!

Rapor daha uzun süre konuşulacacağı benziyor. Adına "Doğu raporu" deniyor, Kürtlerle bir ilgisi yok... Ama Türkiye'yi oldukça etkileyeceği benziyor. Çünkü işin içinde ABD'si, CIA'si, hükümeti, TOBB'u, TÜSLAD'ı var. Çok açık bir yanı var ama raporun: Tüm tarafların Kürtlerin iyiliğini düşünmeleri konusunda "şaiabeli" tarafları var... ■

anlayana sivrisinek saz anlamayana ne dersiniz?

"Devrim için boş geçen gecelerini değil.
Bir bütün yaşamını verir."

VALLA BU SÖZLER
BENİM DEĞİL!
LENİN LİSTANIN
TAMDA YERİNDE
KULLANDIĞI SÖZDÜR.

YOKSA ELİNDEN GELEN HER ŞEYİ DEV-
RİM MÜCADELESİ İÇİN SEFERBER EDEN
LERMİŞ..

HİM, EVET
NAKLİYATTA
BITTİ, TEMİZ-
LİKTE TAMAM.
YAZILARADA
BAŞLASA MIYI?..

SİZCE DOĞRU OLAN, TEORİK LAF SALATASI YA-
PARAK, MASAYI YUMRUKLAYAN,
LAF AZANLARMI?..

BURDA BÜROKRASI VAAR!
BURADA ZAPTI-ZAPT VAAR!
İNSANLARIN ÖNÜ TIKANI VAA.
BAKIN LENİN YOLDAS
BU KONUDA SÖYLE DEMİŞTİR.

KİM ONA, KENDİNİ
GELİSTİRME DEDİKİ.

NEE, MASAYA VURMAYANMI DEDİNİZ BY-
LEYSE O'HALA NE DİVE
İNTİKAMALIRCASINA
YUMRUKLAYARAK
DEVİRİM İSTİYORUM!
DİYE ÇİĞLİKLER
ATIYOR..

İSTE BÖYLE DELİ DANKLAR GİBİ
BAĞIRIP DURMaktan BASKA
BİR İŞ YAPMAMAKTANSA,

YETER ANA HAA,
KOLLEKTİF ÇALIŞMAMIZ
GEREKİR NE DEMEK!
BENİM SORUMLULUĞUM
BANA YETİYÖ...

ŞU SORUM
LULUK BAHİ
NESİNİN GÖRÜ
NÜSEVİYİM

UYGUN BİR BAHANENİN ARDINA SİĞİN-
DIKTAN SONRA BOŞ GEÇEN GECELERİ
Nİ DEVİRİM(İ) İÇİN HARCAR.

HOORA
VİLENNİN
SEÇİME
KAZIĞI
VİLENNİN
SEÇİME
KAZIĞI

YADA TAKINDISI İLE GAL POZLARLA HEP İLİŞİ-
ODABİ OLMAMA ÇALISIR..

OH HOO, ONLARIN
TÜM KAD ARDA
RINI EZBE-
RE BİLİ-
RİM...

...TÜRÜNÜN SON ÖRNEĞİ SAYILAN,

BU BAYLARIMIZI
"BELES DEVİRİMÇİ-
LER" SINIFINA
AYIRIYORUZ

Bir Karacaoğlan fıkrası

Karacaoğlan sırtında sazı ile birlikte eşeğine binmiş
gidiyormuş. Karşından Sis'in müftüsü ile Kozan'ın
kadısı geliyormuş. Sis'in müftüsü Karacaoğlan'ı
göstererek:

- "İşte hep bunun gibiler yüzünden memleketimiz bu
durumda. İşleri güçleri saz çalıp, türkü söylemek. Başka
yaptıkları bir şey yok" der. Kozan'ın kadısı başıyla
onaylar. Bunları duyan karacaoğlan başlar eşeğini
dövmeye, Sis'in müftüsü bağırır:

- "Bre yezit ne vuruyorsun hayvancağıza. Ne suçu
var?"

Karacaoğlan:

- Ah efendim bir bilerseniz o ne inatçı bir hayvandır. Ne
namussuzdur o, ben ona adam gibi saz çal, türkü söyle
diyorum o tutturmuş "Ben eşek olarak kalacağım. Ya
Kozan'a kadı ya da Sis'e müftü olacağım" diyor.

Özlem Sürgeç(Mersin)

ALOO, NEDİYODUM YOLDAS-
NE EYLEYDİ AMA DEĞİLMİ
BİDE BİZİM YAZILARIN
RESİMİNİ FİLAN ÇEKSEYDİK
DİYOM HANI.

YOLDAS VA, BİRDE
BİZİM COÇUKLAR
MENŞEVİK ÇALIŞMA
TARZINI SORUYORDU
O'NEVDİ ALLAH AŞKINA

NEE, BİZİM EVİN
ÇEVRESİNDE
POZİLERİMİ
DOLARŞIYO..

"İLEGALİTE"

Soru-yorum

"Devlet yok mu?" diyen polis akıl hastanesine
gönderildi.

Bu demektir ki Devlet orda?

K. Evren demişki: 12 Eylül'cüler yargılanabilirmiş"
Türkes gibi canım...

"Armutlu'nun su sorunu çözülmüş"
İki general de bizim köye lütfen.

Türkler Orta Asya'dan gelmişler!
Ne kadar kalacaklar acaba?

Ecevit konuştu "Avrupa da sol milliyetçidir"
Kerata Avrupa malı ne de olsa.

BİNALI

ÜZERİMDEKİ TOPLATILMIŞ
YAYINLARIDA KAZASIZ BELA
BİR DAĞITSAK...

Hİİ, ORDA
BİRİMİ VARE

DÜŞÜT DÜŞÜRÜLSÜ
POLİİİS!..

AYYANACIĞIM

DÜŞÜR GACMA, TERORİS
MİSİN LAN SEN ?!

AHA, SİMDİ AYUAYI
YADIK POLİİSLEDE RESİME
DÜŞTÜ, KARAGİ BİR EVİ
ATSAK GERİSİ KOLAY.

YAHİ BEY BANA OYLE GELİ-
YORKİ SEN BU ÇOCUĞUN ÜSTÜ-
NE BİRAZ FAZLA
DÜŞÜYORSUN.

LAN KAH-
PE POLİS-
LER,
AHHH!

Provokasyon ve provokatörler sendromu

Diyalektik düşünme biçimi hayatın ta kendisinin yansımasıdır. Ve hayatta hiçbir şey mutlak bir şekilde hiçbir zaman bir başka şeyle aynı ve tam benzer değildir. Aksi takdirde sınıflar mücadelesi dediğimiz insanlık tarihi tekerrürden ibaret olurdu. Tüm bunlara rağmen sınıflar mücadelesini incelediğimizde farklı yerlerdeki benzerlikleri de görmemiz mümkündür. Örneğin, Komünist Partilerin uyguladıkları politika her ülke özgülünde ayrı, ama nihai amaçları kıstasında aynıdır: Gerçek insanlık tarihinin başlayacağı komünizmi inşa etmek. Yine burjuvazinin politikaları farklılıklar gösterebilir ama özünde hizmet ettiği amaç belli ve her yerde aynıdır: Kapitalist-empyalist sömürünün devamı. Aynı şekilde reformistlerin, revizyonistlerin ve devrim ile karşı-devrim arasında yalpalayanların burjuvaziye ve komünistlerle, devrimcilere takındıkları tavır mekân ve zaman özgülü bakımından farklılık taşıyabilir ama politikalarının kime hizmet ettiği belli ve özü her yerde ve her zaman aynıdır: Hıma-yesi altında bulundukları sınıfa yani ezenlere, yani sömürönlere, yani son tahlilde burjuvaziye.

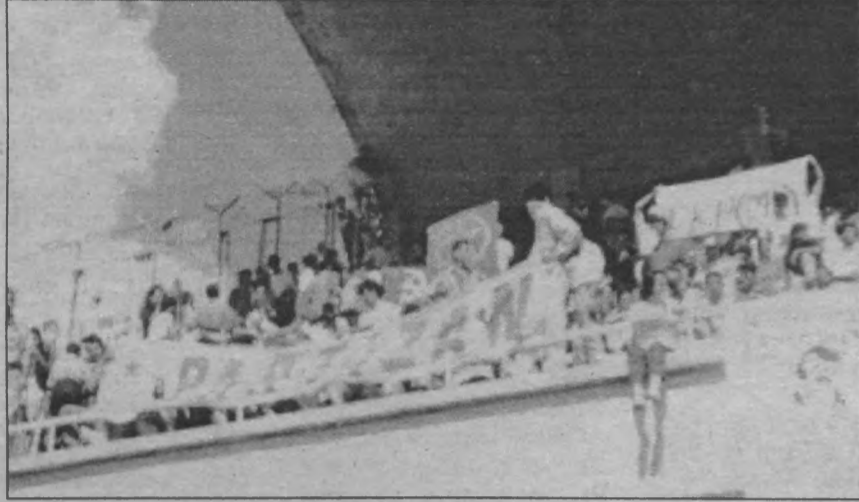
Kitle mücadelesinin belli bir dönemece girdiği son süreçte, ülkemizde nedense (ki aslında nedenleri bellidir ve ilerde yazı satırlarında belirtilecektir) bazı çevrelerin provokasyon ve provokatörler sendromuna girdikleri gözden kaçmakta. Gözden kaçmasına imkan yok, çünkü özellikle işleniyor (buna en iyi örnek Aydınlık dergisi ve çevresidir). Birileri büyük burun deliklerinden kızgın soluklar üfleterek silahlı mücadele yürüten devrimci yapıları ve komünistleri provokatörlükle suçluyorlar. Bunu yaparken devrimci ve komünistlerin marjinalliğinden, kendilerinin kitleleri kucaklamasından dem vuruyorlar. Öyle bir kiteselleşme ki bu örneğin Ankara'nın Dikmen semtinde dergilerini elden satarlarken birçok aile "Şimdiye kadar nerdeydiniz?" şeklinde "öncü"lerine sahip çıkıyor. Ama ne hikmetse binlerce ilerici ailenin yerleşim merkezi olan bu semtte ve tüm Çankaya ilçesinde elden sadece yüzelli dergi satılabiliyor. Eminiz satılan dergi sayısı abartı değildir. (Bkz. Aydınlık, sayı 423). İşte kitlelerle kucaklaşmak, kitlelerin içinde var olmak.

Sınıflar mücadelesinin tarihinde komünistlerin ve devrimcilerin "marjinal" "maceracı", "provokasyon grupları" şeklinde tanımlandıkları bir çok zaman dilimi ve "öykü" vardır. Birkaç örnek:

1917'li yıllar: Rusya'da Bolşevikler devrimi ilerletmek, Ekim Devrimi'ni yaratmak için sonuna kadar kitleleri savaştırmak niyetindediler. Menşevikler ise bağıryorlar: Kitle kırıdırıcıları, kitleden ayrı hareket eden maceracılar, PROVOKATÖRLER...

Yıl 1995 ve sistem içi arayışlara yönelen Özgürlük Dünyası ve çevresi silahlı mücadele veren, içinde komünistlerin de bulunduğu yapılanmaları suçluyor: Küçük dar gruplar, maceracı solcular, kitlelere zorla silahlı mücadeleyi dayatanlar...

1945'li yıllar... İkinci Dünya Savaşı tüm hızıyla ve acımasızlığıyla sürüyor. Faşistler birçok ülkede egemenler ve muhaliflerini katlederek sindir-

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Murtaza Demir:

'Provokasyon gruplarıyla aramıza kesin sınır çekeceğiz'

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Başkanı Murtaza Demir, "Provokasyon gruplarıyla aramıza kesin sınır çekeceğiz" dedi. Demir, "Provokasyon grupları, kitleleri terörle denetim altına alan teröristler..." dedi. Demir, "Yıl 1995 ve Devrimci Yol çevresi 'yeniden' kiteselleşmekten bahsediyor. Kitle partisi yaratacaklar ve kiteselleşecekler. Bu o kadar kolay olmayacak tabii, onlar da biliyor bunu. Ve onlar da suçluyorlar, devrimcileri, komünistleri: Dogmatik kafalılar, hazır reçeteciler, küçük maceracı solcular, PROVOKATÖRLER..." dedi. Demir, "1968'li yıllar... Devrim sonrası Çin. Çinle birlikte bütün yeryüzü Kültür Devrimi'nin yıkıcılığı ve görkemli yapıcılığıyla büyük bir gürültü içinde sarsılmakta. Proletarya, devrimin devrim içinde devam ettirilmesini, yürütülmesini öğreniyor. Revizyonistler Kültür Devrimi'nin kitleleri ayağa kaldırmaması korkuyla seyrediyorlar ve sadece seyretmekle kalmayıp feryat figan haykırıyorlar: Maceracı solcu gençlerin anarşisi bu, dogmatik dar grupların kitleleri baskı altına alması bu, provokatif grupların provokasyonu bu..." dedi. Demir, "Yıl 1995 ve Gazi, Ümraniye, Nurtpe vb. direnişler yaşanıyor coğrafyamızda. Safalar çok belli, fazlasıyla: Barikatın önu ve barikatın arkası. Barikatın önünde burjuvazi ve şürekası, barikatın arkasında ise direnişi yaratan halkla birlikte hareket eden komünistler, devrimciler. Burjuvazi bağıryor: Büyük provokasyon. Burjuvazinin şürekası revizyonistler, re-

formistler çığlık atıyor: Kitleleri proveke ettiler, kitleleri kırdırdılar, provokATÖRLER...

1980'li yılların sonu... Peru'da PKP'nin (revizyonist-reformistlerin burjuva ağızıyla ısrarla Aydınlık Yol olarak lanse ettikleri Peru Komünist Partisi) ve enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağı ile taşınan dalgaları. Sesi de kendisi gibi çirkin olan malum grup aynı şarkıları söylemekte PKP'ye karşı: Aşırı solcular, dog-

matikler, kitleleri terörle denetim altına alan teröristler...

Yıl 1995 ve Aydınlık dergisinin 29 Temmuz tarihli sayısı. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSADK) Genel Başkanıyla röportaj. Sorular Aydınlık tarafından soruluyor bilgiççe, cevaplar M.Demir tarafından veriliyor Aydınlık ağızıyla ve bilgiç bir edayla. Soruların nereye hedeflediği çok açık, cevaplarında öyle: Devrimci ve komünistleri kitlelerin gözünde küçük düşürmek; devrimcileri, komünistleri provokasyon grupları olarak lanse etmek. Böyle olunca da M.Demir ağızını açıyor, Aydınlık konuşuyor: "Provokasyon grupları halkın örgütlenmesini önlemek için kitlelerin içine salınıyor!"

Görüldüğü gibi sınıflar mücade-

sinde bazı şeyler hiç "değişmiyor!". Peki tüm bu provokatörler suçlaması neden? Bu tür söylemlerle ne yapılmak istenmektedir? Cevapları bulmak için ince eleyip sık dokumaya gerek yok. İşte, neden sorusuna bir kaç cevap:

Çünkü, radikalleşerek gelişen kitle mücadelesinin pasifleştirilmesi isteniyor.

Çünkü, düzen dışına yönelen kitleler düzen içine sokulmak isteniyor.

Çünkü, bu zamana kadar şöyle ya da böyle sürdürdükleri kitleler içindeki "önder"liklerinin yıkılmaması isteniyor.

Çünkü, komünist ve devrimcilerin artan etkisi yok edilmek isteniyor.

Çünkü, düzen içindeki bir takım çıkar bağlantılarının sürüp gitmesi isteniyor.

İşte tüm bu çünküler ardına saklanan "ülvi" amaçları yerine getirmek için çaba göstermek bu "masum" kişilerin göreviyken bizim görevimiz de:

Kitleler içerisinde bu yönlü çalışma yürütenlerin gerçek yüzlerini teşhir etmek ve kitlelerden tecrit edilmelerini sağlamak olmalıdır.

Son bir nokta:

M.Demir ve Aydınlık bu amaçlarını yerine getirmek için eklemekteler, "Provokasyon gruplarıyla aramıza kesin sınır çekeceğiz!"

Şunun altını çizelim, "provokasyon gruplarıyla" aramızda zaten kesin bir sınır var. Bu sınır proletarya ve burjuvazinin arasında varolan sınır kadar kesindir ve sınıflar mücadelesi tarihi tarafından çizilmiştir. Ama kitle "önder"lerinin bu söylemle esasta vurgulamak istedikleri nokta şudur: Komünist ve devrimcilerin kitleler içerisinde çalışmalarını önlemek. İşte bu sınırı çizemezsiniz. Devrimci ve komünistlerin kitlelerle bağına faşist devlet işkenceleriyle, katliamlarıyla bile önleyemezken, sizler -başta Aydınlık olmak üzere tüm revizyonist ve reformist- bunu büyük bir ukalalıkla sarfettiğiniz demojik sözlerle mi başaracaksınız?

Elinizden geleni ardınıza koymayın.■

İLAN

Onlarki
kendilerinden önce düşenlerin
yüreklarine tutunup
düştüler
aynı rahatlık içinde,
aynı sevinçle,
aynı sevda uğruna

Silme zulme karşı yüreğini namluya süren **Nurgül Bölükbaş** ve **Muzaffer Kahraman** (Ordu-Mesudiye) yoldaşların ölümlerinin 2. yıldönümünde anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Seydalarını yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Kayresi Kapalı Cezaevi'nden TKP/ML TIKKO tutsakları

Kavganın Güncesi

Troçki

Asıl adı Lev Dadidoviç Bronş-tayn olan Troçki, Ocak 1898'de devrimci etkinlikleri yüzünden tutuklanarak Sibirya'ya gönderildi. Dört buçuk yıl hapis ve sürgün yıllarından sonra 1902'de sahte pasaportla Sibirya'dan kaçarak pasaporttaki Troçki adını benimsedi.

1917-24 sovyet devrimi yıllarında dışişleri ve savaş komiserliği yaptı. Troçki 1917 ayaklanmasını, ayaklanma öncesi kamuoyuna açıklıyarak, köylülüğü önemsemeyerek, "Tek ülkede devrim olmaz" diyerek, NEP programına ve Almanya'yla anlaşmaya karşı çıkarak sürekli Lenin'den farklı çizgiye düşmüştür. Lenin'in ölümünü izleyen süreçte Stalin'e karşı iktidar mücadelesinde yenik düşüdü.

Ocak 1928'den itibaren sistemli ve örgütlü bir biçimde yürüttüğü karşı devrimci faaliyetleri yüzünden Orta Asya'da Alma-Ata'ya sürüldü. Sürgünde de aynı karşı devrimci faaliyetlerinden vazgeçmeyince, Ocak 1929'da geri dönmek üzere Sovyetler Birliğinden sınır dışı edildi.

- 1917Ekim ayaklanmasını ihbar etmesi,

- NEP programına ve Almanya'da anlaşmaya karşı çıkarak,

-Saf proletarya, yedek güçleri (özellikle köylülüğü) atlama,

-Tek ülkede sosyalizm gerçekleştirmez,

-Sendikaların askerleştirilmesi,

-Parti içinde hizipçiliğin meşru olması,

-Proletaryanın devrimi başka ülkelere süngülerle taşıması gibi teorilerin de sahibi olarak devrimi ve komünizmi imkansız kılan Troçki, 1936-38'deki Moskova duruşmalarında; örgütlü ve sistemli karşı devrimci faaliyetlerini yurt dışında da sürdürerek Sosyalist Sovyetler Birliği ve önder Stalin aleyhine faaliyetlerini yürütmekten ötürü, gıyabında vatana ihanet suçundan ölüme mahkum edildi.

Bir İspanyol komünisti olan Ramon Mercader, Troçki'yi kendi villasında Meksika'da 20 Ağustos 1940'da öldürdü.■

PKK'nin 15 Ağustos atılımı

12 Eylül AFC'si sürecinde kadrolarını yurtdışına çeken PKK için 2. Kongre bir dönüm noktası oldu.

1982'de yapılan 2. Kongrede ülkeye dönüş kararı alındı. Gerilla mücadelesine uygun stratejik alanların tespitinden ve belli bir hazırlıktan sonra Eruh ve Şemdinli karakollarını 14 Ağustos'u 15 Ağustos'a bağlayan gece baskın gerçekleştirdi.

Eruh baskınında karakolda görevli askerler direnmeden teslim alınır. Askeri depoya el konur. Halka ajitasyon ve propaganda cami hopörlerinden yapılır. Bir yaralı askerle diğer esir alınan askerler serbest bırakılır.

Ulusal hareket açısından önemli bir dönüm noktasını teşkil eden bu eylemler devleti ve onun uşaklarını korkutmaya yetmiştir. PKK 15 Ağustos atılımıyla Kürt ulusunun gözlerini açmasının zamanının geldiğini işaret ederken, diğer yandanda verilen gerilla

mücadelesiyle de Kürt ulusunda ulusal bilinci uyandırmıştır. Ne var ki geline aşamada PKK önderliğinin, açıklamalarında da gözler önüne serilen tablo hiç de olumlu bir tablo değildir. Barışçıl çözüme yönelimleri şu ana kadar kanca pahasına yürütmüş oldu-

ğu silahlı mücadele sayesindeki tüm kazanımlarını kendi eliyle emperyalizme ve TC'ye sunarak "Yeni Dünya Düzeni" çerçevesinde çözüme gitmektedir.

Gelinen aşamayı en iyi özetleyen ifade, A. Öcalan'ın "eğer bizim Kürt halkının varlığını ve çok sınırlı bazı ulusal taleplerini istemekten daha fazla bir aşırılığımız varsa onu söylesinler" ifadesi oluyor ve yollar ABD, Avrupa ve TC hakim sınıflarının bir kısmının ulusal-kültürel hakların tanınması güzergahında buluşuyor. Tarih bir kez daha ulusal kurtuluşla sosyal kurtuluş bütünleşmediğinde, emperyalizmin çemberinden çıkılmayacağını tanıtmakla yüzyüzedir. Ama diğer yandan, Kürt ulusunun ve Kürt halkının bu çemberi kırarak potansiyeli taşıdığı da aşikardır.■

1908 işçi eylemlikleri

Türkiye işçi sınıfının tarihinde 1908 grevleri olarak bilinen işçi grev ve eylemlilikleri II. Meşrutiyetin ilanını izleyen ilk günlerinde İstanbul ve Selanik'te başlayarak imparatorluğun başka bölgelerine de yayılıyordu. Ağustosun başlarında ülkenin dört bir yanından işçilerin grev haberleri geliyordu. İstanbul Cibali Tütün işletmelerindeki 1906 yılı temmuz sonlarında başlamış oldukları maaş artışlarıyla ilgili grev kararı, daha ön-

celeride mücadele tarihiyle dolu Cibali işçilerini 14 Ağustos 1906'da başarıya götürdü. Bu zafer aynı zamanda tüm ülke dahilinde gelişecek olan 1908 işçi grevlerinde habercisiydi.

Ağustosun ilk yarısında Dersaadet Liman, Paşabahçe Şişe Cam fabrikası, İzmir Liman, İzmir Carmoda halı fabrikası, İncir kutu imalathanesi, İstanbul tramvay, Samsun tütün ticarethaneleri, İstanbul Gazete müretipleri, Rumelide çeşitli işletmelerde çalışan işçiler grevdeydiler. Ağustos sonlarında başta ücret artışları ve daha iyi iş koşulları talepleriyle çok sayıda işçiyi kapsayan

bu grevler, 1908 grev dalgasının kabarak sürdürdüğünün işareti oldu.

Üç ay içinde 100 bine yakın, belkide aşkın işçinin katıldığı bir grev dalgası, 1908'lerin toplumsal ortamında ciddi sorunlar doğurması kaçınılmazdı. Bu büyüyen dalganın önüne geçmek egemen sınıflar ve yabancı sermaye sahiplerince zor olacaktı. Ekim başlarında alelacele çıkarttıkları "Tatili Eşkal Kanun-u Muvakkati" hükümetin ve yabancı sermayenin ortak belgesi olduğu kadar İttihat ve Terakki'nin onayına sahipti. Bir süre sonra bu yasayı daha da ağırlaştıran İttihat ve Terakki oldu.■

tarihten kısa kısa olaylar

● **16 Ağustos 1944**
Alman Komünist Partisi (KPD)'nin ve Alman proletaryasının önderi Ernst Thelmann, 10 yıla aşkın bir süre en ağır işkenceler altında hapiste tutulduktan sonra, Buacbenvald toplama kampında Nazi faşistlerce katledildi.

● Saldırmazlık Paktı imzalandı

Dünyanın ilk gözağrısı olan Sosyalist ülkesini korumak amacıyla Stalin, 23 Ağustos 1939'da Hitlerle Saldırmazlık Paktı'nı imzaladı.

● Küba Komünist Partisi kuruldu

Küba halkı öncelikle İspanya sömürgeciliğine karşı daha sonra da ABD emperyalizmine karşı savaşıyordu. İşte bu savaşın içinde Küba Komünist Partisi oluştu. Carlos Balino ve Julio Antonio Mella önderliğinde Küba Komünist Partisi 16 Ağustos 1925 kuruldu.

● Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti kuruldu

ABD emperyalizminin güneyi işgal etmesiyle Kore ikiye bölündü. Kurtarılmış Kuzey'de esintisini sosyalizmden alan bir dizi devrimci demokratik dönüşüm gerçekleştirildi. Ülkenin siyasal yapısı halk komiteleri temelinde yeniden örgütlenirken, kapsamlı reformlar yapıldı. Kore'de 23 Şubat 1947'de Halk meclisleri seçimleri yapıldı ve 25 Ağustos 1948'de de Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti kuruldu.

● Aydın Demiryolu işçilerinin grevi

Türkiye işçi sınıfı tarihinde "1908 grevleri" olarak bilinen işçi grev ve eylemleri Türkiye'nin dört bir yanında yaygın olarak yayılırken 18 Ağustos 1908'de depoları yakan ve bir treni rayından çıkaran Aydın demiryolu işçilerinin grevi, jandarma ve askerinin saldırısı sonucu kanlı bir biçimde bastırıldı.

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

Cemil OKA

TKP/ML üyesi
27Ağustos 1977-İstanbul

Nurgül BÖLÜKBAŞI
TİKKO savaşçısı

16 Ağustos 1993-Ordu

Muzaffer KAHRAMAN
TİKKO savaşçısı

16 Ağustos 1993-Ordu

Dursun ELİK
TİKKO savaşçısı

16 Ağustos 1993-Dersim

15 Ekim 1970 Fatsa doğumlu Nurgül yoldaş, geric ve zengin sayılabilecek bir aileye mensup, ailesine ve ailesinin malına mülküne tavır alıp, proletaryanın, insanlığın kurtuluşu için Proletarya Partisi öncülüğünde sınıf savaşımındaki yerini almıştır.

Nurgül yoldaş sosyalist düşünceyle üniversite yıllarında tanıştı. Cumhuriyet Üniversitesisi Hemşirelik Yüksek Okulu mezunuydu. 1988'de Sivas Devlet Hastanesi'nde göreve başladı. Sivas Tüm Sağlık-Sen üyesiydi. Nurgül yoldaş Nisan 1993'de gerillaya katıldı.

TKP/ML-TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı olarak Ordu'da bir gerilla birliğinde yer alan yoldaş, Or-

du'nun Messudiye ilçesine bağlı Ortaalan köyü Havut mezrasında konaklarken bir ihbarı değerlendiren devlet güçleriyle girdiği çatışmada yoldaşı Muzaffer Kahraman'la beraber 16 Ağustos 1993 yılında şehit düştüler. Nurgül yoldaş, dürüstlüğü, mücadeleci yönü ve kararlılığıyla mücadelemize ışık tutmaktadır.

Yine proletarya partisinin üyesi ve savaşçılarından Hüseyin Kılıç (21 Ağustos 1983-Pülümür), Katip Sultan (19 Ağustos 1979), Yıldız Ayriç (23 Ağustos 1992, Ovacık-Dersim), İmam İştmeç (23 Ağustos 1977, Ovacık-Dersim), Meral Gezer (23 Ağustos 1992, Ovacık-Dersim), Akın Uzen (23 Ağustos 1992, Ovacık-Dersim) yoldaşlar 15-31 Ağustos tarihleri arasında şehit düştüler. Proletarya partisi şehitleri ölümsüzdür.■

“Eşim ölürse bıraktığı yerden ben devam edeceğim”

Eminönü Belediyesi 15 mayısta işçilerin bayramda çalışmadıklarını gerekçe göstererek -ki bunu “bayramda çalışmayan işçi teröristtir” şeklindeki anlayışla ortaya koyuyordu- toplam 261 işçiyi işten attı. Daha sonraları işçilerin tazminatlarını ödeyeceklerini belirten Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya bırakalım bu sözünü yerine getirmeyi, aksi davranış göstererek direnişteki işçiler üzerinde saldırgan politika-kasının dozajını arttırdı. Evet, bir direniş tarihi yaşadı Eminönü işçileri. Kavganın ilk adımını Belediye Binası önünde kurdukları direniş çadırıyla attılar ilk önce, ardından protesto gösterileri, yürüyüşler geldi aralıksız. Çadırlardaki öfke, kin, direniş süreci boyunca taşı sokaklara, alanlara. Yetmedi, DYP ve CHP işgallerini gerçekleştirdiler direnişçi işçiler ve devamında Anıtkara'ya götüşmelerde bulunmak üzere heyetler gönderdiler. Nihayetinde ölüm orucuna yattı direnişçiler.

Evet, peki bu direnişte kadınlarımız neredeydi, kavgada yerlerini nasıl aldılar. Çeşitli kitle-sel ziyaretlerle destek ve güç bu-lan direnişçilerin eşleri bu duru-ma nasıl bakıyorlar? Eşlerinin bedenlerini ortaya koyarak gi-riştikleri bu savaşın amacı neydi onlar için? İşte bunları öğrenmek istedik ve direnişteki işçiler-in eşleriyle konuştuk.

Yaşam ve yaşamın getirdiği zorunluluklarla birlikte evinden, mutfağından çıkmak zorunda kalan kadınımlar direnişteki eşine destek amacıyla direniş çadırında, alanlardaydı, gözaltında- daydı. Yanbaşında bir hak alma

mücadelesi veriliyordu ve o ne olduğunu, ne yapılmak istediğini anlamaya çalışıyordu umut dolu gözleriyle.

Açlık grevindeyken faşizmin kolluk güçlerini apar topar gözaltına alınan ve ardından açlık grevini ölüm orucuna çevirerek Eminönü SIP ilçe binasında hak alma mücadelesine devam eden DİSK Genel-İş 7 No'lu Şube Başkanı Erol Ekici, Mali Sekreter Haydar Arslan ve işçi Hüseyin Gürgeç'in eşleriyle yapılan röportajlardan kısa alıntılarla kadınlarımızın duygularını, düşlerini, özlemlerini ve gözlemlerini kendi ağızlarından aktarmak istiyoruz.

DİSK Genel-İş 7 No'lu Şube Başkanı Erol Ekici'nin eşi Nurya Ekici; “Bu kavgada ezilen, üzülen işçiler olmasın istiyorum. Eşimin başından bu yana yanındayım. Tüm atılan işçilerin eşleriyle beraber 22 gündür buradayız. Yine DYP, CHP, ANAP ilçe binalarının işgallerinde bayan arkadaşlarımla omuz omuza mücadele verdik. Eşim başından beri kararlı ve azimli. Ölümüne girdi bu müca-

deleye. Eşimin ölüm orucunda sürdürdüğü mücadeleyi onaylıyorum, takdir ediyorum. Nereye kadar devam edebilirse bıraktığı yerden de ben devam edeceğim.” Bayan Ekici'nin bu sözlerinden sonra merak ediyor ve soruyoruz.

— Direniş öncesindeki ortamınız neydi? Nasıl bakıyordunuz direnişlere?

— Ben daha düne kadar kendi halinde bir ev hanımıydım. Hatta eşime kızardım. İlk defa açlık grevine katıldım. İnsanlara hak-sızlık yapıyor. Sokaklara dökülen insanlara şimdi hak veriyorum.

Ölüm orucundaki Sendika Mali Sekreteri Haydar Arslan'ın eşi Güllizar Arslan'a yöneliyor bu sefer soruyoruz.

— Direnişe nasıl katıldınız? Direniş hakkındaki duygu ve düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

— Çetinsaya 5 milyonu bize çok gördü. İnsan olsa bunu yapmaz. Gücümüz yettiği kadar ölüm orucunu sürdüreceğiz. Bedenimizi ortaya koyduk. 265 kişi burada kardeşiz. Eğer buradan

ölü çıkarsa bu onlar için iyi olmaz. Kendileri düşsün. Eşimi sonuna kadar destekleyeceğim. Polis baskısı çok var. Takip ediyoruz, dövülüyoruz, gözaltına alınıyoruz. Bizleri basturmak için ellerinden geleni yapıyorlar. İnsanlardan daha fazla destek bekliyoruz. Daha önceleri evimde ev işleri ile uğraşıyordum. Oysa şimdi buradayım. Mücadele insanı değiştiriyor. Bugünden sonra hıncım büyük, ezilen işçilerin yanındayım sonuna kadar.

Ölüm orucundaki direnişçi işçi Hüseyin Gürgeç'in eşi Zeynep Gürgeç ise arkadaşlarına katıldığını belirtiyor ve ekliyor, “Sonuna kadar yanlarındayız. Bundan sonra da tüm eylemlere katılıcam.”

Bir ara söz alan Genel-İş 1 No'lu Şube Başkanı Şükrü Kartal'ın eşi Beser Kartal eylemleri desteklediğini belirttikten sonra, “Nerede bir direniş, yürüyüş, nerede bir açlık grevi var ben oradayım. Kağıthane direnişinde de, Ankara yürüyüşünde de vardım. Buradaki açlık grevine ise başından beri arkadaşlarımla birlikte katıldık. Bazen soruyorlardı neden tek bayan sensin diye. Cevabım hep tekti, doğrusu buda ondan.”

Kadınlarımızın hayatın gerçekleri ve zorlukları karşısında bilinçlenmeleri güzel şeylerdir. Fakat önemli olan bu bilincin ve mücadelenin siyasallaştırılarak iktidar mücadelesine yönlendirilmesidir. Siyasallaşmayan bir eylem pratiği kısırlaşır, verimsizleşir. Mücadelenin doğasındaki kendiliğinden öğretisi örgütlü mücadelenin bilinçli müdahalesiyle gerçek anlamını bulur.■

Omuz Omuza

Gülistan Deniz

Kadın sorununda devrimci miyiz, yoksa ikiyüzlü müyüz?

Toplumumuzda bir kadın sorunu olduğunu, yani kadınların özel mülkiyet sisteminden kaynaklı olarak bir dizi baskılara maruz kaldığını, ikinci sınıf insan görüldüğünü, kadınların toplum nüfusunun yarısını oluşturduğunu, kadınlar olmaksızın devrimin olmayacağını devrimci saflarda ve proletarya partisi saflarında yer alan herkes kabul eder. Lakin esasının bunu bilinç ışığına çıkarıp buna uygun hareket ettiği söylenemez.

Kadınlarımız devrimin sıradan bir destekleyicisi değildiler ve olmamalıdır. O halde önem vermeyiz gereken bir gerçeklikte kadınlarımızı devrim mücadelesine aktif olarak katılmasını sağlamak ve onları proletarya partisi içerisinde örgütlemektir.

Evet, bunlar ağzımızdan hiç düşürmediğimiz, yeri ve zamanı geldiğinde bolca lafazanlığı yaptığımız genel doğrular. Peki komünist saflarda yer alan erkek ve bayan yoldaşlarımız bu konu özgülünde ne kadar kafaları açıktır, var olan olumsuz durumun düzeltilmesi ve kadın sorununa ilişkin olarak geniş kadın kitle-sini kucaklayacak, örgütleyecek yöntem ve politikalar üzerinde ne oranda enerjilerini ve güçlerini harcamışlardır, araştırmaya ve incelemeye girişmişlerdir.

Şimdi birazda erkek yoldaşlarımız üzerinde durarak konuya başka bir açıdan bakalım ve erkeklerimizin eksikliğini, yetersizliğini, samimiyetini sorgulamaya çalışalım.

Kadınların kendilerini geliştirmeleri ve faaliyet yürütmeleri için ne derece zaman yaratılmıştır. Onların bu imkanlar yaratılmadan gelişmeleri, siyasal faaliyetlerde aktif olmaları beklenemez. Evde devrimci-komünist olmayan, aile veya eşi karşısında devrimci dönüş-türme görevlerini yerine getirmeyen, devrimci-komünistliği özümsememiş, daha devrimci-leşmemiş demektir. Devrimci saflarda erkeklerin ezici çoğunluğu bu pratik içerisinde-dir. Bu durum, lafa geldi mi “kadınlar olmadan devrim olmaz” diyen bayan ve erkek yoldaşlarımızın mücadele, örgüt, parti karışındaki samimiyetlerini ve kadın sorunundaki kafa açıklığını, üretim-sizliğin sorgulanmasını doğurur.

Bizler kadınlarımızı devrim mücadelesinde edilgen-seyirci mi yoksa etkin-katılımcı mı olmasını istiyoruz? Eğer cevabımız ikinci şıkta -ki öyle olmak zorundadır- somut olarak ortaya koyduklarımız ve çabamız nedir? Yanıtımız “ama, kem küm” le başlayan yanıt-larsa, bizler kadın sorununda devrimci değil, ikiyüzlüyüz demektir.

Erkeklerimiz eğer evlerinde kadınlara şiddet uygulamıyor ve arada sırada ev işlerini yardımcı oluyorsa bunu büyük bir gururla “üzerimize düşeni yapıyoruz” vb. teranelerle devrimci yaklaşımın bu olduğunu savunuyorlar. (Gerçi devrimci hatta komünist olma iddiasında olan kimi despot-ların gücünü düşmana değil de evde kadınlara sopa atmada gösterdiği de çok duyulan, görülen şeyler.)

Kadınlarımızı “ev ekonomisinin ayrıntılarıyla” ezilmesi, bunaltilmesi, köreltilmesi ve aşağılanmasından kurtarılma-sı, siyasal mücadelede yerini almasına yardımcı olması, teşvik edilmesi sağlanmalıdır. Bunlar yapıldığı oranda dava karşısında samimi olunur, iki yüzlülükten kurtulunur. Marksizmin kadın politikası-nın özü budur. Kadının özgürleşmesinden de bu anlaşılır.■

SAÇI GÖZÜKTÜĞÜ İÇİN 80 KIRBAÇTAN SON ANDA KURTULAN FERAH AHMEDİ

“Kendimi yakarım da İran'a dönmem”

Ferah Ahmedî, 38 yaşında İranlı bir ilkokul öğretmeni. Dünyadaki kadınların ezici çoğunluğu tarafından yaşanan baskıların aynısını yaşamıyla birlikte İran İslam Cumhuriyeti'nde yaşamaya bu baskıların artışı da beraberinde getiriyor. Özel mülkiyet sistemi ve şeriatçı uygulamalar birleştiğinde tam bir cehennem oluyor İran İslam Cumhuriyeti. Ferah Ahmedî yolda yürürken Devrim Muhafızı tarafından durdurulup saçının gö-zükmesinden dolayı 80 kırbaç zükmesinden dolayı 80 kırbaç zükmesinden muhafızın iyi niyeti sonucu kurtuluyor.

Bilindiği gibi İran'da her türlü siyasal faaliyet yasak. Rejime karşı olanlar kafir ilan ediliyor, işe girmek için bile şii-sünni ayrımı yapılıyor. Üniversiteye girişte şii'lere öncelik tanınıyor. Şii olmayanlara her türlü zulüm yapılıyor. Kadınlar evlerinin penceresinden bakamaz, kozmetik ürünler kullanamaz durumdadır. Saçı görün kadın görüldüğü yerde 80 kırbaç cezasına çarptırılıyor. Zina yapan bir kadın boynuna kadın kumralara gömülerek, taşlanıyor. Şu anda İran Parlamentosu'nda kadın ve erkeklerin yürü-

dükleri kaldırılmaların ayrılması yönünde tartışmalar sürüyor.

Ferah Ahmedî'nin eşi İran İslam Devrimi olduktan sonra, devrim muhalifi olduğundan dolayı Türkiye'ye kaçıyor. Ferah Ahmedî'de sahte pasaportla Türkiye'ye sığınıyor. Fakat bugünler de TC kendisine sığınan İranlı 116 kişiyi sınır dışı etme kararı aldı. İran da kadının adının olmadığını söyleyen Ferah Ahmedî “Kendimi yakarım da İran'a dönmem” diyor.

Ferah Ahmedî'nin gözden kaçırıldığı bir nokta var. O da, TC'nin İran'dan farkının sadece İran'daki devletin isminde “İslam Cumhuriyeti” ibaresinin olması. TC'de de her türlü siyasal faaliyet yasak. Görünürdeki siyasal faaliyet(!) danişıklı döğüşün, emperyalizmin bir parçası. Düzen karşı olanlar Türkiye'de kafir olmuyor ama “terörist” oluyor. Belki saçı görünen kadına 80 kırbaç atılmıyor ama devlet ideolojisinin ve feodalizmin yarattığı kültürel öğütülen halk, dul bir kadını evine erkek adı দিয়ে bir edercesine dörebiliyor. İşe girmek için burda şii olman gerekmiyor ama “faşist olman veya

bir dayının olması gerekiyor.” Ayrıca genelev patronçileri TC'de vergi rekortmeni bile oluyor. Şu anda TC parlamentosunda kadın ve erkeklerin yürüdükleri kaldırımın ayrılması tartışılmıyor ama mecliste görev yapan kadın kameraman çorapsız olduğu için

ve ayak bilekleri gözükteği için dışarı çıkarılıyor, işten atılabiliyor.

Yani Ferah hanım, az gelişmiş İran'la, yarı-sömürge yarı-feodal Türkiye arasında pek bir fark yok.■

Geneleve sendika çare mi?

İzmir'de bir genelevin patroni-çesi olan Aysel Firma yanında çalışan hayat kadınlarını sendikaya üye yaptı. Genelevde çalışan kadınların sosyal güven-celeri olduğu zaman “kurtula-caklarına” inanan patroniçe DİSK'e bağlı Genel-İş Sendika-sıyla anlaşarak yanında çalışan kadınların hayatlarını kurtardı(!)

Genelevlerdeki kadınların sendikalaşmasıyla kurtulacağını dü-şünen zihniyetin altında yatan gerçek farklıdır.

Sosyalistler emekçilerin sosyal güvencelerinin kazanılma mücadelesini, sendikalaşma taleplerini desteklerler. Oysa bu-birden bakıldığında genelevde çalışan hayat kadınlarının sendi-kalaşma çabaları meşrudur, hak-

lıdır. Fakat hayat kadınlarımızın insanlık onurlarını ayaklar altına alan, aşağılayan, insanlığın dan eden bir olayı icra etmeleri hoş karşılanmaz, tasvip edilemez. Özel mülkiyet sisteminin yarattığı bu sektörün sendikalaşmayla iyileştirilmesi yönündeki söy-lemler ne doğrudur, nede sağlıklıdır. Gerçek, insanı insanlığın dan eden bu sektörün ortadan kalkması ve kadınlarımızın öz-gür geleceklere için savaşmalarıdır. Hayat kadınlarımızın sendi-kalaşması onların insanca yaşa-masına olanak tanımayacaktır, nispeten sağlanacak imkanlar ol-guya damgasını yata-özü yani, ölümlü işçilerin, onur kırıcı ve insana yakışmayan yanını gider-meyecektir.■

kıs... kıs... kıs...

Lima sallandı

■ Dış Haberler Servisi- Peru diktatörü Fujimori'nin gazeteletelere verdiği "Aydınlık Yol'un işi 28 Temmuz 1995'den önce bitmiş olacak" demecinden hemen sonra, başkent Lima'da üst üste gerilla saldırıları gündeme geldi. İki arabalı bomba ile belirli hedefleri vuran gerillalar, devletle işbirliği yapan ve işçileri alçakça satan bazı sendikacıları da ölümlere cezalandırdılar. Aynı günlerde başkent 440 kilometre güneydoğusundaki kırsal alanda operasyondan dönen tim konvoyuna, Peru Komünist Partisi önderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu gerillaları tarafından pusu atıldı. Saldırı sonucu 8 polis görevlisi ile 4 korucu ölümler, bir kamyon imha oldu. Polis yetkilileri, gerillaların araçta bulunan tüm silahlara el koyduğunu açıkladılar. Öte yandan, Perulu yazar Alfredo Bryce Echenique, Fujimori'yi kamuoyu önünde tartışmaya çağırdı. İnsan haklarını ihlal etmekten suçlu bulunan asker ve polisleri Fujimori tarafından af çıkarılmasına karşı olduğunu belirten Echenique, "Ben gücümü bugüne kadar yazdığım ve hiçkimseyi aldatmayan kitaplarımdan alacağım ve öyle sanıyorum ki, siz ise güvencenizi ülkede sizin af yasanızdan yararlanacak olanlar gibi karanlık alanlardan alacaksınız" ifadesini kullandı. Yasa hakkında yapılan kamuoyu araştırmasında, halkın çoğunun yasaya karşı olduğu ortaya çıktı.

Jamal'ın idamı ertelendi

■ Dış Haberler Servisi- ABD'de ölüm cezasına çarptırılan Kara Panter Partisi kurucularından devrimci bir gazeteci olan Mumia Abu Jamal'ın idamı süresiz olarak ertelendi. Philadelphia Medeni Hukuk Mahkemesi Yargıç Albert Sabo, Jamal'ın cezaya itiraz başvurularını tamamlaması için bu kararın verildiği yalanını söyledi. Bilindiği gibi, Jamal suçsuz olduğu halde ve devrimci düşüncelere sahip olduğu için ırkçı ABD rejimi tarafından idam edilmek istenmiş, ancak dünyanın birçok yerindeki ilerici, devrimci kamuoyu çeşitli eylemlerle idam kararını protesto etmişti. Son olarak ABD'nin Philadelphia kentinde "Ebu Jamal'e Özgürlük" yürüyüşü yapıldı. Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı yürüyüşte Jamal'ın adil bir şekilde yargılanmadığı vurgulandı.

Kaplanlar kuşatmayı yarıyor

Dış Haberler Servisi- Sri Lanka devletinin "ezerek verme" politikası, ülkenin kuzeyinde ulusal kurtuluş mücadelesi yürüten TEKK (Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları) tarafından boşa çıkarılıyor. Sri Lanka hükümeti, geçtiğimiz ay ortalarında, Tamil gerillalarına karşı çok yoğun bir ezme politikasıyla askeri operasyonlar başlatmıştı. Bu arada, Devlet Başkanı Chandrika Kumaratunga barış söylemlerine ve birtakım özgürlükleri tanıyacaklarına ilişkin açıklamalar yaptı. Ancak Kaplanlar, gerillayı pasifleştirecek ve sonrasında silahsızlandırarak böylesi bir politikayı başarılı savunmaları ve uluslararası kamuoyu önündeki girişimleriyle boşa çıkarmaktalar.

BÜYÜK OPERASYON

Temmuz ayı ortalarında, ordu birlikleri, Tamil Kaplanları'nın kurtarılmış bölgesi durumunda olan ülkenin kuzeyindeki Jaffna yarımadasına büyük bir operasyon başlattı. Bu operasyon öncesi yaklaşık bir yıllık bir süreçte, Kaplanlar oldukça uzlaşmacı bir hat izliyorlardı. Ancak, sözkonusu operasyona 4 tugay, donanma ve hava kuvvetlerinin hep birden katılması, hükümetin Jaffna'yı tümüyle gerilladan arındırma amacını ortaya çıkardı.

Operasyon üzerine Kaplanlar'ın büyük saldırıları da gündeme geldi. Daha ilk gün, 2 asker öldürüldü, 10'u yaralandı. Ordunun sivil halktan 10 kişiyi öldürmesi ve 74'ünü yaralaması ise bölge halkının da yoğun tepkisini çekti. Hemen ertesi-

Bir Tamil gerilla birliğindeki kadın savaşçılar. Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları, Sri Lanka'nın kuzeyindeki jaffna bölgesini denetim altında tutuyor.

de, bir askeri üs ve çeşitli karakollar gerillaların yoğun saldırısına uğradı. Bu saldırıda, gerillalar askerlere ait botlara ve çeşitli araçlara el koydular.

Bu arada, Devlet Başkanı Chandrika Kumaratunga, yaptığı açıklamada şöyle diyordu: "Bu savaşı sona erdirmek be-

nim ve hükümetimin öncelikli görevidir." Bayan Kumaratunga yapmacık mimiklerle bu sözleri sarfederken, ordu birlikleri gerillaya ulaşamamanın acısını halktan çıkarıyor ve 18 yaşın üzerindeki tüm gençleri zorla askere alıyordu. Posta ve İletişim Bakanı Mangala Samaraweera ise, basın soruları üzerine yüzüstü şu açıklamayı yapıyordu: "Elbette eğer barış önerimiz halk tarafından kabul edilmezse ve savaşı uzatmak zorunda kalırsak, hükümet, 18 yaşın üzerindeki gençleri zorunlu olarak askere almak için olası düzenlemeler üzerinde çalışılıyor."

DEVLET TEŞHİR OLUYOR

Hükümet, Sri Lanka halkını kandırmak için, herhangi bir yarı sömürge ülkenin iktidarından farklı bir yol izlemedi. Önce, barış paketi basına "sızdırıldı". Pakete göre "kuzey ve doğuyu da kapsayan birleşik bölgelerde Kaplanlara geniş bir şekilde iktidar öngörülüyordu". Ancak, devlet yetkilileri "endişeliydi". Çünkü bu paket Kaplanlara "danışılmadan" hazırlanmıştı. Yani, Sri Lanka dev-

leti, ülkenin bir bölümünde iktidarı seve seve veriyordu ama Kaplanlar'a "danışılmaması" tek sorundu (!)

Bunun üzerine örgütten, paketi teşhir edici açıklamalar geldi. Jaffna'dan yayın yapmakta olan gerilla radyosunda, TEKK sözcüsü Anton Balasingham'ın konuyla ilgili basın toplantısı düzenlediği bildirildi. Balasingham, "Hükümet bir yandan barış paketi hazırlıyor, diğer yandan bize karşı yürüttüğü savaşı yoğunlaştırıyor" diyor ve şu tespiti yapıyordu: "Hükümetin yeni barış paketi, siyasi çözüm yolunu açmaktan çok, uzun süreli savaşın koşullarını yaratacak."

Bu arada İsviçre Tamil Federasyonu adlı kuruluş, Cenevre'de eylem kararı aldı. Yugoslavya sorununun kullanılarak Tamil sorununun unutturulmaya çalışıldığını ifade eden örgüt, Tamillerin 14 ağustosta Cenevre Bahnhof'dan BM merkezine yürüyeceğini duyurdu. Federasyon Başkanı Ponjarah, yaptığı açıklamada sadece temmuz ayında 250 bin insanın göçmen durumuna düştüğünü belirterek, "biz kirli savaşa ve sorunun politik çözümüne dikkat çekiyoruz" dedi.

ANLAMLI DAYANIŞMA

Bütün bunlar yaşanırken, Meksika'da köylülerin talepleri için mücadele veren Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu (EZLN) ve Sri Lanka'da ulusal kurtuluş mücadelesi veren TEKK siyasi temsilcileri, PKK tutsaklarının açlık grevi eylemini desteklemek amacıyla kurulan Paris'teki açlık grevi çadırını ziyaret ettiler.

EZLN Avrupa Temsilcisi, çadırın önünde yaklaşık bin kişiye hitap etti. Temsilci, Kürt ulusunun mücadelesine destek verdiklerini, Meksika cezaevlerinde bulunan tutsakların da Kürt yoldaşlarının mücadelesini desteklediğini ifade etti. Zapatista temsilcisi, "Ortak sorunlarımız, benzer istemlerimiz var. Mücadelemizin birbirinden destek alacağı kesindir. Sizin sorunlarınız, bizim de sorunlarımızdır" ifadesini kullandı.

TEKK temsilcisi ise konuşmasına "Roj baş" diyerek başladı. Alanda bulunan kitleyi "devrim şehitleri ve onbinlerin iki şehidi için" iki dakikalık saygı duruşuna davet eden temsilci, Tamil-Kürt dostluğunun gelişmesinden yana olduklarını belirtti. ■

Tamil Kaplanları'nın siyasi temsilcisi, PKK tutsaklarının açlık grevini desteklemek amacıyla kurulan Pariste'ki açlık grevi çadırını ziyaret etti.

özgür gelecek

Elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız ABONE OLUN !

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SAN. LTD. ŞTİ Adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Fehiman Bozğuş Yönetim Yeri: Küçük Ayasofya Cad. Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 516 23 23, BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 16/32 ANKARA: Necatibey Cad. No: 80-12 Maltepe Telefaks: (0312) 230 63 27 İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçak İşhanı No: 87 D. 3/8 Kontak İZMİR Telefaks: (0232) 441 93 09 ÇUKUROVA: Melikgörmüş Çarşısı 19. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04 AVRUPA MERKEZ BÜRO: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel: 0049203- 4061032 Baskı: BASMAT A.Ş.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir. — Yurtdışı Hesap No: Makbuzun fotokopisi ektedir. ADI SOYADI: İMZA: TELEFON: Banka makbuzunun fotokopisini: "Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sok. No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

Sırbistan ve Hırvatistan Bosna'yı paylaşıyor

Dış Haberler Servisi-Hırvatistan'ın, güneyde bağımsızlık ilan eden Krayina'daki Sırp başkenti Knin'e 4 ağustos sabahı bomba yağdırmasıyla, Balkanlardaki savaş yeni bir boyut aldı. Knin'in yanı sıra Karlovac ve Sunja kentlerini de bombalayan gerici Hırvat ordusu, başkent Zagreb'ten güneye doğru bir tank akınına da başladı. Hırvatistan Devlet Başkanı Franjo Tudjman, bombardımandan birkaç saat sonra, Sırlara silah bırakmaları karşılığı affedileceklerini bildirdi. Bu saldırıyla beraber, Bosnalı ve Krayinalı Sırlar ile Hırvatistan arasında Cenevre'de bir barış görüşmesi yapılması kararlaştırıldı. BM, bu görüşmelerde barış sağlanmazsa Hırvatistan'ın taarruza geçeceği uyarısını yapıyor. Bosnalı Sırların lideri Radovan Karadžić ise Sırbistan'ın desteğini istiyordu. Barış görüşmeleri, beklendiği gibi sonuçsuz kalınca Hırvatistan ilkin Krayina'ya saldırdı. Bu arada Boşnak hükümet birlikleri ile Hırvatistan ordu birlikleri birleşti. İki gün içerisinde Krayina'nadaki Sırların son direniş noktası Petrinja düştü. Böylesi kısa bir sürede Hırvatistan ordusu ilerliyor, peşpeşe kentler düşüyor, Sırlar silahlarını teslim ederek kaçıyorlardı. Neler oluyordu?

"GİZLİ" ANLAŞMA

Kısa bir süreç içerisinde olan bitenlerin gerçek yüzü, burjuva medyasına bile yansımak zorunda kaldı. Önceden BM ve ABD iyiden iyiye teşhir olmuştu ve artık Balkanlarda ortaya çıkan herşey sorgulanıyordu. Dünya kamuoyu, Balkanlardaki savaş konusunda açıktan aldatılmaya karşı tepkiyle bakıyor ve burjuva medyasını suçluyordu. Bu yüzden az da olsa gerçeklerle süslenmiş haberler, tiraj kaygısının da etkisiyle boy göstermeye başladı.

İngiltere'de yayımlanmakta olan ünlü ekonomi dergisi The Economist, olanları poker oyununa benzetiyordu. Yine İngil-

Hırvatistan Devlet Başkanı Tudjman, Sırbistan Devlet Başkanı Miloseviç ile Bosna'yı paylaşmak için "gizli" plan yaptı.

tere'de yayımlanmakta olan Times gazetesi, Sırbistan Devlet Başkanı Slobodan Miloseviç ile Hırvatistan Devlet Başkanı Franjo Tudjman'ın, Tudjman'ın hazırladığı bir taslak harita konusunda anlaştıklarını ve Bosna'nın bu iki ülke arasında paylaşıldığını yazdı. ABD'de yayımlanmakta olan Time'nin iki hafta önceki sayısında, Time muhabiri Sırbistan Devlet Başkanı Miloseviç'e, Tudjman'la gizli bağlantıları olup olmadığını sorma gereği duyuyordu. Almanya açıkça Hırvatistan'ı destekliyor, Rusya ve ABD sessiz kalıyordu.

Anlaşma uyarınca, Krayina'nın Hırvatistan'a, Doğu Slavonya'nın Sırbistan'a bırakılacağı açığa çıkmıştı bile...

larının iki yüzlülüğünü açığa çıkaran önemli bir olay gelişti. Bir dönem CHP Genel Sekreterliği'ni yapmış olan şimdiki DSP'li Ertuğrul Günay, "Bosna İçin İnsanlık Girişimi" sahtekarlığını ortaya attı. Murat Belge, Ahmet Altan, Mehmet Altan, Cengiz Çandar ve Hadi Uluengin, Yeni Yüzyıl ve Sabah gazetesi bu "girişim"e hemen omuz verdiler. Fakat Hırvatistan'ın saldırısıyla beraber, Türk egemen sınıflarının bu sözcülerinin hiç de şaşırıcı olmayan tutumları ortaya çıktı. Günay, "Bizim bu durumda Sırlar'ı koruyucu bir politikaya dönmemizi beklemiyorsunuz herhalde" diyordu. Diğerleri ise, daha uygun "fırsatları" bekleyerek sessiz kalıyorlardı.

ÇELİŞKİLER KIZIŞIYOR

Hırvatistan'ın saldırısı üzerine, ABD Almanya'nın Adriyatik sahillerine inme durumundan dolayı telaşlandı. Londra, Paris ve Bonn'da, görüşmeler yapılması maksadıyla Clinton'un Ulusal Güvenlik Danışmanı Anthony Lake ile Dışişleri Bakan Yardımcısı Peter Tarnoff görevlendirildi. Şu anda ABD ve Avrupalı emperyalistler, aralarındaki çelişiklere rağmen Rusya'ya karşı ittifak halindedir. Rusya ise, paylaşma planının Moskova'da görüşülmesini, Tudjman ile Miloseviç'in burada görüşme yapmasını talep etti. Ancak, ABD ve Avrupa'nın bu yakınlaşması sonucu, Rusya devre dışı kaldı. Tudjman, önce "gideceğim" dediği görüşmeye gitmeyeceğini açıklayınca Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin TV ekranlarında "Toplantı Batı tarafından engellendi!" diye bağırды. Sırbistan'a uygulanan ambargoyu tek taraflı olarak kaldırabilecekleri tehdidini savuran Yeltsin, "Ondan sonra olabilecekleri siz düşünün" ifadesini kullandı.■

İKİ YÜZLÜLÜK

Hırvatistan'ın Boşnak birlikleriyle birleşerek Sırlara saldırması üzerine, Türkiye'deki gerici medya zafer çılgınlıkları atmaya başladı. Yüzbinlerce Sırp'ın mülteci olarak yurtlarını terketmeleri bir yana, savaşın özü hala karartılmaya çalışılıyor. Bu savaş Hırvatların, Boşnak Müslümanların savaşı değil, Sırların savaşı da değil. Bu savaş, emperyalistlerin tezgahladığı, onlara hizmet eden bir savaş. Yani, Müslümanlığına şaha kaldıran gerici medya ve dolayısıyla Türk egemen sınıfları, aslında emperyalistlerin senaryolarının şakşakçılığından öte birşey yapmıyor.

Bu arada Türk egemen sınıf-

kısa... kısa... kısa...

Toprak isteyen köylüler katledildi

■ Dış Haberler Servisi- Geçtiğimiz hafta, Brezilya'da büyük toprak sahiplerine ait toprakları işgal eden köylülere polis tarafından ateş açıldı. Silahsız bin 500 köylüye ateş açılarak biri çocuk 9 köylünün daha öldürülmesiyle, son aylarda topraksız köylülerle polis arasında çıkan çatışmalarda ölen köylü sayısı 40'a yükseldi. Colorado kasabasında meydana gelen olayda, 3 polis de köylüler tarafından linç edildi. konu hakkında bir açıklama yapan köylü Marcos Valentim, karısı ve dört çocuğuyla katliamdan zor kurtulduğunu, polislin kendilerine gözdağı vermek için katliamlara giriştiğini söyledi. Katolik Kilisesi tarafından yapılan açıklamada da, polislin, silahsız köylülere gözyaşartıcı bomba attığı, bunun üzerine köylülerin ormana doğru kaçtığı ve bu sırada polislin acımasızca köylüleri kurşun yağmuruna tuttuğu belirtildi. Kilise, hükümetten, toprak reformu programını hızlandırmasını istedi.

Gençlik Mao'dan yana

■ Dış Haberler Servisi- Çin'de yapılan bir anket sonucu, gençler arasında en çok sevilen halk önderinin Mao olduğu saptandı. "Çin Gençlerinin Günlüğü" adlı bir gençlik gazetesinin yaptığı anket sonucu, komünist önder Mao Zedung'un, modern Çin tarihindeki 40 lider arasında en çok sevilen lider olduğu belirtildi. Yapılan ankette Çin gençlerinin % 94.2 gibi ezici çoğunluğunun Başkan Mao'yu sahiplendiği tespit edildi. Mao'yu, %83.8 gibi büyük bir oranla, Çinli büyük yurtsever Sun Yat-sen izliyor.

Kızıl Kmerlerden barış çağrısı

■ Dış Haberler Servisi- Kamboçya'da ulusal bağımsızlık mücadelesi veren Kızıl Kmerler örgütünün yaptığı barış çağrısı, hükümet tarafından reddedildi. Hükümet yetkilileri, gerillaların kayıtsız şartsız silah bırakarak teslim olmaları gerektiğini açıkladılar. "Görüşmelere gerek yok" diyen Savunma Bakanı Yardımcısı Tea Banh, "Bir an önce köprü ve yolları havaya uçurmaya ve insanları öldürmeye son verip silahlarını bırakmaları" dedi. Öte yandan Kmer Ulusal Hükümeti Dışişleri Bakanı Chan Yuran, gerillaların daha fazla kan dökülmesini önlemek amacıyla çağrı yaptıklarını, ancak görüşmeler için öne sürülecek hiçbir şartı kabul etmeyeceklerini bildirdi.

İLAN

Öncü'nün 2. Olağanüstü Konferansı'nın her türlü iç ve dış engellemelere rağmen, özü itibarıyla kardeş olan sağ ve sol tasfiyeciliğin mahkum edilerek Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlanmasını coşkuyla selamladık.

Öncü, bir kere daha yüzlerce şehidin kaniyle kızışmış güzergahındaki onurlu yürüyüşünü hiçbir gücün engelleyemeyeceğini gösterdi. Bu onurlu yürüyüşü, zaferle taçlandıracağına olan inancımız tamdır.

Gün öncünün saflarında daha bir azim ve fedakarlıkla birleşip, örgütlenip mücadele etme günüdür.

Çünkü o, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve altın çağ mücadelemizin teminatıdır.

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!
Kahrolsun Her Türden gericilik!

Buca Cezaevi TKP/ML dava tutsakları adına
Osman KAAN

İLAN

Partimiz TKP/ML darbeciliği, sol ve sağ sapmayı mahkum ederek 2. OPK'sını zaferle sonuçlandırmıştır. Şan olsun!

2. OPK'mız yeni bir dönem, yeni bir başlangıçtır. DHD, sosyalizm daha ileri mevzileri tutuşturmak için 2. OPK doğrultusunda birleşelim, örgütlenelim, mücadele edelim.

İbrahim Gezici/İskenderun Cezaevi

İLAN

Türkiye Proletaryasının öncü müfrezesi TKP/ML'nin her türlü ihanete, gericiliğe, revizyonizm, sağ ve sol sapmaya karşı parti iradesine başvurarak zaferle sonuçlandırdığı 2. OPK'sını selamlıyoruz.

Elbistan'dan proleterler, esnafar!
Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan okurları

www.partizan.org.tr

KARADENİZ DAĞLARINDA TKP/ML 2. OPK'SI

TİKKO Karadeniz Bölge Komutanı ile konferans üzerine röportaj-I

“Dün bizden korkan halk
bugün sahipleniyor”

ÖN AÇIKLAMA:

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi TKP/ML'nin geçtiğimiz temmuz ayı içerisinde Karadeniz dağlarında gerçekleştirmiş olduğu 2. Olağanüstü Parti Konferansı'nın yapıldığı alanda bulunan gazetemiz Özgür Gelecek, konferansla ilgili izlenimleri ile bölge komutanı ve savaşçılarla yapmış olduğu röportajları siz okuyucularımıza sunuyoruz. Bu sayımızda TİKKO Karadeniz Bölge Komutanı'yla yaptığımız röportajın birinci bölümünü sunuyoruz. Konuyla ilgili röportaj ve izlenimlerimiz diğer sayılarımızda devam edecek

—Siz komutansınız. Bize biraz gerilla içerisindeki işleyiş konusunda bilgi verebilir misin? Komutan-savaşçı ilişkisi, komutan-siyasi komiser ilişkisi şeklinde...

— Elbette gerillanın belli bir işleyişi vardır. Askeri açıdan birincil derecede komutana bağlılığı sözkonusudur tüm savaşçıların. Siyasi olarak da siyasi komisere bağlı olma sözkonusudur. Bunun yanında TİKKO içerisinde örgütlü bulunan parti üyeleri direkt siyasi kimlikleri itibariyle siyasi komisere bağlıdır, savaşçı

kimlikleriyle direkt komutana bağlıdır. Elbette TİKKO askeri bir örgütlülüktür. TİKKO'nun askeri örgütlülüğü içerisinde genelde komutan, yani merkezi yön, yani disiplin daha ağır basmaktadır. Bu yönlü direkt komutanın emir ve talimatları birincil derecede geçerlidir. Aynı zamanda burada bir yürütmenin birinci dereceden sorumlusu olmasından dolayı komutanın işleyişte birincil derecede büyük bir sorumluluğu vardır.

— Bu yürütme dediğin gerilla birliklerinin faaliyetlerini ve açılımlarını tespit eden ve ona önderlik eden bir kademe mi oluyor?

— Elbette, burada bir tespitten ziyade tespit edilmiş bir politikanın hayata geçirilmesini sağlayan bir kademe. Politikaların tespiti daha farklı mekanizmalarda olabilir. Örneğin bir Bölge Komutanlığı bir siyaset belirlemiş olabilir, yani ilk başta parti belirler. Partinin belirlemiş olduğu siyasi çizgi paralelinde komutanlık nasıl hayata geçirileceği yönlü bir siyasi çizgi belirler. Bunun paralelinde bunun hayata geçirilmesini daha alt derecedeki komutanlıklara ve onunla beraber somulukta yürütme, yani komutan-komutan yardımcısı-siyasi komiserlikten oluşan yürütmeye, hayata geçirme birinci dereceden sorumlular insanlardır.

— Diyelim ki gerilla birliği bir çatışma anındadır. Burada siyasi komiser, komutan ve savaşçılar işleyişinde belirleyici olan hangisidir?

— Belirleyici olan komutandır. Siyasi komiser de çatışma anında komutana tabidir.

— Sorun askeri kademeye girdiği için mi böyle oluyor?

— Tabii ki. Herşey, herkes o anda komutanın emir ve talima-

tiyla hareket eder. Bu savaşın zaten sıcak bir anıdır. Orada şöyle bir durum sözkonusu olabilir, diyelim ki komutanın şehit düşmesi halinde, ikinci derecede direkt komutan yardımcısıdır. Oradaki savaşın yönlendirilmesini direkt komutan yardımcısı ele alır. Komutan yardımcısı da şehit düşmüş ise o esnada siyasi komiser ya bir atama yapar veya kendisi inisiyatifini ele alır. Bu önceden de belirlenmiş olabilir. Komutanlık sıralaması da var, yani yürütme haricinde alt komutanlıklar da var. Yani bir birimde insanlar tek teke kaldığı zaman bile yöneticilik zincirleme olarak gelir. Yani TİKKO geçmişte yaşadığı tecrübelerden ders çıkararak böyle bir düzenlemeye gitmiştir. İki kişi kalsa bile askeri olarak kimin sorumlu olduğu ve siyasi olarak kimin sorumlu olduğu önceden belirlenmiştir. İnsanlar ona göre hareket ederler. Yani iki kişi bile kalsa otomatikman bilinir şu insan sorumludur diye.

— Ordu içerisinde bir parti örgütlülüğü, kademesi olduğunu söyledin. Bu nasıl oluyor? Savaşçıları partiye yakınlaştırmaya faaliyetler mi yürütüyor?

— Elbette TİKKO, TKP/ML önderliğinde hareket eden bir askeri güçtür. Bu tüm komünist par-

tiler ve kızıldordularda olduğu gibi, kızıldordumuzda da yani TİKKO'da da ordu içerisinde parti çalışması vardır. Bilindiği gibi TİKKO çok geniş bir yelpazeden savaşçı almaktadır. Köylülük esastır. Köylülükten, proletaryadan, küçük burjuvaziden gelen, çeşitli tabaka ve katmanlardan insanların katılabileceği, savaşmak isteyen ve asgari olarak bizim işleyişimizi kabul eden, TİKKO'nun işleyişini, tüzüğünü kabul eden insanları alırız. Böylesi bir durumda, elbette ki partiye göre çok daha geniş bir yelpazeyi kapsıyor. Bundan dolayı TİKKO içerisinde parti kendisine yakın insanları, daha gelişmeye açık, partiye daha yatkın insanlarla özel olarak ilgilenir. Biz diyoruz ki bugünün savaşçıları yarının kadrolarıdır. Böyle bir anlayışla yaklaşıyoruz ve buradaki parti örgütlenmesinin çeşitli iç işleyişi de vardır. Birinci işleyişi zaten içeride savaşçıları eğitmek, savaşçıları partiye kazanmak, daha ilerletebilmek; ikincisi ise kitle içerisindeki faaliyettir; gitmiş olduğumuz köylerde partinin propagandasını, ajitasyonunu yapmak, oralarda partiye yakın olan insanların partiye kazanılması yönlü çalışmalardır. ■